ჩვენ უნდა ჩვენი ვშვათ მყოობადი!

კომუნისტი

გაზეთი გამოდის 1920 წლის 3 ივნისიდან

საქართველოს კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის, საქართველოს სსრ უზენაესი საბჭოს და მინისტრთა საბჭოს ორგანო

КОМУНИСТИ — ОРГАН ЦК КП ГРУЗИИ, ВЕРХОВНОГО СОВЕТА И СОВЕТА МИНИСТРОВ ГРУЗИНСКОЙ ССР

№ 237-238 (20984) — შაბათი, 13 ოქტომბერი, 1990 წელი. — ფასი 6 კაპ.

სკკპ ცენტრალური კომიტეტის პლენუმის 1990 წლის 9 ოქტომბრის დადგენილება

ქვეყანაში შექმნილი ვითარებისა და საბაზრო ურთიერთობაზე ეკონომიკის გადასვლასთან დაკავშირებით სკკპ ამოცანების შესახებ

განიხილა რა ქვეყანაში შექმნილი ვითარება და საბაზრო ურთიერთობაზე ეკონომიკის გადასვლასთან დაკავშირებით პარტიის ამოცანები, სკკპ ცენტრალური კომიტეტის პლენუმს, საჭიროდ მიაჩნია პარტიულ კომიტეტებს, პარტიულ ორგანიზაციებს, ქვეყნის ყველა კომუნისტს გააცნოს თავისი პოზიცია ამ საარსებო მნიშვნელობის საკითხში.

1. საზოგადოებაში გაიზარდა ღრმა | პოლიტიკური და სოციალურ-ეკონომიკური გარდაქმნები. მიმდინარეობს ფართო დემოკრატიული პროცესი.

მაგრამ ახლის, პროგრესულის დაშკვიდრება ხორცისესხმულდება სულ უფრო მწარე პოლიტიკური და ეკონომიკური კრიზისის რთულ პირობებში, შიმდინარეობს საერთაშორისო ურთიერთობის დაშლის ჯაჭვური რეაქცია, მცირდება წარმოების, ეროვნული შემოსავლის მოცულობა. ქვეყანაში ხუფევს დეფიციტი, ძალიერდება სპეკულაცია, ფულდობს ფასები. არ ჩრება ეროვნებათშორისი შუღლი და ეთნოფლიტების კერები, გაიზარდა დანაშაულობა. ფრთხილდება ეკანდალიზმის ალები, ანტისაბჭოურობისა და ნაციონალიზმის ტალღაზე იმსხვრევა ლენინის ძეგლები, ანგრევენ საბჭოთა შეიარაღების საფლავები. პატიულობს ეროვნისტთა ლანძღვა-გინება და დევნა. პლენუმი მოითხოვს, რომ გადაჭრით აღიკვეთოს ამგვარი მოქმედება და მიღებულ იქნეს შესაბამისი სახელმწიფო აქტები.

პლენუმის მონაწილენი პროტესტს აცხადებენ ანტიკომუნისტური, ნაციონალისტური, სეპარატისტული ძალების ის ცდების წინააღმდეგ, რომ საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტია განდევნონ პოლიტიკური ცხოვრებიდან, იგი კანონგარეშე გამოაცხადონ.

სკკპ ცენტრალური კომიტეტის პოლიტბიუროს, სამდივნოს, პარტიულმა კომიტეტებმა დროულად უნდა მისცენ ჯეროვანი შეფასება და საკადრისი პასუხი გასცენ ამგვარ ბრიკებს, რომლებიც უცხოა სახელმწიფოსა და საზოგადოების პოლიტიზაციისა და დემოკრატიზაციის მიზნებისათვის, გაძლიერონ ბრძოლა ანტიკომუნიზმის, ექსტრემისტული ძალების დესტრუქციული | მოქმედების წინააღმდეგ.

სკკპ ცენტრალური კომიტეტის პლენუმს ლიტვაში მიღებული კანონი პოლიტიკური პარტიების შესახებ მიაჩნია ანტიდემოკრატიულად, რომელიც ეწინააღმდეგება სსრ კავშირის კანონებსა და საერთაშორისო აქტებს ადამიანის უფლებათა შესახებ.

2. პარტიის, თითოეული პირველადი ორგანიზაციის უპირველესი ამოცანა გარდამავალ პერიოდში ის არის, რომ გულმოდგინედ იმუშაონ პოლიტიკური და სოციალურ-ეკონომიკური ვითარების ნორმალიზაციისათვის, სკკპ XXVIII ყრილობის პოლიტიკური კურსის განხორციელებაში მახვილობანა და მერყეობის დაძლევისათვის.

თითოეული კომუნისტი გაბედულად და პრინციპულად უნდა იცავდეს პარტიის იდეებს, ოქტომბრის იდეებს, მტკიცედ იცავდეს სოციალისტურ იდეალებს, ხალხთა ძლიერ ლტრებულებს.

პლენუმი განსაკუთრებით უსვამს ხაზს, რომ უკეთესობისაკენ ვითარების შეცვლა შეიძლება მხოლოდ ქვეყნის ეფექტურად დემოკრატიული ძალების თანამშრომლობისა და ურთიერთმოქმედების საფუძველზე. სკკპ ცენტრალური კომიტეტის პლენუმმ მოუწოდებს ყველა საზოგადოებრივ მოძრაობას, ყველას, ვისთვისაც ძვირფასია ჩვენი სამშობლოს აწმყო და მომავალი, გაიერთიანონ მეცადინეობა ხალოქალაქო და ეროვნული თანამშრომლობისათვის.

3. სკკპ ცენტრალურ კომიტეტს საბაზრო ურთიერთობაზე გადასვლას ძირითად არსად ის მიაჩნია, რომ სოციალისტური არჩევანის ფარგლებში უწინარეს ყოვლისა გაუმჯობესოს ადამიანთა ცხოვრება, უზრუნველყოს მათი ინიციატივის სრული განთავისუფლება და ხაჭიანი აქტიურობა, შექმნას მაღალეფექტიანი შრომის მკაფიო და ხანიდან სტიმულები და მოტივაციები.

ცენტრალური კომიტეტის პლენუმი მხარს უჭერს სსრ კავშირის უწინარეს ხანგრძლივ გადაწყვეტილებებს ქვეყნის ეკონომიკური და სოციალურ-პოლიტიკური ცხოვრების სტაბილიზაციის ღონისძიებების, პრეზიდენტისათვის დამატებითი უფლებამოსილებების მინიჭების შესახებ.

უპირველესი ამოცანა უახლოეს ხანში შეიცვალოს მდგომარეობა ხამომბარებლო ბაზარზე, დაკმაყოფილდეს პირველი საჭიროების ხაკონლის დეფიციტი. სახალხო დეპუტატთა საბჭოებში, აღმასრულებელი ხელისუფლების ორგანოებში მომუშავე კომუნისტებმა უნდა ,,ხაჩქარონ" გადაუდებელ ღონისძიებათა განხორციელება, რომელთა მიზანია ხურსათით მოსახლეობის მომარაგების გაუმჯობესება, მოყვანილი მოსავლის ადგილის დამთავრებაში პრაქტიკული დახმარების გაწევა, ტრანსპორტზე, ვაჭრობაში წესრიგის დამყარება. სკკპ ცენტრალური კომიტეტი მხარს უჭერს იმას, რომ გამეცრდეს ოთხთვნა | ყველა ,,ხანგის ხელმძღვანელებისადმი უფაორობისა და ბოროტმოქმედებისათვის. პლენუმი დეპუტატ კომუნისტებს მოუწოდებს უფრო აქტიურად განხორციელონ ხალხთა კავშირის კომუნისტური პარტიის პოლიტიკური ხაზი ხახალხო დეპუტატთა საბჭოებში, უფრო ეფექტიანად გამოიყენონ ხმ მიზნით პარტიის ხაკანონმდებლო ინიციატივის უფლება.

დაიკალოს სკკპ ცენტრალური კომიტეტის ხამდივნოს სკკპ ცენტრალური კომიტეტის მუდმივ კომისიებთან ერთად შექმნას კომუნისტთა, პარტიულ ორგანიზაციათა ორგანიზატორული და პროპაგანდისტული მუშაობისათვის გამიზნული რეკომენდაციების შემმუშავებელი ხამუშაო ჯგუფები, რათა რაც შეიძლება მალე მოგვარდეს ვითარება ქვეყანაში.

სკკპ ცენტრალური კომიტეტი მოითხოვს, რომ ეფექტიანად იმოქმედონ მთავრობის ორგანოებმა ხალეურნეო ურთიერთობის უზრუნველყოფისათვის, ხახელშეკრულებო დისციპლინის დაცვის, ხაბიუჯეტო დეფიციტის დაძლევის, ფულის მიმოქცევის განმტკიცებისათვის. ყველაზე მწვავე ეკონომიკურ და სოციალურ პრობლემათა გადაწყვეტას უნდა დაეკვალდებაროს 1991 წლის გეგმა და ბიუჯეტი.

დაიკალოს სკკპ ცენტრალური კომიტეტის სოციალურ-ეკონომიკური პოლიტიკის მუდმივ კომისიას შეისწავლოს ქვეყნის 1991 წლის გეგმისა და ბიუჯეტის პროექტები სსრ კავშირის უწინარეს ხანგრძლივ | ხანგრძლივ | ხანგრძლივ |

საქართველოს უზენაესი საბჭოს არჩევნებში მონაწილე პარტიების (საარჩევნო ბლოკების) დეპუტატობის კანდიდატთა პარტიული სიები

7. სრულიად საქართველოს რუსთაველის საზოგადოება

1. ბილაძე ოთარ ივანეს ძე, 1933, მწერალი; თბილისი, დავით აღმაშენებლის 181; უპარტიო.

2. ჭეიშვილი რეზო ბენედიქტეს ძე, 1933, მწერალი, ჟურნალ „განთიადის“ მთავარი რედაქტორი; თბილისი, ჩიქოვანის 22; რუსთაველის საზოგადოება.

3. ხერგბრიოკოვი სერგი ბორისის ძე, 1922, ფილოლოგი, რუსთაველის სახელობის ქართული ლიტერატურის ინსტიტუტის მეცნიერი თანამშრომელი; თბილისი; ქავთარაძის 25, კორპ. 4; რუსთაველის საზოგადოება.

4. ბანტურია ტარიელ პროკოფიოს ძე, 1932, მწერალი, გაზეთ „მამულის“ რედაქტორი; თბილისი, საბურთალოს 40, კორპ. 2, რუსთაველის საზოგადოება.

5. გაბუნია ლეონიდე კალისტრატეს ძე. 1920, პალეო-ბიოლოგი, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი მდივანი; თბილისი, სულხან-საბას 9; რუსთაველის საზოგადოება.

6. გახუჩილაძე გიორგი სიმონის ძე, 1935, ფილოლოგი, რუსთაველის სახელობის ქართული ლიტერატურის ინსტიტუტის წამყვანი მეცნიერი თანამშრომელი; თბილისი, ასთიანის 12; რუსთაველის საზოგადოება.

7. ჭილაძე თამაზ ივანეს ძე. 1931, მწერალი, თბილისი, ჩიქოვანის 22; უპარტიო.

8. სულაკაური არჩილ სამსონის ძე, 1927, მწერალი, ჟურნალ „მნათობის“ მთავარი რედაქტორი; თბილისი, კოსტავას 75; რუსთაველის საზოგადოება.

9. იმედაშვილი კობა ოსებების ძე, 1949, ფილოლოგი, რუსთაველის სახელობის ქართული ლიტერატურის ინსტიტუტის უფროსი მეცნიერი თანამშრომელი; თბილისი, კ. მესხის 29; უპარტიო.

10. ანდრიაძე ზურაბ დავითის ძე, 1949, რადიოფიზიკოსი, ადგილობრივი მრეწველობის სამინისტროს საგარეო ურთიერთობის სამმართველოს უფროსი; თბილისი, კლ. ცეტკინის 74; უპარტიო.

11. ბაქრაძე აკაკი გიორგის ძე, 1959, ექიმი, თბილისის სამედიცინო ინსტიტუტის კათედრის ასისტენტი; თბილისი, ფალიაშვილის 39 ბ; რუსთაველის საზოგადოება.

12. პატარაია მალხაზ მიხეილის ძე, 1962, ისტორიკოსი, რუსთაველის საზოგადოების რეგიონალური ორგანიზაციის თავმჯდომარე; სოხუმი, ძერჟინსკის 19; რუსთაველის საზოგადოება.

13. ვარდოსანიძე ირაკლი ვახტანგის ძე, 1957, ფილოლოგი, რუსთაველის საზოგადოების ზესტაფონის რაიონული ორგანიზაციის თავმჯდომარე; ზესტაფონი, სოფელი როდინოული; რუსთაველის საზოგადოება.

14. ჯაფარიძე გიგა შალვას ძე, 1924, კინომსახიობი, ამბროლაურის სახალხო თეატრის რეჟისორი; ონი, ლენინის 71; რუსთაველის საზოგადოება.

15. ტაკიძე დავით ივანეს ძე, 1953, ინჟინერი, რუსთაველის საზოგადოების ოზურგეთის რაიონული ორგანიზაციის თავმჯდომარე; ოზურგეთის რაიონი, სოფელი შემოქმედი; რუსთაველის საზოგადოება.

16. შურღულია გია ბიძინის ძე, 1954, ფილოლოგი, მასწავლებელთა კვალიფიკაციის ამაღლებისა და გადამზადების ინსტიტუტის რექტორი; თბილისი, ახალშენის 38; უპარტიო.

17. გაფრანი ნოდარ სოსოს ძე, 1953. ინჟინერ-შენებელი, მესტიის მანქანა-ტრაქტორთა პარკის ინჟინერი; მესტია, კომკავშირის 23; რუსთაველის საზოგადოება.

18. ბუღაძე გიორგი უშანგის ძე, 1956, მხატვარი, ნიკოლაძის სახელობის სამხატვრო სასწავლებლის პედაგოგი; თბილისი, ძერჟინსკის 14; რუსთაველის საზოგადოება.

19. ბაქრაძე ჯამბაკურ კაპიტონის ძე, 1929, იურისტი, იუსტიციის სამინისტროს სოციალური და სამართლებრივი დახმარების საკონსულტაციო კაბინეტის გამგე; თბილისი, პროვესიაიას 10; რუსთაველის საზოგადოება.

20. გუჯაბიძე ვაჟა ვარდენის ძე, 1939, ეკონომისტ-გეოგრაფი, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის სოციალური და ეკონომიკური გეოგრაფიის კათედრის დოცენტი; თბილისი, ვაჟა-ფშაველას პრ. კვ. 5, კორპ. 4; რუსთაველის საზოგადოება.

21. ოდიშელი ჯუმბერ იმანუელის ძე, 1932, ისტორიკოსი, ივანე ჯავახიშვილის სახელობის ისტორიის, არქეოლოგიისა და ეთნოგრაფიის ინსტიტუტის მეცნიერი თანამშრომელი; თბილისი, ფასანაურის 17; უპარტიო.

22. თოფურია გია დანიელის ძე, 1955, ეკონომისტი, საქართველოს სსრ საგეგმო კომიტეტის განყოფილების გამგის მოადგილე; თბილისი, საბურთალოს 35; რუსთაველის საზოგადოება.

23. უბილავა რაფაელ ორესტის ასული, 1941, პედაგოგი, გაგრის ზონის ხეივნის 1-ლი საშუალო სკოლის პედაგოგი; გაგრა, ლესელიძე, კომკავშირის 15; რუსთაველის საზოგადოება.

24. საყვარელიძე რამაზ ტარიელის ძე, 1950, ფსიქოლოგი, სახალხო განათლების სამინისტროს მთავარი ფსიქოლოგი; თბილისი, ფალიაშვილის 47; რუსთაველის საზოგადოება.

25. შოშვილი თეიმურაზ ზაალის ძე, 1953, ყვარლის რაიონთაშორისო განყოფილების გამგე; ყვარელი, გამარჯვების 89; რუსთაველის საზოგადოება.

26. ჭეცბა ლაფი ნიკოლოზის ასული, 1944, ფილოლოგი, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის გერმანული ენის კათედრის დოცენტი; თბილისი, ტ. ტაბიძის 43; უპარტიო.

27. ბარამია მიხეილ ამოს ძე 1946, თბილისის მე-3 ტაქსომოტორების საწარმოს მძღოლი; თბილისი, თემქა, მე-4 მ/რაიონი, კორპ. 2; რუსთაველის საზოგადოება.

28. ჯორჯაძე თეიმურაზ გივის ძე, 1946, არქიტექტორი, თბილისის სამხატვრო აკადემიის პედაგოგი; თბილისი, ნუცუბიძის პლატო, მე-3 მ/რაიონი, 1-ლი კვარტალი, №15; რუსთაველის საზოგადოება.

29. შეფილაშვილი გიორგი იურის ძე, 1960, მწერალი, რუსთაველის საზოგადოებასთან არსებული სულიერი აღორძინებისა და ჰარმონიული, განვითარების ასოციაციის პრეზიდენტი; თბილისი, ნუცუბიძის პლატო, 1-ლი მ/რაიონი, კორპუსი 9; რუსთაველის საზოგადოება.

30. ორბელიძე ვაჟა ალექსანდრეს ძე, 1941, არქიტექტორი, საქართველოს სსრ კულტურის სამინისტროს სარემონტო-სახარჯთაღრიცხვო კანტორის მთავარი არქიტექტორი; თბილისი, მირცხულავას 16; რუსთაველის საზოგადოება.

31. ჩარკვიანი გელა ისკანდერის ძე, 1954, ეკონომისტი, საქართველოს სსრ საგეგმო კომიტეტის მთავარი სპეციალისტი; თბილისი, ი. ნიკოლაძის 7; რუსთაველის საზოგადოება.

32. მახათაძე თეიმურაზ მიხეილის ძე, 1946, ექიმი, თბილისის 1-ლი სამკურნალო პროფილაქტიკურიუმის მთავარი ექიმი; თბილისი, ჯავახიშვილის 114 ა; რუსთაველის საზოგადოება.

33. ანთელავა ილია პავლეს ძე, 1951, ისტორიკოსი, სულხან-საბა ორბელიანის სახელობის პედაგოგიური ინსტიტუტის საქართველოს ისტორიის კათედრის პროფესორი; თბილისი, დიმიტრი თავდადებულის 16; რუსთაველის საზოგადოება.

34. ზაქარიაძე ილია ზაქარიას ძე, 1954, ეკონომისტი, ეკონომიკისა და სამართლის ინსტიტუტის უფროსი მეცნიერი თანამშრომელი; თბილისი, დოდაშვილის 116; უპარტიო.

35. ლეონაშვილი პაატა რობერტის ძე, 1954, ინჟინერ-მექანიკოსი, შრომის სამეცნიერო-კვლევითი ინსტიტუტის თბილისის ფილიალის უფროსი მეცნიერი თანამშრომელი; თბილისი, მიცკევიჩის 25; უპარტიო.

36. პაქსაშვილი ლერი ვარლამის ძე, 1935, რეჟისორი, საქართველოს ფილარმონიის მთავარი რეჟისორი; თბილისი, საირმის ქუჩა, კორპ. 7; რუსთაველის საზოგადოება.

37. ჭეფაშვილი თამაზ ბორისის ძე, 1947, მუსიკოსი, საქართველო-აშშ ერთობლივი საწარმოო „ლილეო-ართს“ ხელმძღვანელი; თბილისი, ნიკოლაძის 7; უპარტიო.

38. ჯორჯაძე გიორგი თენგიზის ძე, 1951, ინჟინერ-ტექნოლოგი, ვაჭრობის სამინისტროს საზოგადოებრივი კვების სამმართველოს უფროსი; თბილისი, ნუცუბიძის პლ. მე-5 მ/რაიონი, კორპუსი 1; რუსთაველის საზოგადოება.

39. ლლონტი თეენერ ამბროსის ძე, 1937, ინჟინერ-ტექნოლოგი, საქართველოს მეგაფლობის, მეევნახეობისა და მეღვინეობის ინსტიტუტის ლაბორატორიის გამგე; თბილისი, ივანე ჯავახიშვილის 74; რუსთაველის საზოგადოება.

40. გაგოშიძე ზაალა ნიკოლოზის ძე, 1946, ინჟინერ-ჰიდროტექნიკოსი, ენერგეტიკისა და ჰიდროტექნიკურ ნაგებობათა საკავშირო კვლევითი ინსტიტუტის ლაბორატორიის გამგე; თბილისი, ნუცუბიძის პლ. მე-2 მ/რაიონი, კვ. 4, კორპ. 4; უპარტიო.

41. ჩიტაშვილი მანანა ვასილის ასული, 1954, ფილოლოგი, ქართული ლიტერატურის ინსტიტუტის მეცნიერი თანამშრომელი; თბილისი, გამსახურდიას პრ. 14 ა; რუსთაველის საზოგადოება.

42. ხეთაგური მზია ვლადიმერის ასული, 1946, თეატრმცოდნე, გამომცემლობა „მერანი“, ალმანახი „დრამატურგის“ რედაქციის გამგე; თბილისი, ზედაზნის 4; უპარტიო.

43. ძიძიგური გიული გიორგის ძე, 1939, ისტორიკოსი, ივანე ჯავახიშვილის სახელობის ისტორიის, არქეოლოგიისა და ეთნოგრაფიის ინსტიტუტის უფროსი მეცნიერი თანამშრომელი; თბილისი, დიღმის მასივი, მე-2 კვარტალი, კორპუსი 12; რუსთაველის საზოგადოება.

44. კობახიძე ნოდარ ლევანის ძე, 1932, ფილოლოგი, ქარელის რაიონული გაზეთის რედაქტორის მოადგილე; ქარელი, ჭავჭავაძის ჩიხი 1; რუსთაველის საზოგადოება.

45. ღუნაშვილი ვლადიმერ დავითის ძე, 1951, ისტორიკოსი, ქსნის ხეობის მუზეუმ-ნაკრძალის დირექტორი; ლენინგორი, ლენინის 34; რუსთაველის საზოგადოება.

46. ჭავთარაძე შოთა მიხეილის ძე, 1941, მწერალი, საქართველოს ეკავშირის წევრის მთავარი სპეციალისტი; თბილისი, ნუცუბიძის მე-2 მ/რაიონი, კორპუსი 1; უპარტიო.

47. ძიძიგური გულად ნესტორის ძე, 1942, პედაგოგი, გულრიფშის რაიონმასკომის განათლების განყოფილების სასკოლო ინსპექტორი; გულრიფშის რაიონი, სოფელი ფშაფი; რუსთაველის საზოგადოება.

48. ყურაშვილი ავთანდილ სერგოს ძე, 1943, მწერალი, ჟურნალ „განთიადის“ რედაქტორის მოადგილე; ქუთაისი, თბილისის დადებულის 12; რუსთაველის საზოგადოება.

49. ბაქრაძე აკაკი ვიქტორის ძე, 1928, მწერალი, სრულიად საქართველოს რუსთაველის საზოგადოების პრეზიდენტი; თბილისი, ნუცუბიძის 74; რუსთაველის საზოგადოება.

50. კვაჭანტირაძე თამაზ კახიანეს ძე, 1940, ფილოლოგი, ჟურნალ „ბალავერის“ მთავარი რედაქტორი; თბილისი, ჩიქოვანის 18; კორ. 5; რუსთაველის საზოგადოება.

51. მაჭავარიანი ბადრი გივის ძე, 1965, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის სტუდენტი; რუსთავი, დონეცკელ მეტალურგთა გზ. 3-12; უპარტიო.

52. კაპანაძე ვაჟა ალექსანდრეს ძე, 1959, ეკონომისტი, სამგორის რაიაღმასკომის ტერიტორიულ-დარგთაშორისი გაერთიანების სექტორის გამგე; თბილისი, კ. მესხის 17; უპარტიო.

53. კალანდაძე გიორგი ჯემალის ძე, 1967, მხატვარი, დროებითი უმუშევარი; თბილისი, მარცხენა სანაპოროს მე-3 კორპ; უპარტიო.

54. ტატევოსიანი გიორგი ვაჰანის ძე, 1929, ინჟინერი, თბილისის საავიაციო საწარმოო გაერთიანების ჯგუფის ხელმძღვანელი; თბილისი, ზმკ-ს დასახლება; რუსთაველის საზოგადოება.

55. ნემსაძე მერაბ სულეიმანის ძე, 1951, ფიზიკოსი, ქობულეთის 1-ლი საშუალო სკოლის პედაგოგი, ქობულეთი, რუსთაველის 162; რუსთაველის საზოგადოება.

56. ჯოხაძე დავით ივანეს ძე, 1928, ბიოლოგი, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის ბიოქიმიის ინსტიტუტის განყოფილების გამგე; თბილისი, ნუცუბიძის პლ. მე-2 მ/რაიონი, კვ. 4, კორპ. 4; უპარტიო.

57. ოქრუაშვილი გიული ფილიპეს ასული, 1940, ფილოლოგი, სიღნაღის რაიკავშირის თავმჯდომარის მოადგილე; სიღნაღი, ერეკლე მე-2 50; რუსთაველის საზოგადოება.

58. გულორდავა დუდუ ხუტას ძე, 1952, ექიმი, სოხუმის 1-ლი კლინიკური საავადმყოფო; სოხუმი, თარხნიშვილის 6; რუსთაველის საზოგადოება.

59. გასვიანი აკაკი იპოლიტეს ძე, 1936, მწერალი, ჟურნალ „რიწას“ განყოფილების გამგე; სოხუმი, ჩალმაზის 16; რუსთაველის საზოგადოება.

60. ქობალია ვახტანგ ვარლამის ძე, 1949, ისტორიკოსი, კოოპერატივ „თავისუფლების“ თავმჯდომარე; სოხუმის რაიონი, სოფელი თავისუფლება; რუსთაველის საზოგადოება.

61. სიგუა გიორგი ვალერიანის ძე, 1949, ექიმი, ოჩამჩირის რაიონის მთავარი ექიმის მოადგილე; ოჩამჩირე, რუსთაველის 92; რუსთაველის საზოგადოება.

62. წირღვავა თინა შოთას ასული, 1954, ბუღალტერი, ტყვარჩელის 1-ლი აფთიაქის მოლარე; ტყვარჩელი, ორჯონიკიძის 11; რუსთაველის საზოგადოება.

63. ხატისკაცი რევაზ სერგოს ძე, 1948, ოკეანოლოგი, სრულიად საქართველოს რუსთაველის საზოგადოების უფროსი რეფერენტი; თბილისი, ბახტრიონის 11; რუსთაველის საზოგადოება.

64. ორთოიძე თანგულ გიორგის ძე, 1947, კოოპერატივ „სილამაზის“ მხატვარი; ბორჯომი, 9 აპრილის 44; უპარტიო.

65. მიწიშვილი ილამაზ ნიკოლოზის ძე, 1932, ინჟინერ-გეოლოგი, „საქგეოლოგიის“ განყოფილების გამგე; თბილისი, დოლიძის 21; რუსთაველის საზოგადოება.

66. იხვაილი აზნივ იხვანდიაროლი, 1936, ჟურნალისტი, გაზეთ „სოვეტ გურჯისტანის“ ჟურნალისტი; თბილისი, დიღმის მასივი, კვ. 5, კორპ. 9; უპარტიო.

67. თავდიშვილი ლევან ვაჟას ძე, 1962, ეკონომისტი, ოზურგეთის რაიონის სოფელ ძიმითის კოლმეურნეობის მთავარი ბუღალტერი; ოზურგეთი, სოფელი ძიმითი; რუსთაველის საზოგადოება.

68. ხიმშიაშვილი ჯემალ ვარლამის ძე, 1939, ისტორიკოსი, კოოპერატივ „უქიმერიონის“ ინჟინერ-ტექნოლოგი; ქუთაისი, ბუკიას 13 ა; რუსთაველის საზოგადოება.

69. როგავა ჯულიეტა ვალიკოს ასული, 1951, ჟურნალისტი, რუსთაველის საზოგადოება წალენჯიხის რაიორგანიზაციის თავმჯდომარე; წალენჯიხა, მაიაკოვსკის 13; რუსთაველის საზოგადოება.

70. კალანდია მაია ნაპოს ასული, 1964, ბიბლიოთეკარი, ზუგდიდის ცენტრალური ბიბლიოთეკის განყოფილების გამგე; ზუგდიდი, თამუკაშვილის მე-2 ჩიხი 4; რუსთაველის საზოგადოება.

71. თოლორაია ზვიად ჰამლეტის ძე, 1952, ექიმი, ზუგდიდის რესპუბლიკური საავადმყოფოს ქირურგი; ხობის რაიონი, სოფელი ხამისკური; რუსთაველის საზოგადოება.

72. ქათამაძე ნატო რევაზის ასული, 1964, ისტორიკოსი, ქობულეთის მე-2 საშუალო სკოლის პედაგოგი; ქობულეთი, სოფელი ბობოყათი; რუსთაველის საზოგადოება.

73. ლიკლიკაძე ჯანო სერგოს ძე, 1958, ინჟინერი, ქარხანა „ავანგარდის“ საქონელმცოდნე; ქუთაისი, მშენებლის 21-ა; რუსთაველის საზოგადოება.

74. არაბული მიხეილ ბაქიყიას ძე, 1948, ფილოლოგი, სრულიად რუსთაველის საზოგადოების უფროსი რეფერენტი; თბილისი, ზემო ვეძისის 33; რუსთაველის საზოგადოება.

75. თაბუაშვილი ოთარ ვასილის ძე, 1930, ინჟინერ-მეტალურგი, საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის შავი მეტალურგიის კათედრის დოცენტი; თბილისი, დიდი ჯიხაიშის 41; რუსთაველის საზოგადოება.

76. გაბელია ჯემალ ორესტის ძე, 1951, იურისტი, სრულიად საქართველოს რუსთაველის საზოგადოების გალის რაიონული ორგანიზაციის გამგეობის წევრი; გალი, წერეთლის 19; რუსთაველის საზოგადოება.

77. დიხამინჯია დავით გრიგოლის ძე, 1928, ფინანსისტი, კოწიანისის რაიაღმასკომის სახელმწიფო შემოსავლების ინსპექციის უფროსი; თბილისი, ბარნოვის 47/28; რუსთაველის საზოგადოება.

78. ბიბილაშვილი გია რეზოს ძე, 1960, ინჟინერი, აგროგაერთიანების კაპშენებლობისა და სასოფლო კომუნალური მეურნეობის მთავარი ინჟინერი; ზესტაფონი, კოსმონავტების 7; რუსთაველის საზოგადოება.

79. ხუხაშვილი დავით ივანეს ძე, 1950, ინჟინერი, ამიერკავკასიის რკინიგზის თბილისის განყოფილების ინჟინერი; თბილისი, ბ. ხმელნიცკის კორ. 1; რუსთაველის საზოგადოება.

80. მარუაშვილი ზურაბ დიდიმის ძე, 1955, ინჟინერი, ქუთაისის მცირე გაბარიტიანი ტრაქტორების ქარხნის ინჟინერი; ქუთაისი, გოგოლის 12; უპარტიო.

81. ვალიშვილი ნოდარ ვარლამის ძე, 1933, მათემატიკოსი, ქუთაისის პოლიტექნიკური ინსტიტუტის კათედრის გამგე; ქუთაისი, რუსთაველის 104; უპარტიო.

82. გელეხიანი თენგიზ ვახტანგის ძე, 1950, ინჟინერი, „თბილავჭროელექტრონის“ ჯგუფის ხელმძღვანელი“; რუსთავი, 1-ლი მეტალურგების 10; რუსთაველის საზოგადოება.

83. ტაბაღუა ვახტანგ ილიას ძე, 1955, ექიმი, კარდიოლოგიის სამეცნიერო-კვლევითი ინსტიტუტის მეცნიერი თანამშრომელი; თბილისი, მარჯანიშვილის 2/27; უპარტიო.

84. თეთვაძე ხოხო გიორგის ძე, 1959, მათემატიკოსი, ახალქალაქის მე-3 ქართული სკოლის დირექტორი; ახალქალაქი, სოფელი ბტენე; რუსთაველის საზოგადოება.

85. ნაბიევი იური შამილის ძე, 1953, ფიზიკოსი, თბილისის მე-2 დამბმარე სკოლის მასწავლებელი; თბილისი, გლდანის მე-2 მ/რ, კორპ. 38; უპარტიო.

86. ტოროტაძე ანდრო ალექსანდრეს ძე, 1959, ფიზიკოსი, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ბირთვული ფიზიკის კათედრის მეცნიერი თანამშრომელი; თბილისი, დიღმის მასივი, კვ. 4; კორპ. 17; რუსთაველის საზოგადოება.

87. მახარაძე მამია ივანეს ძე, 1937, ინჟინერ-მშენებელი, რუსთავის ტერიტორიული სამეურნეო-ბათაშორისო გაერთიანების უფროსის მოადგილე; თბილისი, ფალიაშვილის 6/26; რუსთაველის საზოგადოება.

88. დალიგალოვი აზიზ მამედოღლი, 1958, ეკონომისტი, გაზეთ „სოვეტ გურჯისტანის“ პასუხისმგებელი მდივნის მოადგილე; თბილისი, ნუცუბიძის მე-2 პლატო, კვ. 2, კორპ. 1; უპარტიო.

89. შაითაშვილი თამაზ გრიგოლის ძე, 1948, ინჟინერი, თბილისის მე-2 სამხატვრო-სარეკლამო საწარმოს დირექტორის მოადგილე; თბილისი, ვაზისუბანი, მე-4 მ/რაიონი, კორპ. 13; რუსთაველის საზოგადოება.

90. ჯაფარიძე ოსეფ ვახტანგის ძე, 1957, არქეოლოგი, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის არქეოლოგიური კვლევის ცენტრის მეცნიერი თანამშრომელი; რუსთავი, ლენინიძის 28; რუსთაველის საზოგადოება.

91. ახუთიძე გოჩა ეირონის ძე, 1962, ექიმი, თბილისის სამედიცინო ინსტიტუტის ბავშვთა სნეულების 1-ლი კათედრის ორდინატორი; თბილისი, ფანასკერტელის ჭ. კორპ. 16; რუსთაველის საზოგადოება.

92. ხუსკოვაძე ვლადიმერ ჯემალის ძე, 1952, სრულიად საქართველოს რუსთაველის საზოგადოების ბოლნისის რაიონული ორგანიზაციის თავმჯდომარე; ბოლნისი, დავით აღმაშენებლის 112; რუსთაველის საზოგადოება.

93. დოლბაია გურამ ვალერიანის ძე, 1949, ეკონომისტი, „საქაგრომრეწვის“ განყოფილების გამგე, თბილისი, ნიკოლაძის 1-ლი შეს. 5; რუსთაველის საზოგადოება.

94. ქიტაიშვილი შოთა ნიკოლოზის ძე, 1952, ისტორიკოსი, გურჯაანის მე-3 საშუალო სკოლის მასწავლებელი; გურჯაანი; რუსთაველის საზოგადოება.

95. გოგაური თომა ივანეს ძე, 1946, ფერმერი-პოლიტოლოგი, მარტყოფის მეცხოველეობის კომპლექსური საიჯარო განყოფილების გამგე; გარდაბანი, სოფელი გამარჯვება, სტალინის შეს. 9; რუსთაველის საზოგადოება.

96. შელია გიორგი დურმიშხანის ძე, 1960, ექიმი, თერაპიის ინსტიტუტის მეცნიერი თანამშრომელი; თბილისი, არაყიშვილის 15; უპარტიო.

97. ჯიქია ელგუჯა გივის ძე, 1956, ჟურნალისტი, სრულიად საქართველოს რუსთაველის საზოგადოების უფროსი რეფერენტი; თბილისი, ბახტრიონის 11; რუსთაველის საზოგადოება.

98. ღლონტი გურამ ნარიმანის ძე, 1943, აგრონომი, სახალხო მეურნეობის, ეკონომიკის დაგეგმვისა და მართვის ინსტიტუტის ოზურგეთის ეკონომიკური და სოციალური პრობლემების რაიონთაშორისი განყოფილების სექტორის გამგე; ოზურგეთი, სოფელი დვაბზუ; რუსთაველის საზოგადოება.

99. ჩაგელიშვილი ეთერ სოლომონის ასული, 1951, ეკონომისტი, თბილისის საქალაქო საბჭოს უფროსი ეკონომისტი, თბილისი, ნუცუბიძის მე-4 მ/რაიონი, კორპ. 11; რუსთაველის საზოგადოება.

100. კენჭოშვილი ირაკლი აკაკის ძე, 1936, ფილოლოგი, ქართული ლიტერატურის ინსტიტუტის განყოფილების გამგე; თბილისი, ნუცუბიძის 77 ბ; რუსთაველის საზოგადოება.

101. გოცირიძე გელა გიორგის ძე, 1949, ეკონომისტი, საწარმოო გაერთიანება „საქგეოლოგიის“-მუშათა მომარაგების განყოფილების სექტორის უფროსი; თბილისი, კაჭრეთის 32; რუსთაველის საზოგადოება.

102. თავბერიძე ელგუჯა ვაჟას ძე, 1960, ფილოლოგი, სრულიად საქართველოს რუსთაველის საზოგადოების ქუთაისის განყოფილების თავმჯდომარის მოადგილე; ქუთაისი, ნიკეას 50; რუსთაველის საზოგადოება.

103. ავსაჯანიშვილი გულნარა ვარდოს ასული, 1950, ეკონომისტი, ლენინის რაიონის აღმასკომის საფინანსო განყოფილების რევიზორ-ინსპექტორი; თბილისი, ნუცუბიძის 221, კორპ. 3; რუსთაველის საზოგადოება.

104. კინწურაშვილი ლამარა ვლადიმერის ასული, 1937, ფილოლოგი, სამედიცინო ინსტიტუტის ქართული ენისა და ლიტერატურის კათედრის გამგე; თბილისი, მაყაშვილის 1; რუსთაველის საზოგადოება.

105. სიხარულიძე სარდიონ იოსების ძე, 1948, აგრონომი, თავისუფალ გლეხთა კავშირის ჩოხატაურის რაიონის ჯგუფის ხელმძღვანელი; ჩოხატაური, სოფელი ბუკისციხე; უპარტიო.

106. კობაძეშვილი ნოდარ ირაკლის ძე, 1946, ინჟინერ-ენერგეტიკოსი, ანალიზნელსაწყო „დილას“ გენერალური დირექტორი; გორი, ბაქმის ქ. 7; უპარტიო.

107. გამცემლიძე ზაალ გიორგის ძე, 1949, ბიოლოგი, ბოტანიკის ინსტიტუტის ლაბორატორიის გამგე; თბილისი, ფალიაშვილის 2; უპარტიო.

108. ფოცხიშვილი ალექსანდრე პანტელეიმონის ძე, 1925, ფილოლოგი, სულხან-საბა ორბელიანის სახელობის პედაგოგიური ინსტიტუტის პროფესორი; თბილისი, საბურთალოს 65; უპარტიო.

109. ციციშვილი რევაზ ჯემალის ძე, 1948, ექიმი, ონკოლოგიის სამეცნიერო ცენტრის უფროსი მეცნიერი თანამშრომელი; თბილისი, შერიზიას 3; უპარტიო.

110. არსენიშვილი გიორგი ლონგინოზის ძე, 1942, მათემატიკოსი, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის მათემატიკური მეთოდების გამოყენების კათედრის გამგე; თბილისი, თამარაშვილის 11; რუსთაველის საზოგადოება.

111. ჯოგია გურამ კლიმენტის ძე, 1938, პედაგოგი, საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის ელექტრომექანიკისა და ავტომატიკის კათედრის დოცენტი; თბილისი, ონიაშვილის 13; რუსთაველის საზოგადოება.

112. კაპანაძე ზურაბ ოთარის ძე, 1955, ინჟინერ-ელექტრიკოსი, გაერთიანება „დელტას“ სექტორის გამგე; თბილისი, ჭავჭავაძის 75; რუსთაველის საზოგადოება.

113. ჩოლობარავა ჯუმბერ ალექსანდრეს ძე, 1938, ინჟინერ-მექანიკოსი, ფირმა „ბენეფისის“ ვიცე-პრეზიდენტი; თბილისი, დოლიძის ქ., კორპ. 20; უპარტიო.

114. ხვანიძე ქართლოს ვლადიმრის ძე, 1934, ისტორიკოსი, დროებით უმუშევარი; თბილისი, ყიფშიძის 4; უპარტიო.

115. აუხატი ნუნუ რევაზის ასული, 1944, პედაგოგი, საქართველოს სპორტსახკომის მეორე კატეგორიის სპეციალისტი; თბილისი, ვაჟა-ფშაველას გამზირი კვ. 4, კორპ. 3; უპარტიო.

116. ტაბიძე აკაკი შოთას ძე, 1960, ეკონომისტი, საქალაქო საბჭოს აღმასკომის ეკონომისტი, თბილისი, ა. წერეთლის პრ. კორპ. 3; რუსთაველის საზოგადოება.

117. ალხაზიშვილი ნუგზარ ნიკოლოზის ძე; 1936, არქიტექტორი, ჩუბინიშვილის სახელობის ქართული ხელოვნების ისტორიის ინსტიტუტის მეცნიერი თანამშრომელი; თბილისი, ბახტრიონის 3/5; უპარტიო.

118. შახოვი იური ალექსანდრეს ძე, 1931, ფიზიკოსი, გამოთვლითი მათემატიკის ინსტიტუტის განყოფილების გამგე; თბილისი, ჯორჯაძის 5; უპარტიო.

119. წიკლაური ჯიმშერ გიორგის ძე, 1959, ეკონომისტი, სრულიად საქართველოს რუსთაველის საზოგადოების საორგანიზაციო განყოფილების გამგე; თბილისი, მე-3 მასივი, კორპ. 13; რუსთაველის საზოგადოება.

120. დურმიშიძე ვაჟა ნუგზარის ძე, 1962, მუსიკოსი, კონსერვატორიასთან არსებული ექსპერიმენტული სკოლა-ათწლედის პედაგოგი; თბილისი, ვაჟა-ფშაველას 80, უპარტიო.

121. ვაშაყმაძე თეიმურაზ ოთარის ძე, 1962, ინჟინერი, სამშენებლო-სამონტაჟო სამმართველოს ინჟინერი; თბილისი, შიო მღვიმელის 7; უპარტიო.

122. კალმახელიძე ირინე ანდროს ასული, 1962, ფილოლოგი, სრულიად საქართველოს რუსთაველის საზოგადოების უფროსი რეფერენტი; თბილისი, კახეთის გზატკეცილი 6; რუსთაველის საზოგადოება.

123. გრიგოლია ქეთევან სევასტის ასული, 1955, ფიზიკოსი, სრულიად საქართველოს რუსთაველის საზოგადოების უფროსი რეფერენტი; თბილისი, კახეთის გზატკეცილი 6; რუსთაველის საზოგადოება.

124. ვარდოსანიძე პაატა ვახტანგის ძე, 1965, ეკონომი, საქართველოს აკადემიის საპროექტო ინსტიტუტი; თბილისი, გუდაურის 1; უპარტიო.

125. მამალაძე გაიოზ მამიას ძე, 1964, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ფილოლოგიის ფაკულტეტის სტუდენტი; თბილისი, დიღმის მასივი, კვ. 2, კორპ. 14; უპარტიო.

126. თანდილაშვილი პაატა მიხეილის ძე, 1959, ინჟინერ-ენერგეტიკოსი, საქავტომაგისტრალის მთავარი ენერგეტიკოსი; თბილისი, ეკალეტის 4; უპარტიო.

127. დიახამიძე დავით ისმაილის ძე, 1940, ფილოლოგი, ბათუმის პედინსტიტუტის დოცენტი; ხელვაჩაურის რაიონი, სოფელი ანგასა; რუსთაველის საზოგადოება.

128. ჩაგანავა გურამ იასონის ძე, 1941, პედაგოგი, ბათუმის ბერძენიშვილის სახელობის სამეცნიერო-კვლევითი ინსტიტუტის სწავლული მდივანი; ბათუმი, კარტახინო დე ინკია 9; უპარტიო.

129. რურუა ენგინ ივანეს ძე, 1933, ისტორიკოსი, ბათუმის განათლების განყოფილების სასკოლო ინსპექტორი; ბათუმი, სულაბერიძის 45; რუსთაველის საზოგადოება.

130. შერვაშიძე გული ალექსანდრეს ასული, 1948, ისტორიკოსი, ბათუმის სახელმწიფო უნივერსიტეტის პედაგოგი; ბათუმი, ჯინჭარაძის 14; რუსთაველის საზოგადოება.

131. გორგოშაძე მურმან ბენედიქტეს ძე, 1959, ფსიქოლოგი, ბათუმის სახელმწიფო უნივერსიტეტის პედაგოგი; ხელვაჩაურის რაიონი, სოფელი მახო; რუსთაველის საზოგადოება.

132. მელქიშვილი ლია შალვას ასული, 1943, ფილოლოგი, ივანე ჯავახიშვილის სახელობის ისტორიის, არქეოლოგიისა და ეთნოგრაფიის ინსტიტუტის უფროსი მეცნიერი თანამშრომელი; თბილისი, ჭონქაძის 4; უპარტიო.

133. გელაშვილი გურამ სოგრატის ძე, 1953, პედაგოგი, თბილისის 140-ე პროფტექსსწავლებლის პედაგოგი; თბილისი, დიღმის მასივი, კვ. 56, კორპუსი 25 ბ; რუსთაველის საზოგადოება.

8. საქართველოს პოლიტიკური ორგანიზაცია „სტალინი“

1. გარდაფხაძე კარლო კონსტანტინეს ძე, 1917, ისტორიკოსი, პენსიონერი; თბილისი, ბარნოვის 108; „სტალინის“ პოლიტიკური ორგანიზაცია.

2. ონიანი გრიგოლ დომენტის ძე, 1936, აგრონომი, კრწანისის სასათბურე მეურნეობის დირექტორი; თბილისი, პავლოვის 25 ა; „სტალინის“ პოლიტიკური ორგანიზაცია.

3. წიკლაური ივანე გიორგის ძე, 1953, ეკონომისტი, დუშეთის რაიონის კოოპერატივი „ნაყოფრა“-ს მთავარი ეკონომისტი; თბილისი, დიმიტრი თავდადებულის 16; „სტალინის“ პოლიტიკური ორგანიზაცია.

4. უიფიანი ბიბიკო სურენის ძე, 1957, ინჟინერი, კავგვირაბმშენის 23, საგვირაბო რაზმის ცვლის უფროსი; თ

საქართველოს უზენაესი საბჭოს არჩევნებში მონაწილე პარტიების (საარჩევნო ბლოკების) დეპუტატობის კანდიდატთა პარტიული სიები

8. საქართველოს პოლიტიკური ორგანიზაცია „სტალინი“

(დასასრული)

76. კუდუხაშვილი რევაზ გიორგის ძე, 1953, აგრონომ-ქიმიკოსი, სოფ. სამთავისის კოლმეურნეობის საწყობის გამგე; კასპის რაიონი, სოფ. ბოყამი; „სტალინის“ პოლიტიკური ორგანიზაცია.

77. პავლიაშვილი გიორგი ხანდრის ძე, 1956, სანტექნიკოსი, თბილისის სასმელი წყლების საავარიო უბანი; კასპის რაიონი, სოფ. ბოყამი; უპარტიო.

78. ღვინაძე ბონდო არჩილის ძე, 1961, ზოოტექნიკი, მირიანის მეფრინველეობის ფაბრიკის რეალიზატორი, ქ. კასპი, კოსმონავტების 33, „სტალინის“ პოლიტიკური ორგანიზაცია.

79. დვალიძე ოთარ გიორგის ძე, 1954, მძღოლი, მირიანის მეფრინველეობის ფაბრიკა, კასპის რაიონი; სოფ. კოდისწყარო; „სტალინის“ პოლიტიკური ორგანიზაცია.

80. ფოლადაშვილი კაკო ექვთიმეს ძე, 1951, აგრონომი, ქვემოქალის სტალინის სახელობის კოლმეურნეობის ბრიგადირი; კასპის რაიონის სოფ. ქვემოქალა; „სტალინის“ პოლიტიკური ორგანიზაცია.

81. ნუცუბიძე გურამ პავლეს ძე, 1942, ინჟინერი, საქაგრომშენი-წყვარიერების ინჟინერ-მშენებელი; თბილისი, სამტრედიის 51, ბინა 42; უპარტიო.

82. ქოჩიეი გიგუცა ირგენის ძე, 1936, ეკონომისტი, თბილისი, „თბილხელსაწყოს“ ქარხანა; თბილისი, ვარკეთილის 3,1 მ/რ, კორპ. 25, ბინა 100; უპარტიო.

83. ჩინჩალაძე ალექსი ხოლომონის ძე, 1937, კალატოზი, რუსთავის მეტალურგიული ქარხნის მუშა; რუსთავი, მესხიშვილის 9, ბინა 193; „სტალინის“ პოლიტიკური ორგანიზაცია.

84. თეთრაძე შალვა დიმიტრის ძე, 1927, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის სტამბის სამეურნეო ნაწილის გამგე; თბილისი, ოსეთის ქ. 13; „სტალინის“ პოლიტიკური ორგანიზაცია.

85. ხაჩატუროვი გრიგოლ ივანეს ძე, 1913, ინჟინერი, პენსიონერი; თბილისი, სასოფლო ინსტიტუტის დასახლება კორპ. 7, ბინა 10; „სტალინის“ პოლიტიკური ორგანიზაცია.

86. გაზაშვილი ზოია ვაჟას ასული, 1947, პედაგოგი, პოლიტიკური ორგანიზაცია „სტალინის“ საქმეთა მმართველი; თბილისი, საქარხნო რაიონი, ჭიჭინაძის 1, კორპ. 6, ბინა 54; „სტალინის“ პოლიტიკური ორგანიზაცია.

87. ქინქლაძე იოსებ თეოდორეს ძე, 1922, ფილოლოგი, პენსიონერი; თბილისი, გლდანის მასივი 4 მ/რ, კორპ. 97ბ, ბინა 15; „სტალინის“ პოლიტიკური ორგანიზაცია.

88. მიქაბერიძე ზაურ ბიკენტის ძე, 1938, ინჟინერ-მექანიკოსი, პენსიონერი; თბილისი, მუხიანის მ/რ 4ბ კორპ. 41, ბინა 58; „სტალინის“ პოლიტიკური ორგანიზაცია.

89 ბუძიშვილი შოთა მიხეილის ძე, 1929, ეკონომისტი, სახელმწიფო-საშემოსავლო მოსახლეობის დაბეგვრის განყოფილების გამგე, ბორჯომის რაიონი, სოფ. წაღვერი, თავისუფლების ქ. 19; უპარტიო.

90. ბაბაიანი არტუშ სერგოს ძე, 1923, ჟურორტვაჭრობის მალაზია 41-ის გამყიდველი; ბორჯომი ჯაფარიძის 19; უპარტიო.

91. გოგოლაძე გუდუ არქიპოს ძე, 1925, ინჟინერ-მშენებელი, პენსიონერი; ხარაგაულის რაიონი, სოფ. ღორეშა; უპარტიო.

92. ორჯონიკიძე შოთა აკაკის ძე, 1922, პედაგოგი, პენსიონერი, ხარაგაულის რაიონი სოფელი ღორეშა; უპარტიო.

93. გოგოლაძე ვალოდია ივანეს ძე, 1928, პედაგოგი, სოფელ ვერტყვიჭალის საშუალო სკოლა; ხარაგაულის რაიონი, სოფელი ვერტყვიჭალა; უპარტიო.

94. გოგოლაძე ამირან სერგანტის ძე, 1935, მეტყევე, სოფელ ვერტყვიჭალის სასოფლო მეურნეობის მეტყევე-ინჟინერი; ხარაგაულის რაიონი, სოფელი ვერტყვიჭალა; უპარტიო.

95. მაღლაფერიძე ბეჟან რევაზის ძე, 1950, ეკონომისტი, ამიერკავკასიის რკინიგზა; თბილისი, ტელმანის 1/2, უპარტიო.

96. ჭოხონელიძე დმიტრი ევსევეის ძე, 1916, ინჟინერ-მშენებელი; რესპუბლიკის ინფექციური საავადმყოფო; თბილისი პავლოვის 44 ა; უპარტიო.

97. ტერ-პოღოსოვი გიორგი ნიკოლოზის ძე, 1917, ავტომექანიკოსი, პენსიონერი; თბილისი, ბორჯომის 12; „სტალინის“ პოლიტიკური ორგანიზაცია.

98. მინდაძე კაპიტონ მეთოდის ძე, 1916, ავტომექანიკოსი, პენსიონერი; ცაგერის რაიონი, სოფელი ორბელი; უპარტიო.

99. მიქაძე სერგო სერგოს ძე, 1936, პედაგოგი, ლასურიას საშუალო სკოლა; ცაგერი, თავისუფლების 39; უპარტიო.

100. ხვანიძე მზია ალექსის ასული, 1939, პედაგოგი, რაიგანათლების ცაგერის განყოფილების მეთოდისტი; დაბა ცაგერი, უპარტიო.

101. ახათიანი დავით ვლადიმერის ძე, 1921, პედაგოგი, ტვიშის საშუალო სკოლა; ცაგერის რაიონი, სოფელი ტვიში; უპარტიო.

102. ძოძუაშვილი ქეთევან პოლიკარპეს ასული, 1920, პედაგოგი, ლაჩანის ინტერნატი; ცაგერის რაიონი, სოფელი ორბელი; უპარტიო.

103. ხალინაძე დავით ჯემალის ძე, 1966, სტუდენტი; თბილისი, წყნეთის ქუჩა კორპ. 1, სადარბაზო 1, სართული 3; უპარტიო.

104. ხალინაძე ლალი რაჟდენის ასული, 1946, ექიმი-პედიატრი, ბინაზე მკურნალი; თბილისი, წყნეთის ქუჩა, კორპ. 1 ა, ბინა 6; უპარტიო.

105. ხალინაძე ლედი ილარიონის ასული, 1939, ექთანი, სტუდქალაქი; თბილისი, მელიქიშვილის 6; უპარტიო.

106. გურახპაშვილი არჩილ ზაქარიას ძე, 1923, პენსიონერი. ქარელის რაიონი, სოფელი რუისი; „სტალინის“ პოლიტიკური ორგანიზაცია.

107. ეგნატაშვილი ტრისტან ეხატეს ძე, 1955, ინჟინერ-მექანიკოსი, გორის ზუსტი ხელსაწყოების ქარხანა; ქარელის რაიონი, სოფელი რუისი; „სტალინის“ პოლიტიკური ორგანიზაცია.

108. ეგნატაშვილი გოდერძი ხანდრის ძე, 1940, ტექნიკი, რუისის საბჭოთა მეურნეობის მექანიკოსი; ქარელის რაიონი, სოფელი რუისი; „სტალინის“ პოლიტიკური ორგანიზაცია.

109. კვარიანტაშვილი გივი გიორგის ძე, 1945, მექანიკოსი, რუისის საბჭოთა მეურნეობა. ქარელის რაიონი, სოფელი რუისი; „სტალინის“ პოლიტიკური ორგანიზაცია.

110. ეგნატაშვილი კირილე ევგენის ძე, 1925, კოლმეურნე, პენსიონერი; ქარელის რაიონი, სოფელი რუისი; „სტალინის“ პოლიტიკური ორგანიზაცია.

111. ხაათაშვილი ბეხო ხოლომონის ძე, 1920, თადარიგის ოფიცერი, პენსიონერი, ომის ვეტერანი; ქარელის რაიონი, სოფელი რუისი; „სტალინის“ პოლიტიკური ორგანიზაცია.

112. ეგნატაშვილი გულადი შოთას ძე, 1953, რუისის საბჭოთა მეურნეობის მუშა; ქარელის რაიონი, სოფელი რუისი, „სტალინის“ პოლიტიკური ორგანიზაცია.

113. ზურაბაშვილი მიხეილ გიორგის ძე, 1922, კოლმეურნე, პენსიონერი; ქარელის რაიონი, სოფელი რუისი; „სტალინის“ პოლიტიკური ორგანიზაცია.

114. ეგნატაშვილი ზურიკო კირილეს ძე, 1959, ინჟინერი, რუისის საბჭოთა მეურნეობა, პენსიონერი; ქარელის რაიონი, სოფელი რუისი; „სტალინის“ პოლიტიკური ორგანიზაცია.

115. ეგნატაშვილი ავთანდილ იასონის ძე, 1955, ინჟინერ-მექანიკოსი, გორის ზუსტი ხელსაწყოების ქარხანა; ქარელის რაიონი, სოფელი რუისი; „სტალინის“ პოლიტიკური ორგანიზაცია.

116. მექვაბიძე შერაბ ხულიკოს ძე, 1953, ინჟინერი, რუისის საბჭოთა მეურნეობის ინჟინერ-მექანიკოსი; ქარელის რაიონი, სოფელი რუისი; „სტალინის“ პოლიტიკური ორგანიზაცია.

117. ტურაშვილი ილია ალექსის ძე, 1955, ტექნიკოსი, ქარელის გაზქანტორა; ქარელის რაიონი, სოფელი რუისი; „სტალინის“ პოლიტიკური ორგანიზაცია.

118. გურახპაშვილი ლეილა ივანეს ასული, 1940, პედაგოგი, რუისის საშუალო სკოლა; ქარელის რაიონი, სოფელი რუისი; „სტალინის“ პოლიტიკური ორგანიზაცია.

119. ეგნატაშვილი კარლო ტუხას ძე, 1940, ექთანი, რუისის ამბულატორიული პუნქტი; ქარელის რაიონი, სოფელი რუისი, „სტალინის“ პოლიტიკური ორგანიზაცია.

120. ხუბულაშვილი ნიკოლოზ გიორგის ძე, 1914, ბუღალტერი, პენსიონერი; გურჯაანის რაიონი, სოფელი ზეგანი, უპარტიო.

121. ყამარაული ასლან დავითის ძე, 1947, შემდუღებელი, დუშეთის რაიონის კოოპერატივ „ნაყარა“-ს მუშა; თბილისი, კოკინაკის 17; უპარტიო.

122. კანთელაშვილი თენგიზ სერგოს ძე, 1950, ოპერატორი, ხარაგაულის საყოფაცხოვრებო მომსახურეობის ტექნიკი; ხაშურის რაიონი, დაბა სურამი, სანაპიროს 28; უპარტიო.

123. ნათმელაძე ბელა დავითის ასული, 1949, ინჟინერი, „საქსახგზატრანსპორტის“ ჯგუფის უფროსი; თბილისი, თემქა მე-5/53, ბინა 30; უპარტიო.

124. მგელაძე გულნარა ვლადიმერის ასული, 1939, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის სამეცნიერო ბიბლიოგრაფიის მეცნიერ-თანამშრომელი; თბილისი, მონტინის 42; უპარტიო.

125. გოგოლაშვილი ტრისტან თეოდორეს ძე, 1936, წყალსისტემა „ავტომატიკის“ მძღოლი; თბილისი, აგარის 1; უპარტიო.

126. ჭუმბაძე მანანა ვანოს ასული. 1958, პედაგოგი, დიისახლისი; თბილისი, აფხაზეთის 1-ლი შესახვევი 4; უპარტიო.

127. გადელია მიხეილ ბესარიონის ძე, 1918, პედაგოგი, პენსიონერი; თბილისი, გერგეთის შესახვევი 3; უპარტიო.

128. ლოლაძე ივანე არშაკის ძე, 1914, ტექნიკი, რესპუბლიკის მონადირეთა კავშირის „ოსტატი, თბილისი, ვაჟა-ფშაველას გამზირი, მე-7 კვ, კორპ. 6, ბ. 5; უპარტიო.

129. მატკავა გუგული ხოლომონის ასული, 1910, ექიმი-დერმატოლოგი, კანისა და ვენდაავადების ინსტიტუტი; თბილისი, ნეკრასოვის 9; უპარტიო.

130. გაბუნია ვენერა კონსტანტინეს ასული, 1918, ექთანი, რესპუბლიკის კლინიკური ფსიქიატრიული, საავადმყოფო; თბილისი, ალექსანდრე ყაზბეგის გამზ. 43ა; უპარტიო.

131. აბრამიშვილი ელიზაველა აბრამის ასული, 1918, ექთანი, ქალაქის პირველი საავადმყოფოს ეროლოგიური განყოფილება; თბილისი, ვაჟა-ფშაველას 40, კორპ. 3, ბინა 5; უპარტიო.

132. ძნელაძე ვლადიმერ ამბაკოს ძე, 1916, პენსიონერი; თბილისი, ალ. ყაზბეგის გამზ. 10, ბინა 12; უპარტიო.

133. კიკვაძე შოველი უშანგის ძე, 1939, იზოტოპების ინსტიტუტის დაცვის თანამშრომელი; თბილისი, ვაჟა-ფშაველას გამზ, კვ. 6, კორპ. 14, ბინა 25; უპარტიო.

134. ბერიგალაშვილი მარიამი ნიკოლოზის ასული, 1918, ექიმი-სტომატოლოგი, სამედიცინო ინსტიტუტის კათედრის გამგე; თბილისი, კონსტანტინე გამსახურდიას გამზირი 36, ბ; 31; უპარტიო.

135. მაღრაძე მერი ტერენტის ასული, 1942, 31-ე საავიაციო ქარხნის მკინძავი; თბილისი, ქინძმარაულის შესახვევი, კორპ. 10, ბინა 83, უპარტიო.

136. ბარბაჭაძე შოთა ნიკოლოზის ძე, 1923, პენსიონერი, ზესტაფონის რაიონი, ქვედა საქარა; უპარტიო.

137. კაპანაძე ალექსანდრე ილიას ძე, 1921, პენსიონერი; ზესტაფონის რაიონი, სოფელი ბოსლევი; უპარტიო.

138. ერგემლიძე მიხეილ ნიკოლოზის ძე, 1924, მეზღვაური, პენსიონერი, ზესტაფონის ქალაქვაჭრობა; ზესტაფონი, ლენინის ქ. 53; უპარტიო.

139. ლეფავა გუგული სერგოს ძე, 1922, ექიმი-სტომატოლოგი, ზესტაფონის რაიონის პოლიკლინიკა; ზესტაფონი, ლენინის 57; უპარტიო.

140. დევდარიანი აკაკი გერონტის ძე, 1920, ინჟინერი, ფოლადშენადნობთა ქარხნის კაპიტალური მშენებლობის განყოფილება; ზესტაფონი, ზაქარიაძის 17; უპარტიო.

141. სოფრომაძე ვახილ ხამოველის ძე, 1918, ტექნიკოსი, სოფელი 1-ლი სვირის სანერგე მეურნეობის აგროტექნიკოსი; ზესტაფონის რაიონი, სოფელი 1-ლი სვირი; უპარტიო.

9. საარჩევნო ბლოკი — „საქართველოს ეროვნული ერთიანობის პარტიისა და მთიელთა კავშირი“

(ეროვნული ერთიანობის პარტია, მთიელთა პოლიტიკური კავშირი)

1. ჭინჭარაული გიორგი მამიას ძე — 1947, ეკონომისტი, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის დოცენტი, თბილისი, ჭავჭავაძის 37, მთიელთა პოლიტიკური კავშირი.

2. ქადაგიძე დავით ნიკოლოზის ძე — 1940, ფილოლოგი, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის უფროსი მასწავლებელი, თბილისი, ბარნოვის 174; მთიელთა პოლიტიკური კავშირი.

3. ფირანიშვილი პაატა ვალერიანის ძე — 1952, ისტორიკოსი, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის დოცენტი, თბილისი, ტ. ტაბიძის 43, მთიელთა პოლიტიკური კავშირი.

4. ზარნაძე ბონდო ალექსანდრეს ძე — 1948, ეკონომისტი, ფირმა „ეკონომისტის“ დოცენტი, თბილისი, თოიძის 30; მთიელთა პოლიტიკური კავშირი.

5. ლომაძე იური ლევანის ძე — 1948, ეკონომისტი აგროსამრეწველო კომბლექსის სოფლის მეურნეობის ეკონომიკური მართვის ინსტიტუტის სექტორის გამგე, თბილისი, ვარკეთილი-3, 2 მ/რ. 32 კორპ. ბ. 16, მთიელთა პოლიტიკური კავშირი.

6. გოგიჩაშვილი თეიმურაზ ბიგლას ძე — 1950, ეკონომისტი, საქართველოს უმაღლესი სასამართლოს განყოფილების გამგის მოადგილე, თბილისი, ათონელის 31/11, უპარტიო.

7. კვარაცხელია ნაპო იროდის ძე — 1946, ფილოსოფოსი, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის დოცენტი, თბილისი, ჭავჭავაძის, 37, უპარტიო.

8. მიზაური ხოლომონ იაკობის ძე — 1938, მეტყევე ინჟინერი, სასოფლო-სამეურნეო ინსტიტუტის დოცენტი, თბილისი, სამხედრო გზა 12, კ. 1-ა 5, მთიელთა პოლიტიკური კავშირი.

9. ხუჯაშვილი გურანდა გიორგის ასული — 1950, ეკონომისტი, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის დოცენტი, თბილისი, გლდანის მასივი მე-7 მ/რ, 7/42, მთიელთა პოლიტიკური კავშირი.

10. ლეთოდიანი დმიტრი სტეფანეს ძე — 1937, ისტორიკოსი, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის დოცენტი, თბილისი, ჭავჭავაძის პრსპ. 37, მთიელთა პოლიტიკური კავშირი.

11. ქალდანი ნერონი ვახილის ძე 1947, მათემატიკოსი, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის დოცენტი, თბილისი, ნუცუბიძის მე-3 მ/რ, მე-3 კვ. 11/27, მთიელთა პოლიტიკური კავშირი.

12. ჯაბრიშვილი რევაზ აბრამის ძე — 1935, ისტორიკოსი, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის დოცენტი, თბილისი, დოქის 2, მთიელთა პოლიტიკური კავშირი.

13. გოგებერაშვილი თეიმურაზ გიგლას ძე — 1950, ეკონომისტი, საქართველოს უმაღლესი სასამართლოს განყოფილების გამგის მოადგილე, თბილისი, ათონელის 31/11, უპარტიო.

14. თედორაძე ზურაბ ხულიანის ძე — 1938, თბილისის სამედიცინო ინსტიტუტის ასისტენტი, თბილისი, დიღმის მასივი, მე-3 კვ. 3/80; უპარტიო.

15. კასრაძე ქართლოს დავითის ძე — 1926, მწერალი, საქართველოს ფილარმონიის მსახიობი, თბილისი, ბელინსკის 47, მთიელთა პოლიტიკური კავშირი.

16. მიშველაძე რევაზ ავქსენტის ძე — 1940, მწერალი, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის კათედრის გამგე, პროფესორი, თბილისი, გურამიშვილის 11, ეროვნული ერთიანობისა და სოციალური თანასწორობის პარტია.

17. ქიკანი თამაზ ლუკას ძე — 1936, ეკონომისტი, საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის უფროსი მასწავლებელი, თბილისი, გურამიშვილის 15/19, ეროვნული ერთიანობის და სოციალური თანასწორობის პარტია.

18. ბენაშვილი გურამ დმიტრის ძე — 1941, ფილოლოგი, თბილისის ლიტერატურის ინსტიტუტის წამყვანი მეცნიერი თანამშრომელი, თბილისი, ჩიქოვანის 22, ეროვნული ერთიანობისა და სოციალური თანასწორობის პარტია.

19. კაპანოიძე ტარიელ პლატონის ძე — 1942, არქიტექტორი, თბილისის სამხატვრო აკადემიის უფროსი მასწავლებელი, თბილისი, ვერაცხლის 22, ეროვნული ერთიანობისა და სოციალური თანასწორობის პარტია.

20. ჯაჯანიშვილი შოთა იოსების ძე — 1929, გეოგრაფი, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის პროფესორი, თბილისი, ვაჟა-ფშაველას 80, ეროვნული ერთიანობისა და სოციალური თანასწორობის პარტია.

21. მთიულაშვილი თეიმურაზ შალვას ძე, 1945, ეკონომისტი, სმემსკი-ს სექტორის გამგე, გლდანის მე-7 მ/რ, 29/28, ეროვნული ერთიანობისა და სოციალური თანასწორობის პარტია.

22. თოფურია აკაკი ხარდიონის ძე — 1916, ფილოლოგი, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის პროფესორი, თბილისი, მოსაშვილის 9/27, უპარტიო.

23. ჭეირანიშვილი ნიაზი ალექსანდრეს ძე — 1947, ისტორიკოსი, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის დოცენტი, თბილისი, ბაგები I კორპ., უპარტიო.

24. ონიანი ჯაბა არჭევანის ძე, — 1945, ბიოლოგი, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის პროფესორი, თბილისი, ჭავჭავაძის 37, უპარტიო.

25. ხხირტლაძე ამირან სერგოს ძე, — 1941, ეკონომისტი, ეკონომიკის ინსტიტუტის დირექტორის მოადგილე, თბილისი, დიღმის მასივი მე-3 კვ. 5/11, უპარტიო.

26. სართანია ტარიელ შალვას ძე — 1935, ეკონომისტი, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის დოცენტი, თბილისი, ვაჟა-ფშაველას გამზ. 5; კორპ. 5, ბ. 14. უპარტიო.

27. ბაჯიევი ვალერ ალიფაშა ოღლი — 1951, ფილოლოგი, სულხან-საბას სახელობის პედაგოგიური ინსტიტუტის კათედრის გამგე, თბილისი, თემქის მე-3 მ/რ, მე-2 კვ. 28/24, უპარტიო.

28. ბალაძე ვლადიმერ ხუსეინის ძე — 1952, მათემატიკოსი, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის დოცენტი, თბილისი, დიდი დიღომი, გ. ბრწყინვალის 31/41, მთიელთა პოლიტიკური კავშირი.

29. ელიზბარაშვილი გიორგი რაგენტის ძე — 1948, გეოგრაფი, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის დოცენტი, თბილისი, დიდი დიღომი, გ. ბრწყინვალის 31/74; მთიელთა პოლიტიკური კავშირი.

30. ჭუტაიე ილია როინის ძე — 1966, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის სტუდენტი, თბილისი, ვაჟა-ფშაველას, 7, მთიელთა პოლიტიკური კავშირი.

31. ბაზაევი ბორის ვლადიმერის ძე — 1951, ჟურნალისტი, საქინფორმის კორესპონდენტი, თბილისი, ბარნოვის 116, მთიელთა პოლიტიკური კავშირი.

32. ბაგდოევა ალა მიხეილის ასული — 1940, ინჟინერი, მანქანათა მექანიკის ინსტიტუტის უფროსი მეცნიერი თანამშრომელი, თბილისი, ყაზბეგის 9, მთიელთა პოლიტიკური კავშირი.

33. ეხართია ჰამლეტ მიხეილის ძე — 1945, იურისტი, ოქტომბრის რაიონის იურიდიული კონსულტაციის იურისკონსულტანტი, თბილისი, ვაზისუბნის მე-4 მ/რ, I კვ., 13/39, მთიელთა პოლიტიკური კავშირი.

34. კობაძე ვანო ალექსანდრეს ძე, 1955, ბიოლოგი, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის დოცენტი, თბილისი, ენგელსის 62, მთიელთა პოლიტიკური კავშირი.

35. მარგველაშვილი მაგული გრიგოლის ასული, 1946, ფილოლოგი, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის დოცენტი, თბილისი, გორკის 18, მთიელთა პოლიტიკური კავშირი.

36. გაბელაია აკაკი გალაქტიონის ძე, 1947, მათემატიკოსი, სახალხო მეურნეობის მართვის ინსტიტუტის დოცენტი, თბილისი, ვარკეთილის მე-3 მ/რ, მე-4 კორპ. 409/98, მთიელთა პოლიტიკური კავშირი.

37. ლაზარაშვილი ზაურ კონსტანტინეს ძე, 1937, ფილოლოგი, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის უფროსი მასწავლებელი, თბილისი, დგებუაძის 1/49, უპარტიო.

38. ლაზაშვილი გიორგი ვლადიმერის ძე, 1939, ეკონომისტი, სულხან-საბას სახელობის პედაგოგიური ინსტიტუტის დოცენტი, თბილისი, ნინოშვილის 24, უპარტიო.

39. ბაბაიანი ალბერტ ალექსანდრეს ძე, 1941, ეკონომისტი, ინჟინერ-ეკონომისტთა ინსტიტუტი, ბაკინელ კომისრთა 1, ბ. 1, მთიელთა პოლიტიკური კავშირი.

40. ავსაჯანიშვილი ეთერ ლევანის ასული, 1930, ფილოლოგი, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის დოცენტი, თბილისი, ბაგები I კორპ., უპარტიო.

41. ბარდაველიძე ჯონდო კარლოს ძე, 1932, ფილოლოგი, ლიტერატურის ინსტიტუტის განყოფილების გამგე, თბილისი, ბუდაპეშტის 5/18; უპარტიო.

42. გოგოჭური დავით ლევანის ძე, 1922, ფილოლოგი, ლიტერატურის ინსტიტუტის პროფესორი, თბილისი, დიღმის მასივის მე-5 კვ., 22 კორპ. მთიელთა პოლიტიკური კავშირი.

43. ბურდული ელგუჯა ვლადიმერის ძე, 1941, მსახიობი, კინოსტუდია „ქართული ფილმი“, თბილისი, გაბაშვილის 6; მთიელთა პოლიტიკური კავშირი.

44. გიგაური ციური ნიკოლოზის ასული, 1949, ფილოლოგი, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის მეცნიერი თანამშრომელი, თბილისი, საბურთალოს 33/59, მთიელთა პოლიტიკური კავშირი.

45. ცისკარიშვილი შოთა ილიას ძე, 1938, ეკონომისტი, მხატვართა ფონდის ეკონომისტი, თბილისი, მუხამბეტ 18, მთიელთა პოლიტიკური კავშირი.

46. ეორდანია ხულხან დავითის ძე, 1939, ფილოლოგი, უცხო ენათა პედაგოგიური ინსტიტუტის პროფესორი, თბილისი, ნუცუბიძის 5 მ/რ. 1/50, მთიელთა პოლიტიკური კავშირი.

47. ამირეზაშვილი ვახტანგ ალექსანდრეს ძე, 1950, ეკონომისტი, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის დოცენტი, თბილისი, გლდანის მასივის მე-7 მ/რ, მე-7 კორპ. ბ. 12, მთიელთა პოლიტიკური კავშირი.

48. თათარაძე ეთერ სტეფანეს ასული, 1956, ფილოლოგი, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ასისტენტი; თბილისი, ნუცუბიძის პლატო, მე-3 მ/რ, მე-4 კვ. 2/63, მთიელთა პოლიტიკური კავშირი.

49. ინაური ვახტანგ გიგოს ძე, 1949, ფილოლოგი, ლიტერატურის ინსტიტუტის დირექტორის მოადგილე, თბილისი, დვალის 4, მთიელთა პოლიტიკური კავშირი.

50. ხორნაული გიგი ივანეს ძე, 1936, ფილოლოგი, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის დოცენტი, თბილისი, სულხან საბას 1, მთიელთა პოლიტიკური კავშირი.

51. მაისურაძე მარინა შოთას ასული, 1960, ეკონომისტი, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ლაბორანტი, თბილისი, ვარკეთილის მე-2 მ/რ, 4/66, მთიელთა პოლიტიკური კავშირი.

52. მელაძე გოდერძი სიმონის ძე, 1934, ფილოლოგი, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის უფროსი ლაბორანტი, თბილისი, ეროვნინის 17, მთიელთა პოლიტიკური კავშირი.

53. გაბელაია აკაკი გალაქტიონის ძე, 1947, მათემატიკოსი, სახალხო მეურნეობის მართვის ინსტიტუტის დოცენტი, თბილისი; ვარკეთილის მე-3 მ/რ, მე-4 კორპ. 409/98, მთიელთა პოლიტიკური კავშირი.

54. გაზაშვილი გიორგი ვლადიმერის ძე, 1939, ეკონომისტი, სულხან-საბას სახელობის პედაგოგიური ინსტიტუტის დოცენტი, თბილისი, ნინოშვილის 24, უპარტიო.

55. კაბერაშვილი ნოდარ გაბრიელის ძე, 1948, ეკონომისტი, სმენსკი-ს მეცნიერი თანამშრომელი, თბილისი, ვარკეთილის მე-3 მ/რ, 3 კორპ., 330/49, მთიელთა პოლიტიკური კავშირი.

56. რეხვიაშვილი ბორის ბაგრატის ძე, 1949, იურისტი, ისნის რაიონის სანინო ტრესტის იურისკონსულტანტი, თბილისი, თევდორე მღვდლის 2, ჩიხი 9, მთიელთა პოლიტიკური კავშირი.

57. დარჩიაშვილი შანშე იაფეთის ძე, 1940, ისტორიკოსი, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის დოცენტი, თბილისი, ბაგები კორპ. 1, ბ. 6, მთიელთა პოლიტიკური კავშირი.

58. ჭრელაშვილი ლევან პაპოს ძე, 1926, ფილოლოგი, ლიტერატურის ინსტიტუტის მეცნიერი თანამშრომელი, თბილისი, ახმეტელის 9/22, მთიელთა პოლიტიკური კავშირი.

59. თევზაძე ვახილ იოსების ძე, 1947, მათემატიკოსი, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის დოცენტი, თბილისი, მცხეთის გას. 6, ბ. 13. მთიელთა პოლიტიკური კავშირი.

60. კიწმარიშვილი ბესარიონ ნიკოლოზის ძე, 1959, ეკონომისტი, საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის დოცენტი, თბილისი, აღ. ყაზბეგის გამზ. 25/91, მთიელთა პოლიტიკური კავშირი.

61. ჭრელაშვილი კონსტანტინე ტიმოთეს ძე, 1922, ფილოლოგი, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის პროფესორი, თბილისი, ყიფშიძის 12/31, მთიელთა პოლიტიკური კავშირი.

62. ბაიდაშვილი ოთარ ხანდროს ძე, 1945, ქიმიკოსი, ფიზიკისა და ორგანული ქიმიის ინსტიტუტის მეცნიერ თანამშრომელი, თბილისი, დოლიძის 18/4, მთიელთა პოლიტიკური კავშირი.

63. ოჩიაური ირაკლი ალექსის ძე, 1924, მხატვარი, პროფესორი, მხატვართა კავშირის წევრი, თბილისი, ნუცუბიძის 145, მთიელთა პოლიტიკური კავშირი.

64. მდივანი ჯემალ მალხაზის ძე, 1945, მომღერალი, ოპერის თეატრის სახალხო არტისტი, თბილისი, საირმის 99/21, მთიელთა პოლიტიკური კავშირი.

65. ენდელაძე დარეჯან ვახილის ასული, 1930, ეკონომისტი, საქართველოს ასკის ემსკის მეცნიერი თანამშრომელი, თბილისი, ბარნოვის 153, მშრომელთა პოლიტიკური კავშირი.

66. ჯალაბაძე გიორგი ვლადიმერის ძე, 1922, ისტორიკოსი, ჯანაშიას სახელობის სახელმწიფო მუზეუმის მეცნიერი თანამშრომელი, თბილისი, ნუცუბიძის 145, მთიელთა პოლიტიკური კავშირი.

67. გულუა ვლადიმერ ლევანის ძე, 1922, ფილოსოფოსი, საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის პროფესორი, თბილისი, გლდანის „ა“ მ/რ, 59/41, უპარტიო.

68. მუხურაძე აკაკი კარპეზის ძე, 1929, ეკონომისტი, ტრესტ „თბილმშენის“ სპეციალური სამმართველოს დირექტორის მოადგილე, თბილისი, სევასტოპოლის 3/26, უპარტიო.

69. ბიჭიაშვილი ნოდარ ხიკოს ძე, 1935, ეკონომისტი, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის პროფესორი, თბილისი, ბაგების 3/6, უპარტიო.

70. რიფაძე ანზორ თოფურის ძე, 1944, ექიმი, სამედიცინო ინსტიტუტის ასისტენტი, თბილისი, ფანასკერტელის 19/118, უპარტიო.

71. ფანცულაია გიორგი ვახტანგის ძე, 1950, ინჟინერი, მარნეულის ქარხნის დირექტორი, თბილისი, ფანასკერტელის 36, უპარტიო.

72. თოდრაძე კახა ექვთიმეს ძე, 1954, ინჟინერი, საქენერგოპროექტის მთავარი სპეციალისტი, თბილისი, აღმაშენებლის 75, უპარტიო.

73. ბოკუჩავა ჯუსტალ ალექსანდრეს ძე, 1964, ეკონომისტი, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის უფროსი მასწავლებელი, თბილისი, გრიშაშვილის 24, უპარტიო.

74. ქირთაია მანონ გაბრიელის ასული, 1946, ეკონომისტი, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის უფროსი მასწავლებელი, თბილისი, გურამიშვილის 15, უპარტიო.

75. ბეჭვაია ჯუმბერ ჯაფულის ძე, 1965, ეკონომისტი, რუსთავის საწარმოო გაერთიანება „აზოტი“. რუსთავი მე-6 მ/რ, 2/408, უპარტიო.

76. დვალი თამაზ კირილეს ძე, 1947, ინჟინერი, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის განყოფილების გამგე, თბილისი, ყიფშიძის, 6, უპარტიო.

77. აბაშიძე ციალა ტიტეს ასული, 1929, ექიმი, ზესტაფონის სამშობიაროო სახლის მთავარი ექიმი, ზესტაფონი, ელემენტების 13, უპარტიო.

78. ჩუთლაშვილი ტარიელ ივანეს ძე, 1937, ისტორიკოსი, საქართველოს სპორტის სახელმწიფო კომიტეტის ინსპექციის უფროსი, თბილისი, გალის 7, უპარტიო.

79. ბედნიაშვილი ვიატესლავ გრიგოლის ძე, 1936, ინჟინერი, განათლების სამინისტროს სამშენებლო სამმართველოს უბნის უფროსი, თბილისი, ანტონოვსკაიას 9, ბ. 54, უპარტიო.

80. გაგა დარეჯან ივანეს ასული, 1951, ეკონომისტი, საქართველოს ასკემსი-ს მეცნიერი თანამშრომელი, თბილისი, კალიუჟინის 25, უპარტიო.

81. ჩაჩანიძე ემზარ სერგოს ძე, 1959, ეკონომ

საქართველოს უზენაესი საბჭოს არჩევნებში მონაწილე პარტიების (საარჩევნო ბლოკების) დეპუტატობის კანდიდატთა პარტიული სიები

10. სრულიად საქართველოს მეწყალთმოქმედთა კავშირი

1. ლიპარტელიანი როინ ვახტანგის ძე, 1951, აგრონომი, საქართველოს მინისტრთა საბჭოსთან არსებული მიწათსარგებლობისა და მიწათმოწყობის მთავარი სამმართველოს თავმჯდომარე; თბილისი, ნუცუბიძის პლატო მკრ. 4, კორპ. 21, ბინა 59, მიწათმოქმედთა კავშირი.

2. დოდიბერიძე მიხეილ ილიას ძე, 1941, ინჟინერ-ჰიდროტექნოლოგი, ტექნიკურ უნივერსიტეტთან არსებული წყლის ეკოსისტემების რესპუბლიკური სამეცნიერო ცენტრის ხელმძღვანელი; თბილისი, ბახტრიონის 1, ბინა 47; მიწათმოქმედთა კავშირი.

3. არაბული კობა მინდიას ძე, 1945, მწერალი, კინოსტუდია „ქართული ფილმის“ უფროსი რედაქტორი; თბილისი, ივანიძის 16, მიწათმოქმედთა კავშირი.

4. რამიშვილი რამინ მაკსიმეს ძე, 1928, ისტორიკოსი, არქეოლოგიის კვლევითი ცენტრის განყოფილების გამგე, თბილისი, კავსაძის 7; მიწათმოქმედთა კავშირი.

5. გაჩეჩილაძე გივი ალექსანდრეს ძე, 1926, ინჟინერ-ჰიდროლოგი, საქწყალპროექტის განყოფილების გამგე; თბილისი, ტ. ტაბიძის 41, ბინა 21; მიწათმოქმედთა კავშირი.

6. ლორია ვალერი ამბერკის ძე, 1936, იურისტი, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის იურიდიული ფაკულტეტის კათედრის გამგე; თბილისი, ალექსანდრე ყაზბეგის 29ა, ბინა 22; უპარტიო.

7. იაშვილი ნიკოლოზ ნიკოლოზის ძე, 1936, აგრონომი, ნიადაგმცოდნეობის აგროქიმიისა და მელიორაციის კვლევითი ინსტიტუტის დირექტორის მოადგილე; თბილისი, აბაშიძის 11; მიწათმოქმედთა კავშირი.

8. ესაძე რეზო პარმენის ძე, 1934, კინორეჟისორი, ექსპერიმენტული კინოსტუდიის დირექტორი, თბილისი, გოძიაშვილის მე-2 შესახვევი, კორპ. 14 ვ, ბინა 19; უპარტიო.

ქეკელია მიხეილ მიხეილის ძე, 1927, იურისტი, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის პროფესორი; თბილისი, კეკელიძის 25; მიწათმოქმედთა კავშირი.

10. მაღლაძე დავით ელგუჯას ძე, 1962, ფილოლოგი, ჟურნალ „ზნათობის“ რედაქცია; თბილისი, ლარსის 1; მიწათმოქმედთა კავშირი.

11. კვერნაძე ბიძინა ალექსანდრეს ძე, 1928, კომპოზიტორი, სახელმწიფო კონსერვატორიის პროფესორი, თბილისი, აბაანოს 23; უპარტიო.

12. შენგელია ვაჟა გრიგოლის ძე, 1940, ფილოლოგი, ენათმეცნიერების ინსტიტუტის დირექტორის მოადგილე; თბილისი, სპურთალოს ქუჩა, კორპ 3, ბინა 34; უპარტიო.

13. რამიშვილი რევაზ მაკსიმეს ძე, 1934, აგრონომი, სასოფლო-სამეურნეო ინსტიტუტის მევენახეობის კათედრის გამგე; თბილისი, კავსაძის ქუჩა 7; მიწათმოქმედთა კავშირი.

14. ჩიხელი გოდერძი ნიკოლოზის ძე, 1954, კინორეჟისორი, კინოსტუდია „ქართული ფილმის“ დამდგმელი რეჟისორი; თბილისი, დიღმის მასივი, I-კვ. მე-13 კორპ. ბინა 34; უპარტიო.

15. წიკლაური შალვა დავითის ძე, 1946, ფიდოლოგი, საწარმოსამხატვრო კომბინატი; თბილისი, ბუდაპეშტის 17; მიწათმოქმედთა კავშირი.

16. წიკლაური გიორგი თორელის ძე, 1937, ეკონომისტი, ხევსურეთის დიდი სათემო საბჭოს თავმჯდომარე; დუშეთის რაიონი, სოფელი არაგვისპირი; მიწათმოქმედთა კავშირი.

17. ხადური ნოდარ ბაგრატის ძე, 1936, ინჟინერ-მიწათმოქმედი, მინისტრთა საბჭოსთან არსებული მიწათსარგებლობისა და მიწათმოწყობის მთავარი სამმართველოს განყოფილების გამგე; თბილისი, ნუცუბიძის 1 მკრ. კორპ. 12, ბინა 44; მიწათმოქმედთა კავშირი.

18. ბაკრაძე აკაკი სერგოს ძე, 1940, ეკონომისტი, „საქსოფლდამზადების“ რესპუბლიკური გაერთიანების რევიზორი; თბილისი, სანზონა, მე-2ვ კვ, ბინა 6; მიწათმოქმედთა კავშირი.

19. ჯაფარიძე ვაჟა გიორგის ძე, 1932, აგრონომი, სასოფლო-სამეურნეო ინსტიტუტის დოცენტი; თბილისი, სპურთალოს ქუჩა 7, უპარტიო.

20. ბაჯელიძე გურამ ალექსანდრეს ძე, 1959, ეკონომისტი, მინისტრთა საბჭოსთან არსებული მიწათსარგებლობისა და მიწათმოწყობის სამმართველოს მთავარი ეკონომისტი; თბილისი, ბუდაპეშტის 3ა, ბინა 59; მიწათმოქმედთა კავშირი.

21. ავსაჯანიშვილი მირანგული პავლეს ძე, 1938, ვეოგრაფი, პოეტი; თბილისი, კეკელიძის 25; მიწათმოქმედთა კავშირი.

22. კობაიძე ციური გიორგის ასული, 1950, აგრონომი, სასოფლო-სამეურნეო ინსტიტუტის ნიადაგმცოდნეობის კათედრის დოცენტი; თბილისი, დიღმის მასივი, მე-8 კორპ. ბინა 10; მიწათმოქმედთა კავშირი.

23. მაკავარიანი ზაურ ბიძინას ძე, 1938, აგრონომი, ხარაგაულის რაიონის ფერმერი; თბილისი, სანდუკიანის 1; მიწათმოქმედთა კავშირი.

24. ცოცანიძე გიორგი ისიდორეს ძე, 1931, ფილოლოგი, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის ენათმეცნიერების ინსტიტუტის მეცნიერი-თანამშრომელი; თბილისი, ვაჟა-ფშაველას გამზირი, მე-4 კვ. 22ე კორპ. ბინა 39, მიწათმოქმედთა კავშირი.

25. ნადირაძე შოთა შალვას ძე, 1949, ისტორიკოსი, ჯანაშიას სახელობის სახელმწიფო მუზეუმის უფროსი მეცნიერი თანამშრომელი; თბილისი, კეკელიძის 25; მიწათმოქმედთა კავშირი.

26. ცერცვაძე ამირან ვლადიმერის ძე, 1949, აგრონომი, მიწათმოქმედთა კავშირის გურიის რეგიონალური ორგანიზაციის თავმჯდომარე; ოზურგეთის რაიონის სოფელი ნატანები; მიწათმოქმედთა კავშირი.

27. კვირიკაშვილი კახი გიორგის ძე, 1948, ინჟინერი, მინისტრთა საბჭოსთან არსებული რეკულტივაციის განყოფილების მთავარი ინჟინერი; თბილისი, აზმეტელის 17; მიწათმოქმედთა კავშირი.

28. კირკელიძე რევაზ ისიდორეს ძე, 1928, აგრონომი, სასოფლო-სამეურნეო ინსტიტუტის დოცენტი; თბილისი, მოსკოვილის 22; უპარტიო.

29. რურუა გრიგოლ ბარნაბის ძე, 1927, ინჟინერ-ჰიდროტექნიკოსი, ტექნიკური უნივერსიტეტის პროფესორი; თბილისი, ალ. ყაზბეგის 29; მიწათმოქმედთა კავშირი.

30. გოგინაშვილი ვალერი აკაკის ძე, 1949, აგრონომი, მიწათმოქმედთა კავშირის კახეთის რეგიონალური ორგანიზაციის თავმჯდომარე; გურჯაანი, სოფელი ჭანდარი; მიწათმოქმედთა კავშირი.

31. ჯალაბაძე დავით შალვას ძე, 1964, იურისტი, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის მეცნიერი თანამშრომელი; რუსთავი, პირველი მკრ., 1-ლი ა კორპ. ბინა 10; მიწათმოქმედთა კავშირი.

32. ომნაიშვილი თამაზ დავითის ძე, 1939, ინჟინერ-მექანიკოსი, სახაგრომრეწვის ჩაის სამმართველოს მთავარი სპეციალისტი; გლდანის მასივი, II მიკ. მე-14 კორპ. ბინა 77; მიწათმოქმედთა კავშირი.

33. გაბელია ვალერი მიხეილის ძე, 1948, აგრონომი, აგროსამრეწველო კომიტეტის სამმართველოს უფროსის მოადგილე; თბილისი, დავით აღმაშენებლის 112; მიწათმოქმედთა კავშირი.

34. უუბუსიძე ვაჟა ალექსანდრეს ძე, 1957, ფილოლოგი, მთავარი სარედაქციო კოლეგიის უფროსი მეცნიერი, რედაქტორი; თბილისი, სამტრედიის 22; უპარტიო.

35. ქოჩორაშვილი რობინზონ სიკოს ძე, 1936, აგრონომი, სასოფლო-სამეურნეო ტექნიკუმის დირექტორი; გურჯაანი, სოფელი ბაკურციხე; მიწათმოქმედთა კავშირი.

36. კუხიანიძე ციხანა მიხეილის ასული, 1939, ხელოვნებათმცოდნე, ხელოვნების მუზეუმის განყოფილების გამგე; თბილისი, ვაჟა-ფშაველას მე-4 კვ. კორპ, 25. ბინა 42; მიწათმოქმედთა კავშირი.

37. ჩიხლაძე რობინზონ ნიკოლოზის ძე, 1936, ინჟინერ-მექანიკოსი, სახაგრომრეწვის ახალი ტექნიკური და სპეცტრანსის სამმართველოს უფროსი; თბილისი, მუხიანის დასახლება, დუმბაძის 4; მიწათმოქმედთა კავშირი.

38. ბოლქვაძე მუხრან გრიგოლის ძე, 1939, აგრონომი, სოფელ ნატანების აგროფირმის ბრიგადირი; ოზურგეთის რაიონი, სოფელ ნატანები; მიწათმოქმედთა კავშირი.

39. ბოხოჩაძე ალექსი ვლადიმერის ძე, 1928, ისტორიკოს-არქეოლოგი, არქეოლოგიური კვლევის ცენტრის მეცნიერი თანამშრომელი; თბილისი, დიღმის მასივი, მეორე კვარტალი, მე-8 კორპ. ბინა 10; უპარტიო.

40. მაისურაძე გიორგი თეოფილეს ძე, 1923, მწერალი, თბილისი, ფალიაშვილის 72, ბინა 2; მიწათმოქმედთა კავშირი.

41. ბახარია არნოლდ გურამის ძე, 1928, ფიზიკოსი, საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის დოცენტი; თბილისი, საბურთალოს 67, ბინა 28, მიწათმოქმედთა კავშირი.

42. ფაცარავა ვარლამ ლუკას ძე, 1921, ფილოსოფოსი, საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის ფილოსოფიის კათედრის პროფესორი; თბილისი, წერეთლის პრ. 67, ბინა 39; მიწათმოქმედთა კავშირი.

43. მგელიაშვილი თენგიზ ნიკოლოზის ძე, 1938, ინჟინერ-გეოლოგი, გეოლოგიის ინსტიტუტის მეცნიერი თანამშრომელი, თბილისი, საირმის 8 კორპ. ბინა 30; ნიწათმოქმედთა კავშირი.

44. გველებიანი გრიგოლ ტორჩის ძე, 1945, ეკონომისტი, საქართველოს მიწათმოქმედთა კავშირის ქუთაისის რეგიონის თავმჯდომრის მოადგილე; ქუთაისი, ხუნდადის 54; მიწათმოქმედთა კავშირი.

45. შუბითიძე პაატა ოთარის ძე, 1950, ინჟინერ-ქიმიკოსი, სახაგრომრეწვის წყლისა და ატმოსფეროს გაბინძურების კვლევის ლაბორატორიის უფროსი; თბილისი, ალ. ყაზბეგის 29, კორპ. 10, ბინა 2; უპარტიო.

46. კალანდაძე ამირან არქიპოს ძე, 1941, სახაგრომრეწვის მთავარი აგრონომი; თბილისი, გლდანის მე-2 მიკ. მე-40 კორპ. ბინა 1; უპარტიო.

47. ლეონავა მერი ბაგრატის ასული, 1938, აგრონომი, საგარეჯოს აღმასკომის მდივანი; საგარეჯო, დოდაშვილის 21; მიწათმოქმედთა კავშირი.

48. ოქრომჭედლიძე ჯუანშერ პარმენის ძე, 1932, გეოლოგი, ჩრდილო-კავკასიის ნავთობის ინსტიტუტის მეცნიერი თანამშრომელი; თბილისი, ატენის 1; უპარტიო.

49. გაგუა ოთარ ეკვენის ძე, 1927, ჟურნალისტი, ბუნების დაცვის ეკოლოგიური საზოგადოება „მეველე“-ს თავმჯდომარე; თბილისი, ვაჟა-ფშაველას მე-2 კვ. მე-4 კორპ. ბინა 18; უპარტიო.

50. ხართანია გურამ შალვას ძე, 1956, სტუდენტი, მცხეთის რაიაღმასკომის საქართველოს მიწათმოქმედთა კავშირის თავმჯდომარე; მცხეთის რაიონი, სოფელი საგურამო; მიწათმოქმედთა კავშირი.

51. დოლონაძე თამაზ მიხეილის ძე, 1942, აგრონომი, სახაგრომრეწვის, მებოსტნეობა-მეკარტოფილეობის განყოფილების მთავარი სპეციალისტი; თბილისი, ლუსინინის 9; მიწათმოქმედთა კავშირი.

52. კვაჭანტირაძე ლერი ივანეს ძე, 1937, ეკონომისტი, საქართველოს მიწათმოქმედთა კავშირის ქვემო ქართლის რეგიონის მთავარი ეკონომისტი; თბილისი, ბახტრიონის 3/5, ბინა 70; მიწათმოქმედთა კავშირი.

53. ნეფარიძე დოდო გიორგის ასული, 1943, სწავლული აგრონომი, სახაგრომრეწვის მოწყობილობის ახალი ტექნიკისა და სპეცტრანსპორტის განყოფილ ებ ის მთავარი სპეციალისტი; თბილისი, გლდანის რაიონი, ილორის 21, ბინა 41; უპარტიო.

54. ჭუნიელია იუზა ვარლამის ძე, 1947, ინჟინერ-მიწათმომწყობი, სახაგრომრეწვის ბუნების დაცვის განყოფილების მთავარი სპეციალისტი; თბილისი, ნუცუბიძის პლ. მე-4 მკრ. კორპ. 21, ბ. 11, უპარტიო.

55. ჩაჩუა ნანული ლევანის ასული, 1947, ინჟინერ-ჰიდროტექნიკოსი, საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის უფროსი მასწავლებელი; თბილისი, წერეთლის გამზ. კორპ. 7, ბინა 34; მიწათმოქმედთა კავშირი.

56. ვაშაძიძე ვიოლეტა სერგოს ასული, 1939, ფილოლოგი, ქართული ენციკლოპედიის რედაქციის განყოფილების გამგე; თბილისი, ბათუმის 27; მიწათმოქმედთა კავშირი.

57. წვიმიტიძე არჩილ ბეჟანის ძე, 1954, გეოფიზიკოსი, ამიერკავკასიის რკინგზის გამოთვლითი ცენტრის უფროსის მოადგილე; თბილისი, სურამის 3; მიწათმოქმედთა კავშირი.

58. თევზაძე შოთა შალვას ძე, 1947, მათემატიკოსი, ჰიდრომეტეოროლოგიის ინსტიტუტის უფროსი მეცნიერი თანამშრომელი; თბილისი, დიღმის მასივი, მეორე კვარტალი, მე-8 კორპ. ბინა 10; უპარტიო.

59. გუნთიაშვილი ლიანა ნიკოლოზის ასული, 1937, ნიადაგმცოდნე, სასოფლო-სამეურნეო ინსტიტუტის დოცენტი; თბილისი, საბურთალოს 7; უპარტიო.

60. გონაშვილი მაყვალა კარლოს ასული, 1959, ფილოლოგი, თავისუფალ მწერალთა ასოციაციის პრეზიდენტი. თბილისი, ავლაბრის 26; უპარტიო.

61. პოპიაშვილი თენგიზ თამაზის ძე, 1956, მექანიზატორი, წითელწყაროს რაიონის მექანიზატორი; წითელწყარო, სოფელი გამარჯვება; მიწათმოქმედთა კავშირი.

62. ნანდოშვილი გიორგი ვარდენის ძე, 1940, წითელწყაროს რაიონის არბოშიკის კოლმეურნეობის მეცხოველე; წითელწყარო, არბოშიკი; მიწათმოქმედთა პარტია.

63. ფიროსმანაშვილი ოთარ ვახტანგის ძე, 1953, მევენახე, წითელწყაროს გამარჯვების კოლმეურნეობის მევენახე; წითელწყაროს რაიონი, სოფელი გამარჯვება; მიწათმოქმედთა კავშირი.

64. ხარებაშვილი გალინა გიორგის ასული, 1947, ფილოლოგი, გაზეთ „რესპუბლიკის“ რედაქცია; თბილისი, ბაქრაძის 11, მიწათმოქმედთა კავშირი.

65. კვინიკაძე აკაკი სევერიანის ძე, 1935, მათემატიკოსი, ზესტაფონის მე-2 სკოლის პირველი საშუალო სკოლის მასწავლებელი, ზესტაფონი, მეორე სვირი; მიწათმოქმედთა კავშირი.

66. რუბაშვილი თამაზ ალექსის ძე, 1953, ინჟინერი, საქართველოს მხატვართა სახლის სტამბის დირექტორი; თბილისი, ორთაჭალის პირველი შესახვევი 7; მიწათმოქმედთა კავშირი.

67. არაბული ავთანდილ ირაკლის ძე, 1953, ფილოლოგი, ენათმეცნიერების ინსტიტუტის განყოფილების გამგე; თბილისი, ვარკეთილის 3, მე-4 მიკ. კორპ. 403; უპარტიო.

68. ხმალაძე ნიკოლოზ მარლენის ძე, 1966, ინჟინერ-მექანიკოსი, საქართველოს მიწათმოქმედების კავშირის ქვემო ქართლის რეგიონალური ორგანიზაციის განყოფილების გამგე; თბილისი, დიღმის მასივი, მე-5 კვ. 25-ე ა კორპ. ბინა 18; მიწათმოქმედთა კავშირი.

69. ქართველიშვილი ირაკლი როლანდის ძე, 1959, აგრონომი, მინისტრთა საბჭოსთან არსებული მიწათმოწყობისა და მიწათსარგებლობის მთავარი სამმართველოს განყოფილების გამგის მოადგილე; თბილისი, ძმები ზუბალაშვილების 32; მიწათმოქმედთა კავშირი.

70. ყარმახანაშვილი რუბენ ილიას ძე, 1941, იურისტი, ქვემო ქართლის საქართველოს მიწათმოქმედთა კავშირის იურისტი; თბილისი, გლდანის რაიონი, მე-8 მიკ. 26 კორპ.; მიწათმოქმედთა კავშირი.

71. კარდანახიშვილი გიორგი მიხეილის ძე, 1952, აგრონომი, თეთრიწყაროს აგროფირმა „მარაბდას“ დირექტორი; თბილისი, აღმაშენებლის 59; მიწათმოქმედთა კავშირი.

72. ხაინდრავა დარეჯან თენგიზის ასული, 1943, ეკონომისტი, კომპლექსური ეკონომიკისა და მართვის სამეცნიერო-კვლევითი ინსტიტუტის მეცნიერი თანამშრომელი; თბილისი, ნუცუბიძის პლატო მე-4 მიკ. 21-ე კორპ. ბინა 1; მიწათმოქმედთა კავშირი.

73. ლოსაბერიძე მარინა ჯემალის ასული, 1964, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის სტუდენტი; თბილისი, ოცხეთის 25; მიწათმოქმედთა კავშირი.

74. ომიაძე გიორგი სერგოს ძე, 1930, ჰიდრო-ტექნიკოსი, სასოფლო-სამეურნეო წარმოების საპროექტო-ტექნოლოგიური და საკონსტრუქტორო ინსტიტუტის განყოფილების გამგე; თბილისი, ვერცხლის ქუჩა; მიწათმოქმედთა კავშირი.

75. ჯღარაკავა როინ ილარიონის ძე, 1942, ფილოსოფოსი, საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის უფროსი მასწავლებელი; თბილისი, წერეთლის გამზ. კორპ. 3-7, ბინა 34; უპარტიო.

76. სულხანიშვილი ლევან გიორგის ძე, 1958, იურისტი, საქართველოს მიწათმოქმედთა კავშირის ქართლის რეგიონალური ორგანიზაციის თავმჯდომარე; მცხეთის რაიონი, სოფელი ქსანი; მიწათმოქმედთა კავშირი.

77. ავაზაშვილი გოჩა გურამის ძე, 1960, სამთო-ინჟინერი, გაერთიანება „საქსოფლდამზადების“ უფროსი სპეციალისტი; თბილისი, ვარკეთილის მე-2 მიკრორაიონი, კორპ. 22, ბინა 88; მიწათმოქმედთა კავშირი.

78. ჭარელი რადი ვახტანგის ძე, 1934, ინჟინერ-მიწათმომწყობი, მიწათსარგებლობისა და მიწათმოწყობის მთავარი სამმართველოს განყოფილების გამგე; თბილისი, ნუცუბიძის პლატო მე-2 მიკ. კორპ. 14, ბინა 33; მიწათმოქმედთა კავშირი.

79. დოგუზოვა ლუბა ალექსის ასული, 1956, ტექნიკური კორექტორი, საქართველოს კპ ცკ გამომცემლობის მამღები შემფუთველი; თბილისი, ჯავის მე-3 შესახვევი, ბინა 7; მიწათმოქმედთა კავშირი.

80. ჯიბლაძე ნოდარ პროკოფის ძე, 1944, აგრონომი, სასოფლო-სამეურნეო ინსტიტუტის ასისტენტი; თბილისი, დიღმის სასწავლო მეურნეობა, კორპუსი 19; უპარტიო.

81. ნაცვლიშვილი დარეჯან ალექსანდრეს ასული, 1940, აგრონომი, სასოფლო-სამეურნეო ინსტიტუტის მეცნიერი თანამშრომელი; თბილისი, ხეთაგუროვის 4; უპარტიო.

82. წიკლაური ივანე ჯურხას ძე, 1945, არქეოლოგი, არქეოლოგიური ცენტრის მეცნიერი თანამშრომელი; თბილისი, ალილუევის 16; მიწათმოქმედთა კავშირი.

83. მალხაზიშვილი ლია ხარჭილას ასული, 1951, ბუღალტერი, საქართველოს მიწათმოქმედთა კავშირის მთავარი ბუღალტერი; თბილისი, ბარნოვის 170; მიწათმოქმედთა კავშირი.

84. კახიძე რევაზ სიმონის ძე, 1941, ინჟინერ-მიწათმომწყობი, „საქმიწპროექტის“ მთავარი მიწათმომწყობი; თბილისი, ნუცუბიძის პლატო, მე-4 მიკ. კორპ. 9, ბინა 55; მიწათმოქმედთა კავშირი.

85. კასრიელაშვილი იოსებ ვალერიანის ძე, 1961, ენერგეტიკოსი, საქაგრომრეწვის უფროსის მოადგილე; თბილისი, ვარკეთილის მესამე, მე-3 მიკ. მე-4 კვ. მე-40 კორპ. ბინა 122; მიწათმოქმედთა კავშირი.

86. გოგუაძე გიორგი დავითის ძე, 1962, ინჟინერ-მიწათმომწყობი, აგროსამრეწველო გაერთიანების წამყვანი ინჟინერი; ლანჩხუთის რაიონი სოფელი ნიგოითი; მიწათმოქმედთა კავშირი.

87. სიხარულიძე დავით ტრისტანის ძე, 1965, ფინანსები და კრედიტი, აგროსამრეწველო გაერთიანების წამყვანი სპეციალისტი; ლანჩხუთი, სოფელი ღესა; მიწათმოქმედთა კავშირი.

88. ბერენიკაშვილი ნოდარ ნიკოლოზის ძე, 1939, აგრონომი, საქართველოს ნიადაგმცოდნეობისა და აგროქიმიის ინსტიტუტის კათედრის გამგე; თბილისი, მიასნიკოვის 36; მიწათმოქმედთა კავშირი.

89. კაკიბაძე კონსტანტინე შუქრის ძე, 1959, ფილოლოგი, ენათმეცნიერების ინსტიტუტის მეცნიერი თანამშრომელი; თბილისი, დიღმის 25, ბინა 48; მიწათმოქმედთა კავშირი.

90. ხვინჩიაშვილი ამირან სამსონის ძე, 1966, ქუთაისის პოლიტექნიკური ინსტიტუტის სტუდენტი; ზესტაფონი, მეორე სვირი; უპარტიო.

91. გოგოლაძე ლევან შალვას ძე, 1930, ინჟინერ-თბოენერგეტიკოსი, საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის დოცენტი; თბილისი, ქავთარაძის 11, ბინა 52; მიწათმოქმედთა კავშირი.

92. რატიანი მურთაზ გალეტონის ძე, 1955, აგრონომი, საქართველოს მიწათმოქმედთა კავშირის მესტიის რაიონული ორგანიზაციის თავმჯდომარე; მესტია, სვანეთის 42; მიწათმოქმედთა კავშირი.

93. ლვინიაშვილი თენგიზ ვლადიმერის ძე, 1950, ინჟინერი, საგარეჯოს რაიონის ჩაილურის მეურნეობის აღმრიცხველ-ამწყობი; საგარეჯოს რაიონი, სოფელი ჩაილური, მიწათმოქმედთა კავშირი.

94. ხაგინაშვილი გურამ ივანეს ძე, 1934, საგარეჯოს რაიონის ჩაილურის მეურნეობის შეკანაზტორი; საგარეჯოს რაიონი, სოფელი ჩაილური; მიწათმოქმედთა კავშირი.

95. ლოლაძე ფიდო ირაკლის ძე, 1927, საგარეჯოს რაიონის მეურნეობის მუშა; საგარეჯოს რაიონი, სოფელი ჩაილური; მიწათმოქმედთა კავშირი.

96. კერესელიძე გივი ირაკლის ძე, 1948, ინჟინერი, კოოპერატივის თავმჯდომარე. საგარეჯოს რაიონი; სოფელი ხაშმი; მიწათმოქმედთა კავშირი.

97. კუპატაძე კობა გრამიტონის ძე, 1962, სტუდენტი; საგარეჯოს რაიონი, მამისაშვილის 16; მიწათმოქმედთა კავშირი.

98. ზაქარიაძე შოთა გიორგის ძე, 1935, საგარეჯოს რაიონის სოფელ გიორგიწმინდას ტრაქტორისტი; საგარეჯოს რაიონი, სოფელი გიორგიწმინდა; მიწათმოქმედთა კავშირი.

99. კაკუტაშვილი ვახტანგ გიორგის ძე, 1933, საგარეჯოს რაიონის სოფელ გიორგიწმინდას მუშა; საგარეჯო, სოფელი გიორგიწმინდა; მიწათმოქმედთა კავშირი.

100. კვესელიშვილი იოსებ ივანეს ძე, 1930, საგარეჯოს რაიონის სოფელ გიორგიწმინდას მუშა; საგარეჯო, სოფელი გიორგიწმინდა; მიწათმოქმედთა კავშირი.

101. პოპიაშვილი ბიძინა სოსლის ძე, 1962, საქართველოს მიწათმოქმედთა კავშირის წითელწყაროს რაიონული ორგანიზაციის ინჟინერი; წითელწყარო, სოფელი ჯაფარიძე; მიწათმოქმედთა კავშირი.

102. ჯაჯანიშვილი ანეტა აბრამის ასული, 1930, წითელწყაროს რაიონის სოფელ გამარჯვების მევენახე; წითელწყარო, სოფელი გამარჯვება; მიწათმოქმედთა კავშირი.

103. ლეკაშვილი ბიჭიკო აბრამის ძე, 1932, წითელწყაროს რაიონის სოფელ ზემო მაჩხაანის მევენახე; წითელწყარო, ზემო მაჩხაანი; მიწათმოქმედთა კავშირი.

104. პოპიაშვილი თემურ მოსეს ძე, 1960, საქართველოს მიწათმოქმედთა კავშირის წითელწყაროს რაიონული ორგანიზაციის ეკონომისტი; წითელწყარო, მიწათმოქმედთა კავშირი.

105. პოპიაშვილი ამირან ილიას ძე, 1939, ინჟინერ-გეოდეზისტი, „საქკურორტმშენის“ ტრესტის მთავარი გეოდეზისტი; თბილისი, ანაგის 6, კორპ. 3, ბინა 9; მიწათმოქმედთა კავშირი.

106. გრძელაშვილი მალხაზ რომანის ძე, 1952, საგარეჯოს რაიონის სოფელ ჩაილურის არენდატორი; საგარეჯო, ჩაილური; მიწათმოქმედთა კავშირი.

107. ხაინდრავა ვლადიმერ ირიდიონის ძე, 1938, ინჟინერ-მექანიზატორი, საქართველოს მიწათმოქმედთა კავშირის მარტვილის რაიონული ორგანიზაციის თავმჯდომარე; მარტვილი, სოფელი ლეხაინერაო; მიწათმოქმედთა კავშირი.

108. ბოლქვაძე მიხეილ ოსმალის ძე, 1959, ინჟინერ-მშენებელი, ხულის აგრომრეწვის ინჟინერი; ხულო, უჩხო; მიწათმოქმედთა კავშირი.

109. მამისმედაშვილი ლევან სოლომონის ძე, 1942, ფილოლოგი, ლაგოდეხის გაზეთ „ჭერეთის“ განყოფილების გამგე; ლაგოდეხი; მიწათმოქმედთა კავშირი.

110. მღებრიშვილი ლერი გიორგის ძე, 1939, ენერგეტიკოსი, ლაგოდეხის რაიონის მცენარეთა დაცვის სადგურის წამყვანი აგრონომი; ლაგოდეხი; მიწათმოქმედთა კავშირი.

111. ბეკოშვილი იოსებ შალვას ძე, 1948, ინჟინერ-მექანიკოსი, ლაგოდეხის სამშენებლო საბჭოს პროფკავშირის თავმჯდომარე; ლაგოდეხი; მიწათმოქმედთა კავშირი.

112. ბეგიჯანოვი იოსებ გიორგის ძე, 1959, ინჟინერ-გეოდეზისტი, საქართველოს მიწათმოწყობის კავშირის თელავის რაიონული ორგანიზაციის თავმჯდომარე; თელავი; მიწათმოქმედთა კავშირი.

113. ბატიაშვილი დავით იოსების ძე, 1949, აგრონომი, საქართველოს მიწათმოწყობის კავშირის თელავის რაიონული ორგანიზაციის აგრონომი, თელავი; მიწათმოქმედთა კავშირი.

114. შანშიაშვილი შალვა გიორგის ძე, 1935, ბუღალტერი, საქართველოს მიწათმოწყობის კავშირის კახეთის რეგიონალური ორგანიზაციის ბუღალტერი; გურჯაანი, აღმაშენებლის 83; მიწათმოქმედთა კავშირი.

115. პაპაშვილი ზაურ ილიას ძე, 1941, აგრონომი, გურჯაანის რაიონის სოფელ ჭანდრის კოლმეურნეობის არენდატორი; გურჯაანი, ძირკოკი; მიწათმოქმედთა კავშირი.

116. უტიაშვილი ლავრენტი დავითის ძე, 1938, საქონელმცოდნე, გურჯაანის ავეჯის კომბინატი; გურჯაანი, პუშკინის 31; მიწათმოქმედთა კავშირი.

117. დვალი ნოდარ ნიკოლოზის ძე, 1930, აგრონომი, საქართველოს მიწათმოწყობის კავშირის ახმეტის რაიონული ორგანიზაციის აგრონომი; ახმეტა; მიწათმოქმედთა კავშირი.

118. ბახილაშვილი ნოდარ ნიკოლოზის ძე, 1955, აგრონომი, საქართველოს მიწათმოწყობის კავშირის ახმეტის რაიონული ორგანიზაცია; ახმეტა; მიწათმოქმედთა კავშირი.

119. უძილაური ტარიელ ხვიტოხოს ძე, 1942, ბუღალტერი, საქართველოს მიწათმოწყობის კავშირის ახმეტის რაიონული ორგანიზაციის ბუღალტერი; ახმეტა; მიწათმოქმედთა კავშირი.

120. ლომაშვილი შოთა პეტრეს ძე, 1934, ტოპოგრაფი, საქართველოს მიწათმოწყობის კავშირის თელავის რაიონული ორგანიზაციის მიწათმომწყობი; თელავი, მიწათმოქმედთა კავშირი.

121. ნიკოლაძე ბენედიქტე დავითის ძე, 1960, ტოპოგრაფი, საქართველოს მიწათმოწყობის კავშირის წალკის რაიონული ორგანიზაციის თავმჯდომარე; წალკა, სოფელი ლესი; მიწათმოქმედთა კავშირი.

122. ნემსაძე თამარ ალექსანდრეს ასული, 1925, ინჟინერ-მშენებელი, საქართველოს მიწათმოწყობის კავშირის პრეს-ცენტრის ხელმძღვანელი; თბილისი, ტ. ტაბიძის 41, ბინა 21; მიწათმოქმედთა კავშირი.

123. ერაძე ამირან სოლომონის ძე, 1936, აგრონომი, „საქსოფლდამზადება“; თბილისი, ნუცუბიძის 42; მიწათმოქმედთა კავშირი.

124. გელაშვილი გივი იასონის ძე, 1939, ისტორიკოსი, საზოგადოება „ცოდნას“ უფროსი რეფერენტი; თბილისი, გლდანის მე-3 მ/რ მე-7ა კორპ. ბინა 65; მიწათმოქმედთა კავშირი.

125. გოგიტიძე ნუგზარ ისკანდერის ძე, 1947, აგრონომი, ქედის რაიონის ფერმერი; ქედის რაიონი, სოფელი ოქტომბერი; მიწათმოქმედთა კავშირი.

126. ხომერიკი უშანგი მიხეილის ძე, 1938, აგრონომი, ოზურგეთის რაიონის სოფელ ნატანების აგროფირმის აგრონომი; ოზურგეთი, სოფელი ნატანები; მიწათმოქმედთა კავშირი.

127. ღონღლაძე მურად ზაქარიას ძე, 1939, გეოგრაფი, ხაშურის რაიონის სოფელ ქვიშეთის საშუალო სკოლის მასწავლებელი; ხაშური, სოფელი ქვიშეთი, მწყობმოქმედთა კავშირი.

128. ჯინჭარაძე ვალერი ვაჟას ძე, 1961, ჟურნალისტი, გაზეთ „რესპუბლიკის“ რედაქტორი; თბილისი, გლდანის მასივი მე-2 მ/რ, 26-ე კორპ. ბინა 135; მიწათმოქმედთა კავშირი.

129. რობიტაშვილი ილია თამაზის ძე, 1937, ინჟინერ-გეოდეზისტი, სასოფლო-სამეურნეო ინსტიტუტის გეოდეზიის კათედრის გამგე, თბილისი, გლდანელა, კორპ. 6, ბინა 9; მიწათმოქმედთა კავშირი.

130. ნახაყოდაშვილი ტელმან ვლადიმერის ძე, 1942, ეკონომისტი, ბორის აგროსამრეწველო გაერთიანების პროფკავშირის რაიონის მდივანი; გორი, გოგებაშვილის მე-2 შეს. 4; მიწათმოქმედთა კავშირი.

131. ქიმაძე ტერენტი გედევანის ძე, 1929, აგრონომი, საქართველოს მიწათმოწყობის კავშირის მარნეულის რაიონული ორგანიზაციის თავმჯდომარე; მარნეული, სოფელი ორჯონიკიძე; მიწათმოქმედთა კავშირი.

132. ჯობაძე იური ალექსანდრეს ძე, 1941, მეტყევე-ინჟინერი, საქართველოს მიწათმოწყობის კავშირის გარდაბნის რაიონული ორგანიზაციის თავმჯდომარე, თბილისი, გამსახურდიას გამზ., კორპ. 6ა, ბინა 11; მიწათმოქმედთა კავშირი.

133. უჩანეიშვილი ამირან აკაკის ძე, 1941, აგრონომი, საქართველოს მიწათმოწყობის კავშირის ქ

საქართველოს უზენაესი საბჭოს არჩევნებში მონაწილე პარტიების (საარჩევნო ბლოკების) დეპუტატობის კანდიდატთა პარტიული სიები

11. საარჩევნო ბლოკი — „განთავისუფლება და ეკონომიკური აღორძინება“

(დასასრული).

45. გუმბერიძე ოთარ სერგოს ძე, 1933, ჟურნალისტი, ზიდმშენის რაზმი 120, კადრების უფროსი ინსპექტორი; თბილისი, ბუდაპეშტის 11, ბინა 62, უპარტიო.

46. გოგიშვილი იუზა ვლადიმერის ძე, 1925, ექიმი, საქართველოს ნახშირის მედსანნაწილის საავადმყოფოს მთავარი ექიმი; ტყიბული, თბილისის 16, უპარტიო.

47. გიორგაძე ლევან სიმონის ძე, 1958, ეკონომისტი, კოოპერატიული ფირმა „მზიანის“ თავმჯდომარე; ოზურგეთის რაიონი, სოფელი მზიანი; უპარტიო.

48. გველესიანი კოწია ვალოდიას ძე, 1945, ტექნოლოგი, დროებით უმუშევარი, თბილისი, ლვოვის 1-ლი შეს. 6; უპარტიო.

49. გუჩუა ნაპო ილარიონის ძე, 1927, პედაგოგი, ზუგდიდის რაიონის სოფელ ოდიშის სკოლა; ზუგდიდი, ანთელავას 6; უპარტიო.

50. გიორგობიანი ნონა ევგენის ასული, 1947, მუსიკოსი, კოოპფირმა „კორეიას“ თავმჯდომარე; თბილისი, თემქა, კვ. 9, კორპ. 13, ბინა 43; უპარტიო.

51. ედეშიძე ბეხიკ რაფდენის ძე, 1942, ეკონომისტი, კოოპფირმა „მარანის“ თავმჯდომარე; თბილისი, გლდანის მას. მე-3 მ/რ, კორპ. 7, ბინა 57; უპარტიო.

52. გაფრინდაშვილი მიხეილ მალაქიას ძე, 1927, ისტორიკოსი, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის ივ. ჯავახიშვილის სახელობის ისტორიის ინსტიტუტის დირექტორის მოადგილე; თბილისი, ნუცუბიძის 77-ბ, ბინა 57; უპარტიო.

53. ედეშიძე მურმან შოთას ძე, 1958, კოოპფირმა „მარანის“ მუშა, აბაშის რაიონის სოფელი მარანი; უპარტიო.

54. გულორდავა აბესალომ მეგობარს ძე, 1957, ბეოლოგი, კოლხეთის ჰიდროგეოლოგიური პარკის უფროსი; ზუგდიდი, სოფელი ჭკადუაში; უპარტიო.

55. გახიტაშვილი გურამ სიმონის ძე, 1930, ისტორიკოსი, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის სახელმწიფო ეთნოგრაფიული მუზეუმის განყოფილების გამგე; თბილისი, ყაზბეგის გამზირი 10; უპარტიო.

56. გოგოსაშვილი თეიმურაზ შოთას ძე, 1956, მეღვინე, რუსთავის ღუდისა და უალკოჰოლო სასმელების კომბინატის ტექნოლოგი; რუსთავი, ახმეტელის 4, 4; უპარტიო.

57. გოგიაშვილი ბადრი ამირანის ძე, 1954, საქონელმცოდნე, ტრიკოტაჟის საწარმოო გაერთიანების „გლდანის“ მაღაზიის გამგე; თბილისი, გლდანის მეორე-3 მ/რ, კორპ. 14, ბინა 20; უპარტიო.

58. გიორხელიძე გიორგი ალექსანდრეს ძე, 1954, მძღოლი, თბილისის მე-5 მსუბუქი ტაქსომოტორი; თბილისი, გამცდელიძის 23; საქართველოს შრომის პარტია.

59. გიკაევა ვიქტორია აგალის ასული, 1961, ფილოლოგი, დროებით უმუშევარი; თბილისი, საირმის ქ. კორპ. 9, ბინა 2; უპარტიო.

60. დონდუა მალხაზ ბორისის ძე, 1953, პედაგოგი, თოჯინების რუსული თეატრის რეჟისორის ასისტენტი; თბილისი; დიღომი, 110, კორპ. 9, ბინა 7; უპარტიო.

61. დორეული მარინა ჯიმშერის ასული, 1961, ისტორიკოსი, გარდაბნის რაიონის სოფელ წავკისის კლუბის გამგე, გარდაბანი, სოფელი წავკისი; კონსტიტუციურ-დემოკრატიული პარტია.

62. დავითაშვილი უშანგი ზაქარიას ძე, 1936, მეკავშირე, კავშირგაბმულობის კვანძის კავშირგაბმულობის ტექნიკოსი; თბილისი, მუხრანის 1-ლი შეს. 7; კონსტიტუციურ-დემოკრატიული პარტია.

63. დვალიშვილი თამაზ გიორგის ძე, 1951, მუშა, სახმშენელი კომბინატი, თბილისი, ნავთლუღის 7, კონსტიტუციურ-დემოკრატიული პარტია.

64. დათუაშვილი მერაბ შალვას ძე. 1961, ინჟინერ-არქიოლოგი, საპროექტო კოოპერატივის თავმჯდომარე; თბილისი, გუდამაყრის 23; უპარტიო.

65. დიასამიძე ალექსანდრე შუქრის ძე, 1943, ინჟინერ-მექანიკოსი, ბათუმის ტრანსპორმატორების ქარხნის მთავარი ეკონომისტი, ბათუმი, ჯაფარიძის 79, ბინა 47; უპარტიო.

66. ელოშვილი სიმონ ალეკსის ძე, 1952, მათემატიკოსი, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის მეცნიერი თანამშრომელი; თბილისი, გუთნის 5, უპარტიო.

67. ვაზაგაშვილი ზაურ შალვას ძე, 1937, ინჟინერ-მშენებელი, კოოპერატიული ფირმა „ბურჯის“ თავმჯდომარე, თბილისი, მნათობის 49; უპარტიო.

68. ვეფხვიაშვილი ვარლამ შალვას ძე, 1953, მათემატიკოსი, ი. ვეკუას სახელობის გამოყენებითი მათემატიკის ინსტიტუტის ინჟინერ-პროგრამისტი; თბილისი, ქებურიას ქ. 58; კონსტიტუციურ-დემოკრატიული პარტია;

69. ვაშლომიძე კარლო გოგას ძე, 1952, ეკონომისტი, ოზურგეთის რაიონის სოფელ მზიანის ბრიგადირი; ოზურგეთი, სოფელი მზიანი; უპარტიო.

70. ზამთარაძე თამაზ სოლომონის ძე, 1958, ინჟინერ-ტექნოლოგი, კოოპერატიული ფირმა „ბახტრიონის“ თავმჯდომარე; თბილისი, არაგვისპირელის 31; უპარტიო.

71. თოლმაშვილი ავთანდილ იოსების ძე, 1935, ინჟინერი, სრულიად საკავშირო საპატენტო სამსახურის ცენტრის თბილისის ფილიალის დირექტორის მოადგილე, თბილისი, ვაჟა-ფშაველას 1-ლი შეს. 3; უპარტიო.

72. თევდორაშვილი გიორგი გიგას ძე, 1929, ეკონომისტი, კოოპფირმა „ზიკოს“ (საგარეჯო, მანავი) თავმჯდომარის მოადგილე, გურჯაანი, სოფელი ჯიმითი 2/82, უპარტიო.

73. თუმასიანი ვლადიმერ ცოლაკის ძე, 1944, ელექტრო-მექანიკოსი, პენსიონერი; თბილისი, სამტრედიის მე-5 კორპ, ბინა 52; უპარტიო.

74. ივანიშვილი კარლო ივანეს ძე, 1927, ინჟინერი, ლაგოდეხის სოფლკომშენმეურნეობის გაერთიანების უბნის მექანიკოსი; ლაგოდეხი, ქიზიყის 11; უპარტიო.

75. იმედაშვილი ეთერი იროდის ასული, 1947, ინჟინერ-მიწათმომწყობი, დროებით უმუშევარი; თბილისი, კანდელაკის 14, ბინა 8; უპარტიო.

76. კახაძე მედეა ივანეს ასული, 1953, პედაგოგი, თბილისის 55-ე საშუალო სკოლის პედაგოგი; თბილისი, ჭავჭავაძის გამზ. 38; უპარტიო.

77. კვანტალიანი ლია ნიკოლოზის ასული, 1953, პედაგოგი, დიზაინერთა კავშირის შემსრულებელი; თბილისი, მუხაძის 10; უპარტიო.

78. კოპაძე თამაზ თეიმურაზის ძე, 1964, ინჟინერ-მექანიკოსი, დროებით უმუშევარი; თბილისი, ფოთის ქ. 19; უპარტიო.

79. კახიშვილი მაია გიორგის ასული, 1963, პედაგოგი, დროებით უმუშევარი; თბილისი, გლდანის 1-ლი საერთო საცხოვრებელი; უპარტიო.

80. კირტავა ნოშრევან ბორიხის ძე, 1946, ინჟინერ-მშენებელი, ტრესტი „ამიერკავკასტრანსმშენის“ მმართველის მოადგილე; თბილისი, დოლიძის ქ. 26; უპარტიო.

81. კანანაძე პაატა ლონგის ძე, 1965, ინჟინერი, „თბილწყალკანალის“ უფროსი ელექტრო-მექანიკოსი; გლდანის მე-7 მ/რ, კორპ. 7, ბინა 69; უპარტიო.

82. კიტია ივდითი ვარლამის ასული, 1945, ინჟინერ-ტექნოლოგი, სენაკის ხალიჩების კომბინატის შრომისა და ხელფასის გაერთიანების განყოფილების გამგე; სენაკი, კოსტავას 94; უპარტიო.

83. კერესელიძე ნატა მიხეილის ასული, 1941, დიზაინერი, ტექნიკური ესთეტიკის ინსტიტუტის საქართველოს ფილიალის უფროსი მხატვარ-კონსტრუქტორი; თბილისი, კანდელაკის 14, ბინა 9; უპარტიო.

84. კილაძე როლანდ ილიას ძე, 1931, მათემატიკოს-ასტრონომი, აბასთუმნის ობსერვატორიის განყოფილების გამგე, თბილისი, ვაჟა-ფშაველას გამზ. 6, 17/52; უპარტიო.

85. კახიანი რევაზ შალვას ძე, 1952, ინჟინერ-ტექნოლოგი, საწარმოო „მეტეხის“ მომარაგების განყოფილების ტექნოლოგი; თბილისი, ბარნოვის 126, უპარტიო.

86. კიკალეიშვილი ფრიდონ ილლიანეს ძე, 1954, ინჟინერი, კოოპფირმის თავმჯდომარე, თბილისი, ტაბიძის 41; უპარტიო.

87. კარტანი ალექსანდრე პეტრეს ძე, 1952, ფიზიკოსი, ტექნიკური უნივერსიტეტის ფიზიკის 96-ე კათედრის ასისტენტი; თბილისი, ფალიაშვილის 52; უპარტიო.

88. კიკნაძე სიმონ მიხეილის ძე, 1953, ინჟინერ-მეტყევე, დროებით უმუშევარი, თბილისი, ბარნოვის 124; უპარტიო.

89. კორძაია ლევან დავითის ძე, 1947, მხატვარი, მხატვართა კავშირი, თბილისი, ძნელაძის 135; უპარტიო.

90. კირვალიძე მაუვალა ალექსანდრეს ასული, 1955, დიასახლისი; თბილისი, გლდანის მე-7 მ/რ, კორპ. 18, ბინა 48; უპარტიო.

91. ლომიძე იროდი ზაქარიას ძე, 1937, ინჟინერი, სასწავლო კომბინატის დირექტორის მოადგილე; თბილისი, კუტუზოვის 7; უპარტიო.

92. ლაბახუა ლელი ვლადიმერის ასული, 1919, პედაგოგი, პენსიონერი; თბილისი, მცხეთის ქ. 29; უპარტიო.

93. ლუკავა იგორ მიხეილის ძე, 1955, წალენჯიხის მრავალდარგობრივი კოოპერატივის ფირმის უფროსი; წალენჯიხა, ოქტომბრის 13; უპარტიო.

94. მიქაძე ბადრი გიორგის ძე, 1956, მხატვარი, სამხატვრო კოოპფირმა „დიზაინერის“ თავმჯდომარე; ქობულეთი, რუსთაველის 128; უპარტიო.

95. მჭედლიშვილი ლეილა ვახტანგის ასული, 1949, ისტორიკოსი, ძეგლთა დაცვის მთავარი სამმართველოს უფროსი მეცნიერი თანამშრომელი; თბილისი, გლდანის მე-6 მ/რ, კორპ. 23, ბინა 134; უპარტიო.

96. მეტონიძე დავით ვახტანგის ძე, 1958, დიზაინერი, კომპლექსი „ივერიას“ მთავარი დიზაინერი; თბილისი, ახალშენის 11; უპარტიო.

97. მარკოზია ჯემალ ევგენის ძე, 1938, ინჟინერ-ტექნოლოგი, თბილპურის საცხობის დირექტორი; თბილისი, თემქა, მე-3 მ/რ, კორპ. 41, ბინა 34; უპარტიო.

98. მეფარიშვილი მინგაო მელიტონის ძე, 1937, ინჟინერ-ტექნოლოგი, საქართველოს შრომის პარტიის სამართლებრივი განყოფილების გამგე; თბილისი, ტელმანის 8; უპარტიო.

99. მანუსაძეკვი დავით სარჭისის ძე, 1966, რადიოინჟინერი, დროებით უმუშევარი; თბილისი, ვაზისუბანი, კორპ. 17, ბინა 24; უპარტიო.

100. მილორავა რევაზ შოთას ძე, 1952, კარტოგრაფი, სამშენებლო-სარემონტო კოოპერატივი „ოსტატის“ თავმჯდომარე; თბილისი, მოსიაშვილის 8, ბინა 17; უპარტიო.

101. მენთეშაშვილი ლამარა გიორგის ასული, 1948, ჟურნალისტი, გაზეთ „არქიტექტურა და მშენებლობის“ რედაქტორის მოადგილე; რუსთავი, მეგობრობის 39, ბინა 33; უპარტიო.

102. მუშკუდიანი სერგო ვალერიანის ძე, 1956, მსახიობი, რუსთავის სახელმწიფო თეატრი; თბილისი, კუტუზოვის 20, უპარტიო.

103. მეფარიძე ელდარ მიხეილის ძე, 1964, სამთო-ინჟინერი, საგარეჯოს რაიონის სოფელი ნინოწმინდის მოიჯარადე; საგარეჯოს რაიონი, სოფელი ნინოწმინდა; უპარტიო.

104. მელითაური შუქური ზაქარიას ძე, 1937, ინჟინერი, „საქგორმშენის“ მე-4 ტრესტის მოძრავ-მექანიზებული კოლონა 3-ის უფროსი; სოფელი გურჯაანი, სკოლის ქ. 14, უპარტიო.

105. მარქარიანი იური გიორგის ძე, 1963, ინჟინერი, „დინამოს“ საბჭოს უფროსი ინჟინერი; თბილისი, ჯავახეთის 2; უპარტიო.

106. ნოდია ემზარი ვახტანგის ძე, 1947, ინჟინერი, სამშენებლო ფირმა „დუღაბის“ სამუშაოთა მწარმოებელი; თბილისი, ენგელსის 48; უპარტიო.

107. ნუცუბიძე სოლომონ იოსების ძე, 1929, ისტორიკოსი, ისტორიისა და ეთნოგრაფიის ინსტიტუტის მეცნიერი თანამშრომელი; თბილისი საბურთალოს მე-3 კორპ, ბინა 66; უპარტიო.

108. ნინოშვილი სერგი გიორგის ძე, 1961, ეკონომისტი, კომბინატის საკვების გადამამუშავებელი საამქროს საწყობის გამგე; კასპის რაიონი, სოფელი ახალქალაქი; უპარტიო.

109. ნადირაშვილი გელა ბიძინას ძე, 1956, ინჟინერი, სამშენებლო ფირმა „გერეთის“ თავმჯდომარე; თბილისი, სანზონა, კორპ. 13, ბინა 28, უპარტიო.

110. ნადარაია ვალერი მალაქიას ძე, 1957, მძღოლი, თბილისის მსუბუქი ტაქსომოტორების მძღოლი; თბილისი, ბექა ოპიზარის 3ა; უპარტიო.

111. ნიკოლაძე მადონა გიორგის ასული, 1962, ინჟინერი, ფირმა „გამარჯვების“ წუნმდებელი; თბილისი, ჭონქაძის 6; უპარტიო.

112. ნათლიშვილი ანზორ დანიელის ძე, 1935, ინჟინერი, „საქმინთემპროექტის“ ხარჯთაღმრიცხველი; თბილისი, ყაზბეგის 34-ა, ბინა 44; უპარტიო.

113. ნადირაძე ზურაბ ოთარის ძე, 1955, ფიზიკოსი, ფირმა „თბილისი-ლინკის“ დირექტორის მოადგილე; თბილისი, ბარნოვის 142, ბინა 13; უპარტიო.

114. ნონიაშვილი ნოდარი გიორგის ძე, 1947, ფილოლოგი, ბათუმის სახელმწიფო უნივერსიტეტის დოცენტი; თბილისი, თიანეთის ქ. 65/5; უპარტიო.

115. ოთარაშვილი გიორგი გიორგის ძე, 1930, ფიზიკოსი, საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის უფროსი მასწავლებელი, რუსთავი, ლერმონტოვის 8, ბინა 6, უპარტიო.

116. ოსიაშვილი კობა დიმიტრის ძე, 1941, ინჟინერ-მექანიკოსი, ტრესტი „გურჯაანგაზის“ მმართველი; გურჯაანი, ლენინის 166; უპარტიო.

117. ოქროუაშვილი სოლომონ ვახტანგის ძე, 1942, მხატვარი, დროებით უმუშევარი, თბილისი, ზემო ვეძისის 15, კონსტიტუციურ-დემოკრატიული პარტია.

118. პოლოხიანი სამფელ სერაფიონის ძე, 1954, პედაგოგი, 104-ე საშუალო სკოლა; თბილისი, მე-3 მასივი, კვ. 8, კორპ. 8, ბინა 41; უპარტიო.

119. პეტრიაშვილი იური ნიკოლოზის ძე, 1913, ელექტრიკოსი, თბილისის ავტოსარემონტო ქარხანა 2-ის ტექნიკოსი; თბილისი, პეტრიაშვილის 27; კონსტიტუციურ-დემოკრატიული პარტია.

120. ფორფოლიანი ივანე ივანეს ძე, 1959, ინჟინერ-ტექნოლოგი, ქუთაისის საკოსმეურო ქარხნის დირექტორი, ქუთაისი, ენგელსის მე-4 შესახვევი, ბინა 34; უპარტიო.

121. ფუფუნაძე ჯემალ ვახტანგის ძე, 1961, ეკონომისტი, სამშენებლო კოოპფირმა „ახალციხე“ თავმჯდომარე; ახალციხე, რუსთაველი 124, ბ. 102; უპარტიო.

122. ფავანია გურამ შალვას ძე, 1943, ექიმი, აღდგენითი თერაპიის საავადმყოფოს ორთოპედი; თბილისი, ლვოვის 11; უპარტიო.

123. ფავანია ქეთევანი ერასტის ასული, 1965, პედაგოგი, 128-ე მგა-ბაღი; თბილისი, აღმაშენებლის 146; უპარტიო.

124. ფლენტი თეიმურაზ სერგოს ძე, 1952, ინჟინერი, საწარმოო-გაერთიანება 89-ის საამქროს უფროსი; თბილისი, გლდანის მ/რ 5, მე-5 კორპ. ბინა 81; უპარტიო.

125. ფლენტი გიორგი ანდროს ძე, 1953, მოქანდაკე, თბილისი გამოყენებითი ხელოვნების კომბინატის მთავარი მხატვარი; თბილისი, ნუცუბიძის პლ. მე-5 მ/რ, კორპ. 1; უპარტიო.

126. რამიშვილი ლევან ანზორის ძე, 1961 ინჟინერ-გეოლოგი, „თბილჰიდროპროექტის“ ინჟინერი; თბილისი, ფალიაშვილის 25; უპარტიო.

127. რეხვიაშვილი თეიმურაზ ვლადიმერის ძე, 1945, ინჟინერ-მეტალურგი, კოოპფირმა „ურავის“ თავმჯდომარე; თბილისი, ვაჟა-ფშაველას პრ. 36, ბინა 60; უპარტიო.

128. საღინაძე ჯემალ დავითის ძე, 1940, პედაგოგი, ცაგერის მე-9 პროფტექნიკური სასწავლებლის სასწავლო ნაწილის გამგე. ცაგერი, ლენინის 10; უპარტიო.

129. ხოსელია მოგელი ვარლამის ძე, 1945, ეკონომისტი, კოოპფირმა „კერიას“ თავმჯდომარე; ხობი, ნინოშვილის 3; პროგრესულ-დემოკრატიული პარტია.

130. ხოსელია ოლეგ მიხეილის ძე, 1949, მეწარმე, აგროფირმა „ლიმილის“ უფროსის მოადგილე; ხობი, გამსახურდიას 29; უპარტიო.

131. ხიბინავა აველიან ამირანის ძე, 1955, მშენებელი-ინჟინერი, კოოპფირმა-მშენებელი „200“-ის თავმჯდომარე; თბილისი, ანაგის 23; უპარტიო.

132. ხამხარაძე ბახვა სიმონის ძე, 1938, ინჟინერი, ჯანდაცვის სამინისტროს განყოფილების გამგე, თბილისი, დავითაშვილის შეს. 1, უპარტიო.

133. ხანაძე ქეთევან მიხეილის ასული, 1962, ქიმიკოსი, სამეცნიერო საწარმოო გაერთიანება „ადაპტოგენის“ ინჟინერი, თბილისი, ფალიაშვილის 78-ბ, უპარტიო.

134. ხიხარულიძე თენგიზ გალაქტიონის ძე, 1953, კინორეჟისორი, კინოსტუდია „ქართული ფილმის“ დამდგმელი რეჟისორი; თბილისი, ბარნოვის 176; უპარტიო.

135. ფირცხალავა ნუგზარ ნოდარის ძე, 1959, მხატვარი, „ინტურისტმშენი“ თბილისი, დიღმის მას. მე-2 კვ, მე-5 კორპ, ბინა 65; უპარტიო.

136. ქოჩიაშვილი ჯემალ გიორგის ძე, 1942, საქონელმცოდნე, კოოპფირმა „ხუროთმოძღვარის“ მუშა; ბაღდადი, თბილისის 11; უპარტიო.

137. ჭურჩიშვილი ზურაბ იოსების ძე, 1955, ეკონომისტი, ფასების კომიტეტი, თბილისი, კ. მესხის 13; უპარტიო.

138. ჭადუაევი ფედია ვლადიმერის ძე, 1942, შემდღეგებელი, კოოპფირმა „ფოლადის“ მუშა; ქვემო ლუსეკაანის მე-2, ბინა 26-ა; უპარტიო.

139. ჭუთაოელაძე გიორგი ნოდარის ძე, 1953, ინჟინერ-ჰიდროტექნიკოსი, თბილწყალპესის მეცნიერი თანამშრომელი; თბილისი, მოსაშვილის 5; უპარტიო.

140. ღლიღვაშვილი კაკა ამბროსის ძე, 1960, მშენებელი, სამშენებლო სამონტაჟო სამმართველო 20-ის ოსტატი; თბილისი, ორთაჭალის შეს. 3; უპარტიო.

141. ღონღაძე გურამ ვახტანგის ძე, 1951, აგრონომი, მთაწმინდის რაიონის გამწვანების სამსახურის უბნის უფროსი; თბილისი, ეკაჟა-ფშაველას გამზ. კვ. 2, კორპ. 25, ბინა 3; საქართველოს შრომის პარტია.

142. ყაველაშვილი დავით ვახტანგის ძე, 1937, აგრონომი, ბოლნისის 114-ე სპეციალურსასწავლებლის დირექტორი, ბოლნისი, ლესელიძის 34; უპარტიო.

143. ყვირილაშვილი მალხაზ შოთას ძე, 1957, ინჟინერი; დროებით უმუშევარი; გურჯაანი, კიკვიძის 19; უპარტიო.

144. ყაზანშვილი ჯუმბერ მიხეილის ძე, 1960, ეკონომისტი, სანატორიუმ „კოლხიდას“ მოადგილე ეკონომიკა, ოზურგეთი, ფაფა ურეკი, ლერმონტოვის 23; უპარტიო.

145. შუკაკიძე ტრისტან ალექსის ძე, 1961, ინჟინერ-ტექნოლოგი, „კოოპფირმა „მზიურის“ თავმჯდომარე; ქასპის რაიონი, სოფელი ოკამი; უპარტიო.

146. შავიანიძე ოთარ ნაომის ძე, 1962, ექიმი, კურორტოლოგიის ინსტიტუტის ექიმი; წყალტუბო, ჭავჭავაძის 5; უპარტიო.

147. შავლიაძე თამაზ ფეფანის ძე, 1953, ბიოლოგი, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის მეცნიერი თანამშრომელი; თბილისი, შავგულიძის 7, ბინა 44; უპარტიო.

148. შერგაშიძე ჭანა ალიოზის ასული, 1956, პოეტი, გაზეთ „სოვეტ გურჯისტანის“ კორესპონდენტი; თბილისი, ფაღავა 93; საქართველოს შრომის პარტია.

149. შატბერაშვილი თენგიზ გრიგორის ძე, 1930, იურისტი, საქართველოს კურორტების მომსახურების ბიურის უფროსი; თბილისი, უზნაძის 2, ბინა 62; უპარტიო.

150. შავდია გურამ პავლეს ძე, 1931, ინჟინერ-ტექნოლოგი, საქართველოს მომსახურეთა ფირმა „აისის“ (ოზურგეთის რაიონი) თავმჯდომარე; თბილისი, ბუდაპეშტის 11, ბინა 58, უპარტიო.

151. შიგაცეშვილი დავით ლევანის ძე, 1954, მათემატიკოსი, საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის ასისტენტი; თბილისი, მცხეთის 29; უპარტიო.

152. ჩოჩიევი რობერტ ხერგოს ძე, 1947, მძღოლი, რესპუბლიკური გაერთიანება საკურორტოს მძღოლი-ექსპედიტორი; თბილისი, რატევანის 24; უპარტიო.

153. ჩოფიკაშვილი დავით ივანეს ძე, 1957, ინჟინერ-ფიზიკოსი, სასტუმრო „ბიდარას“ თავმჯდომარე; თბილისი, ფალიაშვილის 100; უპარტიო.

154. ჩიკვიძე ეფიზარ ზოსიმეს ძე, 1945, ეკონომისტი, კოოპფირმის თავმჯდომარე; თბილისი, ეკალლიგენის 3; უპარტიო.

155. ციხისთავი ბახანა ვახტანგის ასული, 1955, მათემატიკოსი, გამოთვლითი მათემატიკის ინსტიტუტის უფროსი ლაბორანტი; თბილისი; კეკელიძის 18; უპარტიო.

156. ცირეკიძე თამარ ალექსეტის ასული, 1955, ეკონომისტ-საქონელმცოდნე, კოოპფირმა „თამუნას“ (ლანჩხუთი) თავმჯდომარე; თბილისი, ბუდაპეშტის 11/58; უპარტიო.

157. ცინცაძე გიორგი სულხანის ძე, 1956, კომპოზიტორი, კინოსტუდია „ქართული ფილმი“, თბილისი, მოსაშვილის 8; უპარტიო.

158. წიწილაშვილი ოთარ კონსტანტინეს ძე, 1943, ბიოლოგი, მეღვინეობის ინსტიტუტის განყოფილების გამგე, თბილისი, ეკაჟა-ფშაველას გამზ, კვ. 4, კორპ. 4, ბინა 134; უპარტიო.

159. ჭიჭინაძე ვასილ რევაზის ძე, 1955, ისტორიკოსი, რესპუბლიკური გაერთიანება „ინიციატივა“ გენერალური დირექტორი; თბილისი; ზაქარიას 10; უპარტიო.

160. ჭელიშვილი აკაკი გურამის ძე, 1956, ინჟინერ-ეკონომისტი, საქართველოს ავტომობილეზელის სამინისტროს გენერალური დირექტორის მოადგილე; თბილისი, კოსტავას 60, ბინა 23; უპარტიო.

161. ჭელიძე ნუგზარ ალექსანდრეს ძე, 1953, ინჟინერ-ფიზიკოსი, კოოპერატივ „ორიგინალის“ თავმჯდომარე; თეთრიწყაროს, სოფელი ასურეთი; უპარტიო.

162. ჩოკაევიძე შაქრო ხელეფიანის ძე, 1938, ინჟინერ-ენერგეტიკოსი, მათეშის სუბტროპიკული ნაყოფის შენახვისა და გადამუშავების ინსტიტუტის მართვის ავტომატიზებული სისტემის სექტორის გამგე; ბათუმი, გოგებაშვილის 2; უპარტიო.

163. ხუნდაძე თეიმურაზ გურამის ძე, 1957, რადიო-ინჟინერი, საშეცნიერო-საწარმოო გაერთიანება „ელვას“ რ/ანალიტიკის გამმართველი; თბილისი, იერუსალიმის 2; უპარტიო.

164. ხახიაშვილი ალექსანდრე გიგოლის ძე, 1928, ინჟინერ-მექანიკოსი, მრავალდარგობრივი კოოპფირმა „ოკეანე“ თავმჯდომარე; თბილისი, ფაღავა 52, ბინა 52, უპარტიო.

166. ხიზანიშვილი ავთანდილ ზაქარიას ძე, 1950, პედაგოგი, ლაგოდეხის სოფელ ბაისუბნის საშუალო სკოლის დირექტორი; ლაგოდეხი, სოფელი თელი, უპარტიო.

167. ხუციშვილი დავით გიორგის ძე, 1956, ბეოლოგი, „საქმიდროინგეოდეზიის“ ექსპედიციის უფროსი; თბილისი, ზესტაფონის 7; უპარტიო.

168. ჯიბლაშვილი ნანა ილიას ასული, 1962, ხელოვნებისა, განათლების სამინისტროს სასწავლო კოლეგიები; თბილისი, კანდელაკის 24; უპარტიო.

169. ჯვარშვილი გიორგი ილიას ძე, 1956, ექიმი, სასწრაფო სამედიცინო დახმარების ექიმი, თბილისი, ლარსის 1; უპარტიო.

170. ჯაფარიძე დავით ალექსანდრეს ძე, 1951, ფიზიკოსი, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის გამოყენებითი მათემატიკის ინსტიტუტის მეცნიერი თანამშრომელი; თბილისი; ნუცუბიძის მე-3, პლატო 3 მ/რ, კორპ. 2, ბინა 20; უპარტიო.

171. ჯაფარიძე გიორგი ვლადიმერის ძე, 1954, ინჟინერი, სამშენებლო მექანიკური და სეისმომედეგობის ინსტიტუტის უმცროსი მეცნიერი თანამშრომელი; გამსახურდიას გამზ. 42, ბინა 9; უპარტიო.

172. ჯაშია არსენ ალექსანდრეს ძე, 1956, ინჟინერ-ეკონომისტი, საწარმოო კოოპფირმა „დელეტატესის“ თავმჯდომარე; თბილისი, აღმაშენებლის პრ. 122, უპარტიო.

173. ჯგარშვილი ჭაული ლავრენტის ძე, 1932, ინჟინერ-მექანიკოსი, ქუთაისის ადგილმრეწველობის სარაციონო გაერთიანების დირექტორის მოადგილე; ქუთაისი, გორის 62, ბინა 25; უპარტიო.

174. კარაგეზიანი ხარჭის ავეტის ძე, 1952, ინჟინერი, სარემონტო მექანიკური საწარმოო წარმოების უფროსი; თბილისი, ვარკეთილის 3, მე-2 მ/რ, კორპ. 30, ბინა 69; უპარტიო.

12. საარჩევნო ბლოკი — „მრგვალი მაგიდა — თავისუფალი საქართველო“

(ჰელსინკის კავშირი, წმინდა ილია მართლის საზოგადოება, მერაბ კოსტავას საზოგადოება, ქართველ ტრადიციონალისტთა კავშირი, ეროვნული ფრონტი — რადიკალური კავშირი, ეროვნულ-ლიბერალური კავშირი, ეროვნულ-ქრისტიანული პარტია)

1. გამსახურდია ზვიად კონსტანტინეს ძე, 1939, მწერალი, თბილისის ქართული ლიტერატურის ინსტიტუტის უფროსი მეცნიერი თანამშრომელი; თბილისი, გლის 19; ჰელსინკის კავშირი.

2. მაჭავარიანი მუხრან ივანეს ძე, 1929, მწერალი, საქართველოს მწერალთა კავშირის თავმჯდომარე; თბილისი, ბარნოვის 150; უპარტიო.

3. წულაიძკირი ნოდარ ალექსანდრეს ძე, 1932, მწერალი; თბილისი, ჩიქოვანის 18, მე-4 კორპ. ბ. 11; უპარტიო.

4. ქორიძე თეიმურაზ აკაკის ძე, 1954, ქართული ლიტერატურის ინსტიტუტის მეცნიერი თანამშრომელი; თბილისი, გლდანის მე-3 მ/რ, მე-8 კორპ., ბ. 20; ჰელსინკის კავშირი.

5. ადამია ვაჟა გიორგის ძე, 1950, ექიმი, რკინიგზის საავადმყოფოს ექიმი-სტომატოლოგი; თბილისი, ჯავახიშვილის 1; მერაბ კოსტავას საზოგადოება.

6. ახალთანი აკაკი თორნიკეს ძე, 1953, საქინფორმის მთარგმნელი; არსენა ოძელაშვილის 10; ქართველ ტრადიციონალისტთა კავშირი.

7. პაატაშვილი თეიმურ შალვას ძე, 1957, ბიოფიზიკის ინსტიტუტის სეისმოლოგიური ობსერვატორიის ინჟინერი; თბილისი, გოგებაშვილის 49; წმინდა ილია მართლის საზოგადოება.

8. ხოშტარია გიორგი მეთოდეს ძე, 1938, ხელოვნებათმცოდნე, ქართული ხელოვნების ისტორიის ინსტიტუტის უფროსი მეცნიერი თანამშრომელი; თბილისი, ბარნოვის 150, ბ. 17; ჰელსინკის კავშირი.

9. მოლოდინაშვილი ნუგზარ არჩილის ძე, 1955, ფირმა „ჰერკულესის“ ვეტექიმი; თბილისი, მიერცხულავას 12, ბ. 16; მერაბ კოსტავას საზოგადოება.

10. რცხილაძე ავთანდილ ფარნაოზის ძე, 1939, ჰელსინკის კავშირის გამგეობის წევრი; თბილისი, გურამიშვილის გამზირი 10 ა; ჰელსინკის კავშირი.

11. იმნაძე ავთანდილ პროკოფის ძე, 1940, საქართველოს ტელერადიო კომიტეტის რეჟისორი; თბილისი, ნუცუბიძის პლატო, მე-4 მ/რ, მე-12 კორპ. ბინა 41; ეროვნული ფრონტი-რადიკალური კავშირი.

12. პეტრიაშვილი გურამ მელენტის ძე, 1942, მწერალი, კინოსტუდია „ქართული ფილმი“, თბილისი, თემქის მე-3 მ/რ, მე-2 კვარტალი, 31 კორპ. ბ. 37; უპარტიო.

13. ხონელიძე გიორგი იოსების ძე, 1962, ინჟინერი, დროებით უმუშევარი; თბილისი, ზესტაფონის 18-ა, ბ. 24; უპარტიო.

14. ბურჯულაძე ნემო პიერის ძე, 1946, ინჟინერი, საქართველოს სახმოწპროექტის მთავარი ინჟინერი; თბილისი, ფანასკერტელის 9, ბ. 147; ეროვნული ფრონტი — რადიკალური კავშირი.

15. ჩორგოლაშვილი გელა ავთანდილის ძე, 1958, ინჟინერ-მეტალურგი, ასპირანტი; თბილისი, ბუდაპეშტის 40, ბ. 10; წმინდა ილია მართლის საზოგადოება.

16. კორძაძე გაიოზ ბენოს ძე, 1938, ქართული ლიტერატურის მუზეუმის განყოფილების გამგე; თბილისი, მირცხულავას 6, ბ. 1; ქართველ ტრადიციონალისტთა კავშირი.

17. მარჯანიშვილი გიორგი გივის ძე, 1955, ხელოვნებათმცოდნე, ქართული ლიტერატურის მუზეუმის უფროსი მეცნიერი თანამშრომელი; თბილისი, აღმაშენებლის გამზირი 115; ჰელსინკის კავშირი.

18. გიორგობიანი ბიძინა გოდერძის ძე, 1963, რუსთაველის საზოგადოების რეფერენტი; თბილისი, გლდანის რაიონი, კაჯრავას 95; ქართველ ტრადიციონალისტთა კავშირი.

19. კუპრეიშვილი დავით ბიჭიკოს ძე, 1959, სახელმწიფოსა და სამართლის კვლევის ცენტრის მეცნიერი თანამშრომელი; რუსთავი, 9 ძმა ხერხეულიძეების 6/4; მერაბ კოსტავას საზოგადოება.

20. გოგუაძე ემზარ გიორგის ძე, 1963, ისტორიკოსი, თბილისის ს

საქართველოს უზენაესი საბჭოს არჩევნებში მონაწილე პარტიების (საარჩევნო ბლოკების) დეპუტატობის კანდიდატთა პარტიული სიები

12. საარჩევნო ბლოკი — „მრგვალი მაგიდა — თავისუფალი საქართველო“

(დასასრული)

84. ხაჯაპურიძე ნიკოლოზ არჩილის ძე, 1944, ფიზიკოსი, მეტალურგიის ინსტიტუტის უფროსი მეცნიერი თანამშრომელი; თბილისი, ჭავჭავაძის გამზ. 11 ა; ეროვნულ-ლიბერალური კავშირი.

85. აბზიანიძე შალვა გიორგის ძე, 1952, ფსიქოლოგი, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის სოციალური ფსიქოლოგიის კათედრის დოცენტი; თბილისი, გამსახურდიას გამზირი 33, ბ. 8; ეროვნული ფრონტი — რადიკალური კავშირი.

86. ჯაში ვიტალი ნიკოლოზის ძე, 1940, პედაგოგი, ექვთიმე თაყაიშვილის საზოგადოების თავმჯდომარე; ოზურგეთი, გურამიშვილის 14; ჰელსინკის კავშირი.

87. ჩხუტაიშვილი ციური ალექსანდრეს ასული, 1943, ეკონომისტი, საქართველოს მიწათმოქმედების სამეცნიერო-კვლევითი ინსტიტუტის განყოფილების გამგე; თბილისი, ვაჟა-ფშაველას 9/6; ეროვნულ-ქრისტიანული პარტია.

88. ყაველაშვილი ეთერ გრიგოლის ასული, 1948, საქონელმცოდნე, „საქმეგნის“ უფროსი საქონელმცოდნე; თბილისი, გლდანის მე-4 მ/რ, 97 კორპ. ბ. 4; მერაბ კოსტავას საზოგადოება.

89. წიკლაძე ზურაბ ნიკოლოზის ძე, 1943, მეტალურგიის ინსტიტუტის უფროსი მეცნიერი თანამშრომელი; თბილისი, დიღმის მასივი 6/3, ბ. 42; ეროვნულ-ლიბერალური კავშირი.

90. ცოფურაშვილი ვლადიმერ ვასილის ძე, 1947, გეოლოგი, აღმოსავლეთ საქართველოს გეოლოგიური ექსპედიცია; თბილისი, ფანასკერტელის მე-2 კვ. მე-6 კორპ., ბ. 102, ეროვნული ფრონტი — რადიკალური კავშირი.

91. ქუთელია ნათელა ხაჩრონის ასული, 1928, ფილოლოგი, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ზოგადი ენათმეცნიერების კათედრის პროფესორი; თბილისი, კეკელიძის 1, ბ. 3; უპარტიო.

92. ხალუაშვილი ალეკო ენრიკოს ძე, 1963, ინჟინერ-ტექნოლოგი, თბილისის 27-ე პროფტექსსწავლებლის პედაგოგი; თბილისი, ხეთაგაროვის 6, ბ. 41; წმინდა ილია მართლის საზოგადოება.

93. საკანდელიძე ანზორ ალექსანდრეს ძე, 1946, მშენებელ-ინჟინერი, კოოპერატივის თანამშრომელი, თბილისი, ზაქარიაძის 11; მერაბ კოსტავას საზოგადოება.

94. ყურაშვილი თამაზ პიმენის ძე, 1937, ექიმი, პედიატრიის სამეცნიერო-კვლევითი ინსტიტუტის განყოფილების გამგე; თბილისი, არაყიშვილის 11, ბ. 5; ეროვნულ-ქრისტიანული პარტია.

95. პოპიაშვილი ავთანდილ დიმიტრის ძე, 1944, ფილოსოფოსი, ფილოსოფიის ინსტიტუტის უფროსი მეცნიერი თანამშრომელი, თბილისი, დიღმის მასივი 6/3, ბ. 42; ეროვნულ-ლიბერალური კავშირი.

96. ფოფხაძე ბიჭიკა ალექსანდრეს ძე, 1947, ეკონომისტი, ბანკი „ალეკო“, ბ. 6; ეროვნული ფრონტი — რადიკალური კავშირი.

97. ჯაფარიძე ნოდარ ალექსანდრეს ძე, 1947, ეკონომისტი, ბანკი „ალეკო“, ბ. 6; ეროვნული ფრონტი — რადიკალური კავშირი.

98. ბოლქვაძე ალექსანდრეს ძე, 1947, ეკონომისტი, ბანკი „ალეკო“, ბ. 6; ეროვნული ფრონტი — რადიკალური კავშირი.

99. ბაბაშვილი მანანა ვალერიანის ასული, 1945, ისტორიკოსი, აღმოსავლეთმცოდნეობის ინსტიტუტის წამყვანი მეცნიერი თანამშრომელი; თბილისი, ნუცუბიძის პლატო, მე-2 მ/რ; 1-ლი, კვ. ბ. 74; ეროვნულ-ლიბერალური კავშირი.

100. ხანიკიძე ზურაბ ტიტეს ძე, 1962, ისტორიკოსი; ხელოვნების მუზეუმი; თბილისი ქუჩიშვილის 10, ეროვნული ფრონტი — რადიკალური კავშირი.

101. ნათაძე მაია რევაზის ასული, 1929, ფილოლოგი, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის პროფესორი; თბილისი, ქუჩიშვილის 20; უპარტიო.

102. ანდღულაძე [illegible] ნიკოლოზის ასული, 1931, [illegible], ქართული ლიტერატურის ინსტიტუტის უფროსი მეცნიერი თანამშრომელი, თბილისი, კოსტავას 67/85, კ. 4, ბ. 20; წმინდა ილია მართლის საზოგადოება.

103. მაჭავარიანი არჩილ ოთარის ძე, 1951, ექიმი, თბილისის მე-9 სტომატოლოგიური პოლიკლინიკის სტომატოლოგი; თბილისი; მერაბ კოსტავას საზოგადოება.

104. თუშმალიშვილი მედეა მირიანის ასული, 1944, ფილოლოგი, ქართული ლიტერატურის ინსტიტუტის მეცნიერი თანამშრომელი, თბილისი, გოგებაშვილის 43; ეროვნულ-ლიბერალური კავშირი.

105. ჩაჩავა თენგიზ ნიკოლოზის ძე, 1947, მომღერალი, სახელმწიფო კონსერვატორიის დოცენტი; თბილისი, არმაზის 27/12; ეროვნულ-ლიბერალური კავშირი.

106. ქუთათელაძე ბესიკ თენგიზის ძე, პედაგოგი, საჩხერის სპორტული კომპლექსის დირექტორი; საჩხერე, წმინდა ნინოს 106; ჰელსინკის კავშირი.

107. ცომაია შალვა გოგლას ძე, 1967, სასოფლო-სამეურნეო ინსტიტუტის სტუდენტი; გორი, ბაგრატიონის 10; წმინდა ილია მართლის საზოგადოება.

108. გიგოლაშვილი ზურაბ ვახტანგის ძე, 1957, მეჯვრისხევის მეფრინველეობის ფაბრიკის სახლმმართველი; მეჯვრისხევი; მერაბ კოსტავას საზოგადოება.

109. ეღინტაი ალექსანდრე დავითის ძე, 1945, კინოსტუდია „ქართული ფილმის“ კინორეჟისორი; თბილისი, ჭავჭავაძის 11, ბ. 30; ეროვნულ-ლიბერალური კავშირი.

110. კახრაძე სოსო ვახტანგის ძე, 1947, ექიმი, რკინიგზის საავადმყოფოს განყოფილების გამგე; თბილისი, ფალიაშვილის 81; ეროვნულ-ლიბერალური კავშირი.

111. მაჭავარიანი მაია ვლადიმერის ასული, 1926, ფილოლოგი, ენათმეცნიერების ინსტიტუტის განყოფილების გამგე; თბილისი, ინგელესის 40; ჰელსინკის კავშირი.

112. მეფავა თემურ ვლადიმერის ძე, 1952, პედაგოგი, სოხუმის ელექტრონული ტექნიკის საწარმოს პედაგოგი; სოხუმი, მე-2 გვირაბის 16, წმინდა ილია მართლის საზოგადოება.

113. ურიათმყოფელი გივი გიორგის ძე, 1958, ბუღალტერი, კოსტავას სახელობის ფონდის მთავარი ბუღალტერი; თბილისი, ყიფიანის 16; მერაბ კოსტავას საზოგადოება.

114. ხაყვარელიძე მერაბ ვლადიმერის ძე, 1947, ექიმი, ტრავმატოლოგიისა და ორთოპედიის ცენტრის უფროსი მეცნიერი თანამშრომელი; თბილისი, რიგის 14; ეროვნულ-ქრისტიანული პარტია.

115. კანდელაკი ზურაბ კოსტანტინეს ძე, 1941, რეჟისორი, საქართველოს ტელერადიოკომიტეტის მხატვრულ გადაცემათა რედაქციის მთავარი რეჟისორი; თბილისი, ფანასკერტელის 12, ბ. 47; ეროვნული ფრონტი — რადიკალური კავშირი.

116. იმერლიშვილი გივი გრამიტოლის ძე, 1953, ისტორიკოსი, ხაშურის მხარეთმცოდნეობის მუზეუმი; სურამი, აღმაშენებლის 50; ჰელსინკის კავშირი.

117. ფიროსმანაშვილი დალი ხარიტონის ასული, 1952, აღმოსავლეთმცოდნე; საქართველოს დიპლომატიური საზოგადოების საბჭოთა კომიტეტის თავმჯდომარე; თბილისი, ბარათაშვილი 4. ბ. 46; ეროვნულ-ქრისტიანული პარტია.

118. მამფორია გიორგი ხერგოს ძე, 1959, ეკონომისტი, მცხეთის ტექნიკური ცენტრი „გარანტის“ მთავარი ბუღალტერი; თბილისი, 5 დეკემბრის მე-2 კვარტალი, 1-ლი კორპ. ბ. 74; მერაბ კოსტავას საზოგადოება.

119. მაყაშვილი მიხეილ დიმიტრის ძე, 1955, არქიტექტორი, „საქსახგზატრანსპორტის“ წამყვანი არქიტექტორი; თბილისი, წერეთლის გამზ. 73. ბ. 39; ქართველ ტრადიციონალისტთა კავშირი.

120. დომუხოვსკი ვიქტორ პეტრეს ძე, 1948, ფიზიკოსი, მეტალურგიის ინსტიტუტის მეცნიერი თანამშრომელი; თბილისი, ნუცუბიძის პლატო, მე-2 მ/რ; 1-ლი, კვ. ბ. 74; ეროვნულ-ლიბერალური კავშირი.

121. ბურკაძე იური გიორგის ძე, 1946, კიბერნეტიკოსი, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის მეცნიერი თანამშრომელი; თბილისი, ვაჟა-ფშაველას პრ. მე-5 კვ. მე-4 კორპ. ბ. 199; ჰელსინკის კავშირი.

122. ყორყოლიანი თამაზ ომარის ძე, 1950, თბოენერგეტიკოსი. ზუგდიდის ფაიფურის ქარხნის უფროსი ინჟინერი; ზუგდიდი, ტაბიძის 29; წმინდა ილია მართლის საზოგადოება.

123. ვარძელაშვილი ალექსანდრე ალექსანდრეს ძე, 1946; მეტალურგი, გორის საწარმოო გაერთიანება „დილა“-ს საიარაღო წარმოების უფროსის მოადგილე; გორი, ნ. სამადაშვილის 8; მერაბ კოსტავას საზოგადოება.

124. კუბლაშვილი თენგიზ პიმენის ძე, 1941, ფსიქოლოგი, „ორნალ „სკოლა და ცხოვრების“ განყოფილების რედაქტორი; თბილისი, გლდანის მ/რ 4, კორპ. 105. ბინა 75; ქართველ ტრადიციონალისტთა კავშირი.

125. მეუნარგია ვახტანგ ვალერიანის ძე, 1935, იმუნოლოგი, თბილისის ჰემატოლოგიისა და სისხლის გადასხმის ინსტიტუტის ლაბორატორიის ხელმძღვანელი; თბილისი, ვაჟა-ფშაველას პრ. კვ. 4, კორპ. 22, ბ. 4; ეროვნული ფრონტი — რადიკალური კავშირი.

126. ჯანელიძე თეიმურაზ არჩილის ძე, 1944, პედაგოგი, რუსთავის სამუსიკო სასწავლებლის მასწავლებელი; რუსთავი, სარჯიშვილის 14/2, ჰელსინკის კავშირი.

127. კოსტავა ზაურ ვერლოს ძე, 1953, ინჟინერ-მშენებელი, ბუნების დაცვის ოზურგეთის რაიონთაშორისო კომიტეტის უფროსი ინჟინერი; ოზურგეთი, ნიკოლაძის 1-ლი ჩიხი 4; წმინდა ილია მართლის საზოგადოება.

128. სუბელიანი გია ანზორის ძე, 1965, ჩრდილო-დასავლეთ საძიებო ექსპედიციის კოლეგიის გეოლოგიური პარტიის გეოლოგი; ონიმერის რაიონი, 1-ლი ჩაის ფაბრიკის დასახლება. ლაკობას 1-ლი შესახვევი 5; მერაბ კოსტავას საზოგადოება.

129. გვანცელაძე თეიმურაზ ომარის ძე, 1951, ენათმეცნიერი, ენათმეცნიერების ინსტიტუტის თანამშრომელი; თბილისი, გლდანის ხევი მე-8 კორპ. ბინა 38; მერაბ კოსტავას საზოგადოება.

130. გელანტია ტარიელ ამირანის ძე, 1951, პოლიტეკონომისტი, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის პოლიტეკონომიის კათედრის დოცენტი; თბილისი, გიორგი ბრწყინვალეს 31, ბინა 5; უპარტიო.

131. ნადარეიშვილი ზვიად გიორგის ძე, 1959, ინჟინერ-მექანიზატორი, მე-2 მოძრავ-მექანიზებული კოლონის უბნის უფროსი; სოხუმი, ოქტომბრის 57; ჰელსინკის კავშირი.

132. ბიბინეიშვილი ბესარიონ ილიას ძე, 1964, ექიმი-ნევროპათოლოგი, ხელვაჩაურის რაიპოლიკლინიკის ექიმი; თბილისი, გლდანის მე-2 მ/რ, კორპ. 33, ბ. 34; ეროვნულ-ქრისტიანული პარტია.

133. გოლეთიანი გივი აბესალომის ძე, 1948, ინჟინერი, ქარხანა „ელექტროაპარატის“ ავტომატიკა-ტელემექანიკის სპეციალისტი; თბილისი, გლდანის მე-6 მ/რ, კორპ. 9, ბინა 39; მერაბ კოსტავას საზოგადოება.

134. მინდიაშვილი არჩილ გურამის ძე, 1956, რელიგიის მსახური, თბილისის პეტრე-პავლეს ეკლესიის წინამძღვარი, თბილისი, შნეულაძის 32; უპარტიო.

135. ფეფსვინაძე დავით ანზორის ძე, 1954, ფიზიკოსი, საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის ლაბორანტი; თბილისი, ფანასკერტელის 19, ბ. 86, ეროვნულ-ლიბერალური კავშირი.

136. გუჩუა ზურაბ შალვას ძე, 1948, ჟურნალისტი, წალენჯიხის რაიგაზეთის რედაქციის კორესპონდენტი; წალენჯიხა, შეროზიას 4; ეროვნულ-ლიბერალური კავშირი.

137. ბიჭაშვილი გოჩა ლუიჯის ძე, 1963, ეკონომისტი-საქონელმცოდნე, თბილგეგირაბმშენის ეკონომისტი, თბილისი, ჭავჭავაძის პრ. 66; წმინდა ილია მართლის საზოგადოება.

138. ჯანგულაშვილი მარლენ ივანეს ძე, 1935, ფილოლოგი, დროებით უმუშევარი; თელავი, ჭავჭავაძის გამზ. 36; მერაბ კოსტავას საზოგადოება.

139. ებრალიძე თამარ რევაზის ასული, 1957, ფილოლოგი, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის საზღვარგარეთის ლიტერატურის ისტორიის კათედრის მეცნიერი თანამშრომელი; ეროვნულ-ლიბერალური კავშირი.

140. ტალიაშვილი ირინე ილიას ასული, 1946, მწერალი, საქსახტელერადიო კომიტეტის რეჟისორი; თბილისი, აფაქიძის გზატკეცილი 75, ბ. 26; ეროვნული ფრონტი — რადიკალური კავშირი.

141. ჯანჯღულია ედიშერ კალისტრატეს ძე, 1960, ეკონომისტ-მათემატიკოსი, ცხუმ-აფხაზეთის სადორეშოს გალის რეგიონალური ორგანიზაციის თავმჯდომარე; გალი, სოფელი ოქუმი; ჰელსინკის კავშირი.

142. ახვხაძე ბეჟან გოგიჩას ძე, 1957, ფილოლოგი, გაზეთ „ტყიბულის“ რედაქციის სტილისტი; ტყიბული, სულხან-საბას 6; წმინდა ილია მართლის საზოგადოება.

143. ჩარგაზია ლერი ნიკოლოზის ძე, 1958, ექიმი; სოხუმი, ყუბალეიშვილის მე-2 შესახვ. ბ. 34; მერაბ კოსტავას საზოგადოება.

144. გუჯაბიძე გურამ ალექსანდრეს ძე, 1932, ფილოსოფოსი, ჩაის ფაბრიკების გაერთიანებული პროფკავშირების თავმჯდომარე; ლანჩხუთი, ლენინის 110; ეროვნულ-ქრისტიანული პარტია.

145. ჯიქია ნოდარ ხერგოს ძე, 1963, იურისტი, წყალტუბოს საქალაქო სამჭოს აღმასკომის მდივან-თანაშემწე; წყალტუბოს ზონა, სოფ. წყალტუბო; ეროვნული ფრონტი — რადიკალური კავშირი.

146. ჩოლოყაშვილი ბიძინა კონსტანტინეს ძე, 1950, ისტორიკოსი, ისტორიის, არქეოლოგიისა და ეთნოგრაფიის ინსტიტუტის მეცნიერი თანამშრომელი; თბილისი, ჭავჭავაძის პრ. 2/2, ბ. 7; ჰელსინკის კავშირი.

147. მახალდიანი იოსებ თენგიზის ძე, 1950, პედაგოგი, ამბროლაურის მე-2 საშუალო სკოლის პედაგოგი; ამბროლაური, სოფ. ჩორჭოჯო; წმინდა ილია მართლის საზოგადოება.

148. ჯავახიშვილი ნუგზარ გელეანის ძე, 1950, ინჟინერ-ელექტროტექნიკოსი, საქმთავარნერგოს ცენტრალური ელექტროქსელების მორიგე დისპეტჩერი; თბილისი, გლდანის მე-3, მ/რ. 80 კორპ. ბ. 10; მერაბ კოსტავას საზოგადოება.

149. დარჩიაშვილი დავით შანშეს ძე, 1960, ისტორიკოსი, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ასპირანტი; თბილისი, ჯავახიშვილის 29; ქართველ ტრადიციონალისტთა კავშირი.

150. ჩიხლაძე მერაბ გივის ძე, 1950, ნეგროლოგიის ინსტიტუტის უფროსი მეცნიერი თანამშრომელი; თბილისი, ბარნოვის 158; ეროვნული ფრონტი — რადიკალური კავშირი.

151. ნადარაია რობერტ ხერგოს ძე, 1957, ჟურნალისტი, დროებით უმუშევარი; ფოთი, მაკალათიას 12; ჰელსინკის კავშირი.

152. ხინკლაძე დიმიტრი ირაკლის ძე, 1942, ექიმი-კარდიოლოგი, სენაკის რაიცენტრალური საავადმყოფოს ფუნქციონალური დიაგნოსტიკის კაბინეტის გამგე; სენაკი, რუსთაველის 211, ბ. 20; წმინდა ილია მართლის საზოგადოება.

153. მეგრელიშვილი ლერი მიხეილის ძე, 1952, ელექტრო-ინჟინერი, კოოპერატივ „ხაპრიჭკალის“ რევიზორი; თბილისი, გლდანის მე-5, მ/რ. მე-8 კორპ. ბ. 30; მერაბ კოსტავას საზოგადოება.

154. ელეანი მარი ვახტანგის ასული, 1948, ლინგვისტი, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ენათმეცნიერების ექსპერიმენტული ლაბორატორიის უფროსი მეცნიერი თანამშრომელი; თბილისი, კალანდაძის. 28; ეროვნულ-ლიბერალური კავშირი.

155. ჩიკვაძე ირაკლი შალვას ძე, 1947, იურისტი, ისნის რაიონის იუსტიციული კონსულტაციის ადვოკატი; თბილისი, კუტუზოვის 20, ბ. 21; ეროვნული ფრონტი— რადიკალური კავშირი.

156. მირცხულავა ვლადიმერ ამბროსის ძე, 1942, გულრიფშის რაიონის მოძრავ-მექანიზებული კოლონის მომარაგების უფროსი; გულრიფშის რაიონი; ჰელსინკის კავშირი.

157. ბუმბერაძე ჯუმბერ ნიკოლოზის ძე, 1921, ფილოლოგი, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის პროფესორი; თბილისი, ჭავჭავაძის პრ. 11 ა; უპარტიო.

158. დარხელია ვახილ ვლადიმერის ძე, 1952, ისტორიკოსი, სოხუმი, ორჯონიკიძის 5, ბ. 5; მერაბ კოსტავას საზოგადოება.

159. ნაკანი ოთარ ბესარიონის ძე, 1952, ფილოსოფოსი, სოციოლოგიური კვლევის ცენტრის უფროსი მეცნიერი თანამშრომელი; თბილისი, ნუცუბიძის მე-4 მ/რ, მე-13 კორპ. ბ. 78; ეროვნული ფრონტი — რადიკალური კავშირი.

160. გოგოლაძე გელა შალვას ძე, 1953, ეკონომისტი, საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის პოლიტეკონომიის კათედრის დოცენტი; თბილისი, ქეთევან წამებულის 63; ეროვნული ფრონტი — რადიკალური კავშირი.

161. წიკლაური შალვა გაბრიელის ძე, 1938, პედაგოგი-მხატვარი, თბილისის სამხატვრო საწარმოო კომბინატის დირექტორის მოადგილე; თბილისი, ვაჟა-ფშაველას 15 ა; ჰელსინკის კავშირი.

162. გვარამია როსტევან ტიტიკოს ძე, 1961, აგრონომი, ჩაის სუბტროპიკულ კულტურათა და ჩაის მრეწველობის სამეცნიერო-საწარმოო გაერთიანების მეცნიერი თანამშრომელი; ფოთი, პიონერის 83; წმინდა ილია მართლის საზოგადოება.

163. რამიშვილი ციცო შოთას ასული, 1950, ექიმი-სტომატოლოგი, თბილისის მოზარდთა სტომატოლოგიური პოლიკლინიკის სტომატოლოგი; თბილისი, ცაგერის 4, მერაბ კოსტავას საზოგადოება..

164. ქანთარია ნუგზარ გიორგის ძე, 1958, ინჟინერი, ზუგდიდის გაზტრესტის ლაბორატორიის უფროსი; ზუგდიდი, ნინოშვილის 90, ეროვნულ-ლიბერალური კავშირი.

165. პეტრიაშვილი ზაზა ნოდარის ძე, 1967, ეკონომისტი, საბითუმო საცალო გაერთიანება „საქკულტსპორტსაქონელეკვრობის“ საქონელმცოდნე; თბილისი, ეროვნული ფრონტი-რადიკალური კავშირი.

166. წიკლაური მირიან ხერგოს ძე, 1960, ექიმი, ყაზბეგის რაიპოლიკლინიკის ნევროპათოლოგი; ყაზბეგი, დაბა ყაზბეგი; ჰელსინკის კავშირი.

167. მამაგულაშვილი გენადი ნიკოლოზის ძე, 1959, გეოლოგი, საქართველოს გეოფიზიკური ექსპედიციის გეოლოგი, თბილისი, ვარკეთილის მე-4 მ/რ, მე-5 კორპ. ბ. 82; წმინდა ილია მართლის საზოგადოება.

168. ჯანიაშვილი ვალერი რევაზის ძე, 1954, ბოდბის კულტურის სახლის დირექტორი; სიღნაღი, ბოდბე; მერაბ კოსტავას საზოგადოება.

169. მელაძე ალბერტ შალვას ძე, 1926, ფილოსოფოსი, თბმეურნეობის სამმართველოს თანამშრომელი; თბილისი, ვარკეთილის მე-2 მ/რ; 27-ე კორპ. ბ. 130; ქართველ ტრადიციონალისტთა კავშირი

170. სტურუა მიტროფანე გრიგოლის ძე, 1953, იურისტი, ცაგერის რაიონის მოსამართლე; ცაგერი, სტალინის 29, ბ. 10; ეროვნული ფრონტი-რადიკალური კავშირი.

171. ჩიქავა გოგი გიორგის ძე, 1960, თბილისის საავიაციო საწარმოო გაერთიანების ეკონომისტი; თბილისი, ხმელნიცკის 48, კორპ. 10, ბ. 307; ჰელსინკის კავშირი.

172. ღვინეფაძე მერაბ იასონის ძე, 1958, ინჟინერი, ტყიბულის სპეციალური სამმართველოს ინჟინერ-გეოლოგი, ტყიბული, გამსახურდიას 5; წმინდა ილია მართლის საზოგადოება.

173. თოფურია შორენა გრიგოლის ასული, 1966, დიასახლისი; თბილისი, ჭავჭავაძის 74; მერაბ კოსტავას საზოგადოება.

174. ივანიშვილი თეიმურაზ კარლოს ძე, 1956, ექიმი, თბილისის მე-8 საავადმყოფოს სისხლის გადასხმის განყოფილების გამგე; თბილისი, ლიანის 19; ქართველ ტრადიციონალისტთა კავშირი.

175. კალანდია გენო ვლადიმერის ძე, 1939, პოეტი-დრამატურგი, აფხაზეთის მწერალთა კავშირის ქართული განყოფილების პასუხისმგებელი მდივანი; სოხუმი, შარვაშიძის 9, ბ. 32; უპარტიო.

176. ძოძუაშვილი ამური გიორგის ძე, 1942, ეკონომისტი, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის საინჟინრო-ეკონომიკის ფაკულტეტის დოცენტი; თბილისი, ვაჟა-ფშაველას კვ. 5, კორპ. 4, ბ. 186; ჰელსინკის კავშირი.

177. რამიშვილი არჩილ ვიქტორის ძე, 1946, ზოოინჟინერი, მცენარეთა ბიოქიმიის ინსტიტუტის საცდელი საამქროს ცვლის უფროსი, თბილისი, მუხიანის მ/რ 4 ბ, კორპ. 36; ბ. 59; წმინდა ილია მართლის საზოგადოება.

178. იოსებაშვილი ნათია ავთანდილის ასული, 1951, ინჟინერი, მე-8 პურის ქარხნის ტექნოლოგი; თბილისი, სხულუხანის 3; მერაბ კოსტავას საზოგადოება.

179. ახმეტელი ლევან ელიზბარის ძე, 1954, ინჟინერი, საქაგრომშენის სსმკ-1-ის მთავარი ინჟინერი; თბილისი, საბურთალოს 40 ა, კორპ. 2, ბ. 24; ქართველ ტრადიციონალისტთა კავშირი.

180. გვინიანი ავთანდილ გიორგის ძე, 1946, ისტორიკოსი, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის სოციალ-პოლიტიკური თეორიათა კათედრის მეცნიერი თანამშრომელი; თბილისი, ყიფშიძის 12, ბ. 43; ეროვნული ფრონტი,— რადიკალური კავშირი.

181. ნაჭყებია კოტე გიორგის ძე, 1955, ჟურნალისტი, ჩხოროწყუს რაიონული გაზეთის განყოფილების გამგე; ჩხოროწყუ, სოფელი ლეწურწუმე, ჰელსინკის კავშირი.

182. ბერიძე შოთა მუხამედის ძე, 1955, პედაგოგი, ქობულეთის რაიონის სოფელ შუაღელის სკოლის მასწავლებელი; ქობულეთი, სოფელი შუაღელე, წმინდა ილია მართლის საზოგადოება.

183. ბილაშვილი გიორგი ივანეს ძე, 1963, ეკონომისტი, საგარეჯო, ქურდიანის 6; მერაბ კოსტავას საზოგადოება.

184. ტყეებუჩავა გიორგი გიორგის ძე, 1950, ისტორიკოსი, ზუგდიდის ისტორიული მუზეუმის მეცნიერი თანამშრომელი, თბილისი, ფანასკერტელის 13 ა, ქართველ ტრადიციონალისტთა კავშირი.

185. ჩხეიძე პაატა ავთანდილის ძე, 1955, ფილოლოგი, ფილოსოფიის ინსტიტუტის უფროსი მეცნიერი თანამშრომელი; გორი, საკაძის 58; ეროვნული ფრონტი — რადიკალური კავშირი.

186. მაჭაცარია გურამ შალვას ძე, 1949, კიბერნეტიკოსი, რუსთავის სამეცნიერო-საწარმოო გაერთიანება „ავტომატმრეწვის“ უფროსი მეცნიერი თანამშრომელი; რუსთავი ,მეგობრობის 19, ბ. 53, ჰელსინკის კავშირი.

187. ახვლედიანი ალექსანდრე ზურაბის ძე, 1961, ეკონომისტი, ქუთაისის საავტომობილო საწარმო-ტექნნოლოგიური კომპლექტაციის სამმართველოს მთავარი ბუღალტერი; ქუთაისი, მშენებლის 85. ბ. 62; წმინდა ილია მართლის საზოგადოება.

188. სიფრაშვილი მალხაზ გიორგის ძე, 1961, ეკონომისტი, წნორის მანქანათმშენებლობის ქარხნის სამეურნეო ნაწილის გამგე; წნორი, რუსთაველის 1, ჩიხი, 2; მერაბ კოსტავას საზოგადოება.

189. ფარადაშვილი გურამ გიორგის ძე, 1947, უნივერსიტეტის სატელეფონო კვანძის უფროსი; მუხიანის 4 ა. მ/რ, 29 კორპ. ბ. 109. ეროვნული ფრონტი — რადიკალური კავშირი.

190. ბალახაძე ამბროსი ფრიდონის ძე, 1950, მხატვარ-რესტავრატორი. დმანისის ხელოვნების სკოლის დირექტორი; დმანისი, სოფელი ჯავახი; ეროვნული ფრონტი — რადიკალური კავშირი.

191. დვალიშვილი მალხაზ იოსების ძე, 1960, ექიმი-ენდოკრინოლოგი, ქუთაისის საავადმყოფო; ქუთაისი, ტელმანის 4, ბ. 24; ჰელსინკის კავშირი.

192. ჯოლოგუა ვლადიმერ ირიმონის ძე, 1938, მწერალ-პროზაიკოსი, გაგრის რადიომაუწყებლობის რაიკავშირის რედაქტორი; გაგრა, წერეთლის 65/3, ბ. 9. ჰელსინკის კავშირი.

193. გაბესკელიანი ეთერ ვიტალის ასული, 1961, ისტორიკოსი, დიასახლისი; თბილისი, ქინძმარაულის 2 შესახვევი, კორპ. 8, ბ. 26, მერაბ კოსტავას საზოგადოება.

194. გურახპაშვილი გელა შალვას ძე, 1956, ინჟინერი, 148-ე პროფსსსწავლების სამოქალაქო თავდაცვის ინსტრუქტორი; ვასპი, ლენინის 65; ეროვნული ფრონტი — რადიკალური კავშირი.

195. წინწყალაშვილი შალვა ავთანდილის ძე, 1960, საქსოფლქიმიის გაერთიანების სარაიონთაშორისი მოადგილე; გურჯაანი, სოფელი კოლაგი; ჰელსინკის კავშირი.

196. ჩალაძე მოსე არქიფოს ძე, 1949, პედაგოგი, პავლოვკის სკოლა; სოხუმი, მარქსის 59; წმინდა ილია მართლის საზოგადოება.

197. კვიტაიშვილი გია ჯონის ძე, 1962, სტუდენტი, ელექტროვაგონშემკეთებელი ქარხნის ოსტატი; თბილისი, მოსკოვის გამზ. 42. ბ. 19; მერაბ კოსტავას საზოგადოება.

198. ანდრიაშვილი რაჰიმ იხმაილის ძე, 1938, ფილოსოფოსი, ტექნიკური უნივერსიტეტის დოცენტი; თბილისი, ვაჟა-ფშაველას კვ. 5, კორპ. 4, ბ. 186; ჰელსინკის კავშირი.

199. ინაძე შოთა ალექსის ძე, 1928. მძღოლი, საქტელერადიოკომიტეტის ცენტრის მძღოლი; თბილისი, ანაგის 38, ეროვნული ფრონტი — რადიკალური კავშირი.

200. ღუდუშაური იოსებ ილიას ძე, 1963, ავტოინჟინერი, დუშეთის რაიონის სსსს 2-ე მექანიკოსი; დუშეთი, მახარაძის 18; ჰელსინკის კავშირი.

201. ჭითავა ვახტანგ ამირანის ძე, 1939, რუსთავის მხარეთმცოდნეობის მუზეუმის მეცნიერი თანამშრომელი: რუსთავი, ლენინოტოვის 4, ბ. 12. ჰელსინკის კავშირი.

202. ჯოღელი გელა გუგულის ძე, 1966, ელექტრიკოსი, საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის სტუდენტი, თბილისი, სანზონა, კორპ. 1, ბ. 31, მერაბ კოსტავას საზოგადოება.

203. ნარმანია იგორ შალვას ძე, 1949, პედაგოგი ,სენაკის სპორტული სკოლის მწვრთნელი; სენაკი, აღმაშენებლის 71; ჰელსინკის კავშირი.

204. ურუშაძე რევაზ მიხეილის ძე; 1929; ჟურნალისტი, საქართველოს ტელერადიოკომიტეტის მთავარი რედაქტორი; თბილისი, ბახტრიონის 26; ეროვნული ფრონტის — რადიკალური კავშირი.

205. ურატაძე სიმონ იულონის ძე, 1957. ინჟინერი გეოგრაფიის ინსტიტუტის ეკონომ-გეოგრაფი; თბილისი, ბროლოსანის 29; ეროვნულ-ლიბერალური კავშირი.

206. კვანტალიანი თეიმურაზ შოთას ძე, 1953, საწარმოო შემოქმედებითი გაერთიანება „არიანქართლის“ თანამშრომელი; თბილისი, თარხნიშვილის 16; ჰელსინკის კავშირი.

207. ქუთელია ბადრი ნიკანდროს ძე, 1951, სოციოლოგი, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის პრესის სოციოლოგიის ლაბორატორიის უფროსი მეცნიერი თანამშრომელი; თბილისი, გორგასლის 17; ეროვნული ფრონტი — რადიკალური კავშირი.

208. აბრალავა ანზორ გრიგოლის ძე, 1958, ინჟინერ-სისტემოტექნიკოსი; თბილისის საავიაციო საწარმოო გაერთიანების მთავარი ინჟინრის მოადგილე; თბილისი, ხმელნიცკის 48, კორპ. 8, ბ. 35; ჰელსინკის კავშირი.

209. დიაკონიძე ფირუზ ვლადიმერის ძე, 1941. ფილოსოფოსი, ქუთაისის პედინსტიტუტის კათედრის უფროსი მასწავლებელი; ქუთაისი, ტაბიძის 28, ბ. 10; წმინდა ილია მართლის საზოგადოება

210. ხიკაკაძე რაულ ბაჭუას ძე, 1961, ინჟინერი, 31-ე ქარხნის ინჟინერ-დამგეგმარებელი; თბილისი, 31-ე ქარხნის საერთო საცხოვრებელი; მერაბ კოსტავას საზოგადოება.

211. პაიჭაძე იოსებ ნესტორის ძე, 1953, მწერალი, ჟურნალ „ბნათობის“ რედაქტორის მოადგილე; თბილისი, ქავთარაძის 25, კორპ. 4. ბ. 72. უპარტიო.

212. მორჩილაძე ალბერტ პოლიაქტორის ძე, 1939, ინჟინერი, მშენებლობისა და საშენ მასალათა მრეწველობის მუშაკთა დამოუკიდებელი პროფკავშირის ფედერაციის ტექნიკური ინსპექტორი; თბილისი, საირმის 12, ბ. 23; ქართველ ტრადიციონალისტთა კავშირი.

213. კვეტენაძე ავთანდილ ალექსანდრეს ძე, 1947, ინჟინერი, მშენებლობისა და საშენ მასალათა მრეწველობის მუშაკთა დამოუკიდებელი პროფკავშირის ფედერაციის განყოფილების გამგე; თბილისი, ლაღიძის მე-3ა შესახვევი, 12. ბ. 2. ქართველ ტრადიციონალისტთა კავშირი.

214. მაისურაძე გოჩა გენადის ძე, 1958, ეკონომისტი, ბეთუანის აგროსამრეწველო გაერთიანების უფროსი ეკონომისტი; გუდაუთა, სოფელი ორჯონიკიძე. ჰელსინკის კავშირი.

215. ხალაყაია თამაზ ზაურის ძე,

ეროვნული ბიბლიოთეკა

კონტაქტები

წინათქმა

ამერიკელ ქართველებთან შეხვედრა დიდი ხანია მეწადა. მახსოვს, ერთი ამოსუნთქვით წაიკითხე თავის დროს ირაკლი აბაშიძის გახმაურებული დღიური „ამერიკა თვალის ერთი გადავლებით“. ეფიქრობდი, თუკი პოეტმა თვალის ერთი გადავლებით მთელი ამერიკის ნახვა შეძლო, ამერიკელი ქართველებისათვის ერთი თვალის გადაყლაპვა უფრო ადვილი საქმე იქნება მეთქი...

ამის დროც დადგა! წლეულს გაზაფხულზე ვაშინგტონიდან ზღიაზედ ორი ბარათი მოვიდა: ერთით — რადიოსადგურ „ამერიკის ხმის“ ქართული რედაქციის პროდიუსერი, ბატონი შოთა საღირაშვილი სტუმრად მიწვევდა, ხოლო მეორეთი— ბატონი გივი კობახიძე რესპუბლიკის მთავრობას სთხოვდა როგორმე ხელი მოემარა ჩემთვის ამ მგზავრობაში! საპირო იყო სპონსორი... და გულწრფელად უნდა განვაცხადო, რომ თუ არა საქართველოს საზღვაო სანაოსნოს სამმართველოს, პირადად ბატონ ჯემალ ჭიღვარიას მიერ (გამოჩენილი არჩევიულებრივი გულისხმიერება და დახმარება, ამერიკაში ჩემი ჩასვლა კარგა ხნით გადაიდებოდა...

ახლოვდებოდა აკაკი წერეთლის დაბადების 150 წლისთავი. ასევე მთელი გულახდილობით უნდა ვაღიარო, რომ საქართველოში შექმნილი პოლიტიკურ-საზოგადოებრივი სიტუაციის გამო ჩვენ საათანადოდ ვერ აღვნიშნავთ დიდი პოეტის საიუბილეო თარიღს. პირდაპირ პარადოქსია: საქართველოში გაჩაღებულია ეროვნულ-განმათავისუფლებელი მოძრაობა და მისი ერთ-ერთი უდიდესი წინამორბედის და სულიერი მამის საიუბილეო წელი, რომლის გადახდის პატივი ჩვენს თანამედროვეობას ხვდა წილად, ასე, თითქმის შეუმჩნეველად, ხელიდან გაგვეპარა. ყოველ შემთხვევაში, ამ მხრივ, 1990 წელი სრულიად არ ჰგავს 1987 წელს — დიდი ილიას დაბადების 150 წლისთავის საიუბილეო წელს. არადა, სხვას რომ ყველაფერს თავი დავანებოთ, ნიეიორკში მეგულებოდა გრიგოლ დიასამიძის არქივი. გრიგოლ დიასამიძე კი გახლდათ რევოლუციამდელი ქართული ჟურნალისტიკის ერთ-ერთი ბრწყინვალე წარმომადგენელი, გაზეთ „თემის“ რედაქტორი, აკაკის უმცროსი მეგობარი და თანამებრძოლი — მისი ლიტერატურული ძნელრეკის აღმასრულებელი, 1912 წელს რაჭა-ლეჩხუმში პოეტის ცნობილი მოგზაურობის ერთ-ერთი ინიციატორი. ალბათ შეიძლებოდა დაგვეჯერებინა, რომ მის არქივში, არაფერი იქნებოდა დაცული აკაკის შესახებ და ეს არქივი აკაკის საიუბილეო წელსაც ხელუხლებელი უნდა დარჩენილიყო.!?...

ვიცოდით, რომ 1960 წლიდან აშშ-ში ცხოვრობდა და მოღვაწეობდა თანამედროვე ქართული ემიგრაციის ნამდვილი პატრიარქი, 90 წელს მიტანებული გამოჩენილი პოლიტიკური მოღვაწე და მოაზროვნე, ისტორიკოსი და ლიტერატურთმცოდნე ალექსანდრე მანველიშვილი, ვისთანაც ჩვენგან ჯერ ფეხი არავის დაედგა. შეიძლებოდა კიდევ მისი ასე უყურადღებოდ დატოვება?!...

ვიცოდით, რომ სან-ფრანცისკოში ცხოვრობდა ქაქუცა ჩოლოყაშვილის თანამებრძოლი, 95 წლის ალექსანდრე სულხანიშვილი, რომელიც მომსწრეა 1923 წელს ქაქუცა ჩოლოყაშვილის მიერ ილია ჭავჭავაძის ფიზიკური მკვლელის გიგლა ბერიჩევაშვილის დაკითხვა-გასამართლებისა. მართალია, ბატონმა ალექსანდრემ ამის შესახებ სან-ფრანცისკოში რამდენიმე წლის წინ დაწერა და გამოაქვეყნა მოგონება, რომელსაც მეც ვიცნობდი, მაგრამ შეიძლებოდა პირადად მისგან არ მომესმინა და ფიზრზე აღმებეჭდა საქართველოს ისტორიაში მომხდარი საუკუნის მკვლელობის შესახებ ერთადერთი ცოცხლად დარჩენილი მოწმის ჩვენება?! შეიძლებოდა მისი ნახვის კვლავ გადადება?...

მართალია, ჩემს ხელთ არსებული მასალების მიხედვით, ამ ცოტა ხნის წინ მკითხველს საკმაოდ ვრცლად გავაცანი ვაშინგტონში მოღვაწე ქართველი მკვლევარი, მწერალი და რადიოჟურნალისტი გივი კობახიძე, მაგრამ მისი არქივი, რომლის შესახებ ამდენი რამ მსმენოდა, შეიძლებოდა საკუთარი თვალით არ მენახა, არ გამესინჯა და მისი პატრონი თავად არ გამეცნო?!..

... და კიდევ რამდენი რამ ჩამოვთვალო, რომლის გამო ამერიკაში წასვლის გადადება არ შეიძლებოდა. და აი, როგორც ვთქვი, ბატონ შოთა საღირაშვილის მოწვევა ხელთ მქონდა, საქართველოს საზღვაო სანაოსნო მხარს მიჭერდა და ბოლოსდაბოლოს, მეტი, რაღა იყო საჭირო! თუმცა, დამავიწყდა: ბილეთი! დიახ, თვითმფრინავის ბილეთის შოვნა ჩვენში თითქმის ამერიკაში წასვლაზე უფრო ძნელ საქმედ ითვლება. დიდი გაჭირვებით და ბევრი გაუგებრობის გადალახვით ესეც მოგვარდა (თუმრე კეთილი ადამიანები თვით საქართველოს სამოქალაქო ავიაციის სამმართველოშიც არ გამოილევა!), თუმცა, ვაშინგტონამდე ბილეთი მაინც ვერ ვიშოვნე. ნიუ-იორკზე უნდა დავთანხმებულიყავი, — იქიდან კი ჩემი კეთილი მასპინძლების იმედით ვაშინგტონში ჩავიდოდი...

და აი, 4 აგვისტოს მოსკოვიდან ნიუ-იორკს გავფრინდი, კენედის აეროპორტში უკვე მელოდნენ მასპინძლები —ბატონი შოთა საღირაშვილი, ქალბატონი ნათელა ჩაჩიბაია და როდამ ცომაია...

შოთა საღირაშვილი გახლდათ პირველი ქართველი, რომელსაც ამერიკის მიწაზე ხელი ჩამოვართვი. ამიტომაც ამერიკელ ქართველებზე საუბარს სწორედ მისგან დავიწყებთ...

1. შოთა საღირაშვილი

თბილისელებს ალბათ კარგად ახსოვთ 70-იანი წლების შუა ხანებში დიდუბეში მოწყობილი ამერიკული ფოტოგამოფენა, რომელსაც მეგზურობდა სიმპათიური ტანმორჩილი მამაკაცი და გამოფენაზე მოსულთ თავისი ქართულით ატკბობდა. ძნელი იყო გაგერჩია, დამთვალიერებლებს ამერიკული გამოფენის ექსპონატები უფრო ხიბლავდა თუ მისი „ცოცხალი ექსპონატი“ — ნამდვილი ქართველი ინტელიგენტი ბატონი შოთა საღირაშვილი!

ყველას აინტერესებდა, საიდან მოხვდა იგი ამერიკაში, საიდან ისწავლა ასე კარგად ქართული ენა, თუ ყავდა საქართველოში ახლობლები და ნათესავები... ერთი სიტყვით, თბილისში მაშინ ყველა მასზე ლაპარაკობდა.

მაგრამ, ერთ დღეს, რომელსაც მშვენიერს ვერაფრით ვერ დავარქმევ, თბილისში მეხივით გავარდა ხმა: ამერიკული გამოფენის ქართველი მეგზური სამშობლოს მოღალატის შვილი ყოფილა და სასწრაფოდ გასახლეს დედაქალაქიდანო.

— მაინც როგორ მოხდა ეს-მეთქი? — ვეკითხები ბატონ შოთას, მითუმეტეს, რომ უკვე მის მაქანანში ვისხედით და ნიუ-იორკიდან ვაშინგტონამდე საკმაო მანძილი გვქონდა გასავლელი.

— იმ დღესაც გამოფენაზე ჩვეულებრივ ხალხმრავლობა იყო, — გვიყვება ბატონი შოთა საღირაშვილი, — ოღონდ უცებ, დამთვალიერებლებს გამოეყო ერთი გუნდი, რომელიც ყვირილით, ხმაურით მომვარდა და მომთხოვა: მოღალატის შვილმა ეხლავე სამშობლო დატოვეო!

ამის მოგონებაზე იგი გაფითრდა და მთხოვა, — მეტს ნუღარ მომაყოლებ, ჩემზე კარგად იცი, მამაჩემი რა სამშობლოს მოღალატეც იყოო!

მართლაც, კარგად ვიცოდი, თუ ვინ იყო მამამისი — დავით საღირაშვილი და რა „ღალატიც“ ჰქონდა ჩადენილი სამშობლოს წინაშე, მაგრამ იმ გუნდის მონაწილენი და მათი ინსპირატორები, ალბათ, დღესაც არიან საქართველოში და ეფიქრობ, ზედმეტი არ იქნება ჩვენს მკითხველს ერთხელ კიდევ მოვუთხრო დავით საღირაშვილის შესახებ და დასკვნები დაე, თვითონ გამოიტანოს:

დავით საღირაშვილი საქართველოში სოციალ-დემოკრატიული მოძრაობის თვალსაჩინო წარმომადგენელია. დაიბადა თბილისში 1887 წლის 15 იანვარს. ჯერ კიდევ სრულიად ახალგაზრდა ჩაება მუშათა რევოლუციურ მოძრაობაში. 1898 წელს გაეცნო იოსებ ჯუღაშვილს (სტალინს). იგი მოქვეყნდა ჩემი წერილების სერიალი, რომელიც მიეძღვნა საქართველო-რუსეთის 1920 წლის 7 მაისის ხელშეკრულების დადების ისტორიას. ამ სერიალში საგანგებო ადგილი დაეთმო დავით საღირაშვილის ღვაწლს ზემოხსენებული ხელშეკრულების დადებაში.

1921 წლის 25 თებერვლის შემდეგ დავით საღირაშვილი არ გაჰყოლია ემიგრაციაში დამოუკიდებელ საქართველოს მთავრობას. იგი სამშობლოში დარჩა და იზიარებდა თავისი ქვეყნის ჭირ-ვარამს, მაგრამ მალე მეტეხის ციხეში აღმოჩნდა, სადაც 14 თვე დაჰყო. 1922 წელს სხვა 62 ქართველ პოლიტპატიმართან (ნოე ცინცაძე, კალისტრატე სალია, დავით ბუაჩიძე, გიორგი ნაკაშიძე, ვანო ალიხანაშვილი და სხვ.) ერთად დავით საღირაშვილი გაასახლეს გერმანიაში. უფრო ზუსტად კი, სურდათ მოსკოვში ან დაეხვრიტათ, ან გაეციმბირებინათ, მაგრამ დამოუკიდებელი საქართველოს ყოფილმა ელჩმა გერმანიაში ვლ. ახმეტელმა ყველაფერი იღონა იმისათვის, რომ გაეკეთებინა ვიზა-ლაქო ავიაციის სამმართველოშიც არ გამოილევა!), თუმცა, ვაშინგტონამდე ბილეთი მაინც ვერ ვიშოვნე. ნიუ-იორკზე უნდა დავთანხმებულიყავი, — იქიდან კი ჩემი კეთილი მასპინძლების იმედით ვაშინგტონში ჩავიდოდი...

და აი, 4 აგვისტოს მოსკოვიდან ნიუ-იორკს გავფრინდი, კენედის აეროპორტში უკვე მელოდნენ მასპინძლები —ბატონი შოთა საღირაშვილი, ქალბატონი ნათელა ჩაჩიბაია და როდამ ცომაია...

შოთა საღირაშვილი გახლდათ პირველი ქართველი, რომელსაც ამერიკის მიწაზე ხელი ჩამოვართვი. ამიტომაც ამერიკელ ქართველებზე საუბარს სწორედ მისგან დავიწყებთ...

ამერიკელი ქართველები თვალის ერთი გადავლებით

თბილისელებს ალბათ კარგად ახსოვთ 70-იანი წლების შუა ხანებში დიდუბეში მოწყობილი ამერიკული ფოტოგამოფენა, რომელსაც მეგზურობდა სიმპათიური ტანმორჩილი მამაკაცი და გამოფენაზე მოსულთ თავისი ქართულით ატკბობდა. ძნელი იყო გაგერჩია, დამთვალიერებლებს ამერიკული გამოფენის ექსპონატები უფრო ხიბლავდა თუ მისი „ცოცხალი ექსპონატი“ — ნამდვილი ქართველი ინტელიგენტი ბატონი შოთა საღირაშვილი!

ყველას აინტერესებდა, საიდან მოხვდა იგი ამერიკაში, საიდან ისწავლა ასე კარგად ქართული ენა, თუ ყავდა საქართველოში ახლობლები და ნათესავები... ერთი სიტყვით, თბილისში მაშინ ყველა მასზე ლაპარაკობდა.

მაგრამ, ერთ დღეს, რომელსაც მშვენიერს ვერაფრით ვერ დავარქმევ, თბილისში მეხივით გავარდა ხმა: ამერიკული გამოფენის ქართველი მეგზური სამშობლოს მოღალატის შვილი ყოფილა და სასწრაფოდ გასახლეს დედაქალაქიდანო.

— მაინც როგორ მოხდა ეს-მეთქი? — ვეკითხები ბატონ შოთას, მითუმეტეს, რომ უკვე მის მაქანანში ვისხედით და ნიუ-იორკიდან ვაშინგტონამდე საკმაო მანძილი გვქონდა გასავლელი.

— იმ დღესაც გამოფენაზე ჩვეულებრივ ხალხმრავლობა იყო, — გვიყვება ბატონი შოთა საღირაშვილი, — ოღონდ უცებ, დამთვალიერებლებს გამოეყო ერთი გუნდი, რომელიც ყვირილით, ხმაურით მომვარდა და მომთხოვა: მოღალატის შვილმა ეხლავე სამშობლო დატოვეო!

ამის მოგონებაზე იგი გაფითრდა და მთხოვა, — მეტს ნუღარ მომაყოლებ, ჩემზე კარგად იცი, მამაჩემი რა სამშობლოს მოღალატეც იყოო!

მართლაც, კარგად ვიცოდი, თუ ვინ იყო მამამისი — დავით საღირაშვილი და რა „ღალატიც“ ჰქონდა ჩადენილი სამშობლოს წინაშე, მაგრამ იმ გუნდის მონაწილენი და მათი ინსპირატორები, ალბათ, დღესაც არიან საქართველოში და ეფიქრობ, ზედმეტი არ იქნება ჩვენს მკითხველს ერთხელ კიდევ მოვუთხრო დავით საღირაშვილის შესახებ და დასკვნები დაე, თვითონ გამოიტანოს:

დავით საღირაშვილი საქართველოში სოციალ-დემოკრატიული მოძრაობის თვალსაჩინო წარმომადგენელია. დაიბადა თბილისში 1887 წლის 15 იანვარს. ჯერ კიდევ სრულიად ახალგაზრდა ჩაება მუშათა რევოლუციურ მოძრაობაში. 1898 წელს გაეცნო იოსებ ჯუღაშვილს (სტალინს). იგი მოგვიანებით დაწერს მოგონებას „იოსებ ჯუღაშვილი-სტალინი, როგორც ისტორიული პიროვნება“, რომელიც ამ ცოტა ხნის წინ გამოვქვეყნე ჟურნალ „ლიტერატურნაია გრუზიაში“ (1990, №7). 1908-1909 წლებში დ. საღირაშვილი მონაწილეობს სპარსეთის რევოლუციაში, რომელიც მიმართული იყო შაჰის წინააღმდეგ. 1910 წელს ირანიდან დაბრუნებული დ. საღირაშვილი მეფის ჟანდარმერიამ დააპატიმრა და მეტეხში ჩასვა, საიდანაც გადაიყვანეს დონისროსტოვის ციხეში. 1913 წელს პატიმრობიდან განთავისუფლებული დ. საღირაშვილი დაბრუნდა თბილისში და კვლავ ჩაება რევოლუციურ საქმიანობაში. ვ. ახმეტელთან და ლ. დარჩიაშვილთან ერთად მან დააარსა სოციალ-დემოკრატიული მმართულების გაზეთი „ფიქრი“, რომელიც გამოდიოდა 1913-14 წლებში. 1914 წელს დ. საღირაშვილი კვლავ დაატუსაღეს და მეორედ ჩასვეს მეტეხის ციხეში.

როდესაც რუსეთი პირველი მსოფლიო ომის ალში გაეხვია, დ. საღირაშვილი ხარკოვში გადაასახლეს, სადაც შევიდა უნივერსიტეტში ეკონომიურ ფაკულტეტზე, მაგრამ 1915 წელს სტუდენტთა მღელვარებაში მონაწილეობის გამო ისევ დააპატიმრეს და გაგზავნეს ჯერ ბელგოროდში, შემდეგ ცარიცინში, სადაც მიუსწრო 1917 წლის თებერვლის რევოლუციამ. აქ დ. საღირაშვილი აირჩიეს მუშათა და ჯარისკაცთა დეპუტატების საბჭოს თავმჯდომარედ. მალე იგი პეტროგრადშია, მაგრამ დიდხანს გული არ დუდგა და სამშობლოში გამოეშურა. ! საქართველოს დამოუკიდებლობის დროს დ. საღირაშვილი სახალხო გვარდიის ერთ-ერთი მეთაური იყო. ამასთან ეროვნულმა მთავრობამ გრიგოლ ურატაძესთან ერთად სწორედ დავით საღირაშვილს მიანდო საბჭოთა რუსეთის მთავრობასთან მოლაპარაკება მოსკოვში, რის საფუძველზედაც ალიარა 1920 წლის 7 მაისის ხელშეკრულება და საბჭოთა რუსეთმა, ლენინის მთავრობამ ცნო საქართველოს დამოუკიდებლობა, აღიარა საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკის სრული სუვერენიტეტი. დავით საღირაშვილის წვლილი მთლიანად მივიწყებული იყო ჩვენს ისტორიოგრაფიაში. მხოლოდ შარშან „კომუნისტის“ ფურცლებზე გამოქვეყნდა ჩემი წერილების სერიალი, რომელიც მიეძღვნა საქართველო-რუსეთის 1920 წლის 7 მაისის ხელშეკრულების დადების ისტორიას. ამ სერიალში საგანგებო ადგილი დაეთმო დავით საღირაშვილის ღვაწლს ზემოხსენებული ხელშეკრულების დადებაში.

1921 წლის 25 თებერვლის შემდეგ დავით საღირაშვილი არ გაჰყოლია ემიგრაციაში დამოუკიდებელ საქართველოს მთავრობას. იგი სამშობლოში დარჩა და იზიარებდა თავისი ქვეყნის ჭირ-ვარამს, მაგრამ მალე მეტეხის ციხეში აღმოჩნდა, სადაც 14 თვე დაჰყო. 1922 წელს სხვა 62 ქართველ პოლიტპატიმართან (ნოე ცინცაძე, კალისტრატე სალია, დავით ბუაჩიძე, გიორგი ნაკაშიძე, ვანო ალიხანაშვილი და სხვ.) ერთად დავით საღირაშვილი გაასახლეს გერმანიაში. უფრო ზუსტად კი, სურდათ მოსკოვში ან დაეხვრიტათ, ან გაეციმბირებინათ, მაგრამ დამოუკიდებელი საქართველოს ყოფილმა ელჩმა გერმანიაში ვლ. ახმეტელმა ყველაფერი იღონა იმისათვის, რომ გაეკეთებინა ვიზა-ლაქო ავიაციის სამმართველოშიც არ გამოილევა!), თუმცა, ვაშინგტონამდე ბილეთი მაინც ვერ ვიშოვნე. ნიუ-იორკზე უნდა დავთანხმებულიყავი, — იქიდან კი ჩემი კეთილი მასპინძლების იმედით ვაშინგტონში ჩავიდოდი...

და აი, 4 აგვისტოს მოსკოვიდან ნიუ-იორკს გავფრინდი, კენედის აეროპორტში უკვე მელოდნენ მასპინძლები —ბატონი შოთა საღირაშვილი, ქალბატონი ნათელა ჩაჩიბაია და როდამ ცომაია...

შოთა საღირაშვილი გახლდათ პირველი ქართველი, რომელსაც ამერიკის მიწაზე ხელი ჩამოვართვი. ამიტომაც ამერიკელ ქართველებზე საუბარს სწორედ მისგან დავიწყებთ...

1. შოთა საღირაშვილი

თბილისელებს ალბათ კარგად ახსოვთ 70-იანი წლების შუა ხანებში დიდუბეში მოწყობილი ამერიკული ფოტოგამოფენა, რომელსაც მეგზურობდა სიმპათიური ტანმორჩილი მამაკაცი და გამოფენაზე მოსულთ თავისი ქართულით ატკბობდა. ძნელი იყო გაგერჩია, დამთვალიერებლებს ამერიკული გამოფენის ექსპონატები უფრო ხიბლავდა თუ მისი „ცოცხალი ექსპონატი“ — ნამდვილი ქართველი ინტელიგენტი ბატონი შოთა საღირაშვილი!

ყველას აინტერესებდა, საიდან მოხვდა იგი ამერიკაში, საიდან ისწავლა ასე კარგად ქართული ენა, თუ ყავდა საქართველოში ახლობლები და ნათესავები... ერთი სიტყვით, თბილისში მაშინ ყველა მასზე ლაპარაკობდა.

მაგრამ, ერთ დღეს, რომელსაც მშვენიერს ვერაფრით ვერ დავარქმევ, თბილისში მეხივით გავარდა ხმა: ამერიკული გამოფენის ქართველი მეგზური სამშობლოს მოღალატის შვილი ყოფილა და სასწრაფოდ გასახლეს დედაქალაქიდანო.

— მაინც როგორ მოხდა ეს-მეთქი? — ვეკითხები ბატონ შოთას, მითუმეტეს, რომ უკვე მის მაქანანში ვისხედით და ნიუ-იორკიდან ვაშინგტონამდე საკმაო მანძილი გვქონდა გასავლელი.

— იმ დღესაც გამოფენაზე ჩვეულებრივ ხალხმრავლობა იყო, — გვიყვება ბატონი შოთა საღირაშვილი, — ოღონდ უცებ, დამთვალიერებლებს გამოეყო ერთი გუნდი, რომელიც ყვირილით, ხმაურით მომვარდა და მომთხოვა: მოღალატის შვილმა ეხლავე სამშობლო დატოვეო!

ამის მოგონებაზე იგი გაფითრდა და მთხოვა, — მეტს ნუღარ მომაყოლებ, ჩემზე კარგად იცი, მამაჩემი რა სამშობლოს მოღალატეც იყოო!

მართლაც, კარგად ვიცოდი, თუ ვინ იყო მამამისი — დავით საღირაშვილი და რა „ღალატიც“ ჰქონდა ჩადენილი სამშობლოს წინაშე, მაგრამ იმ გუნდის მონაწილენი და მათი ინსპირატორები, ალბათ, დღესაც არიან საქართველოში და ეფიქრობ, ზედმეტი არ იქნება ჩვენს მკითხველს ერთხელ კიდევ მოვუთხრო დავით საღირაშვილის შესახებ და დასკვნები დაე, თვითონ გამოიტანოს:

დავით საღირაშვილი საქართველოში სოციალ-დემოკრატიული მოძრაობის თვალსაჩინო წარმომადგენელია. დაიბადა თბილისში 1887 წლის 15 იანვარს. ჯერ კიდევ სრულიად ახალგაზრდა ჩაება მუშათა რევოლუციურ მოძრაობაში. 1898 წელს გაეცნო იოსებ ჯუღაშვილს (სტალინს). იგი მოგვიანებით დაწერს მოგონებას „იოსებ ჯუღაშვილი-სტალინი, როგორც ისტორიული პიროვნება“, რომელიც ამ ცოტა ხნის წინ გამოვქვეყნე ჟურნალ „ლიტერატურნაია გრუზიაში“ (1990, №7). 1908-1909 წლებში დ. საღირაშვილი მონაწილეობს სპარსეთის რევოლუციაში, რომელიც მიმართული იყო შაჰის წინააღმდეგ. 1910 წელს ირანიდან დაბრუნებული დ. საღირაშვილი მეფის ჟანდარმერიამ დააპატიმრა და მეტეხში ჩასვა, საიდანაც გადაიყვანეს დონისროსტოვის ციხეში. 1913 წელს პატიმრობიდან განთავისუფლებული დ. საღირაშვილი დაბრუნდა თბილისში და კვლავ ჩაება რევოლუციურ საქმიანობაში. ვ. ახმეტელთან და ლ. დარჩიაშვილთან ერთად მან დააარსა სოციალ-დემოკრატიული მმართულების გაზეთი „ფიქრი“, რომელიც გამოდიოდა 1913-14 წლებში. 1914 წელს დ. საღირაშვილი კვლავ დაატუსაღეს და მეორედ ჩასვეს მეტეხის ციხეში.

როდესაც რუსეთი პირველი მსოფლიო ომის ალში გაეხვია, დ. საღირაშვილი ხარკოვში გადაასახლეს, სადაც შევიდა უნივერსიტეტში ეკონომიურ ფაკულტეტზე, მაგრამ 1915 წელს სტუდენტთა მღელვარებაში მონაწილეობის გამო ისევ დააპატიმრეს და გაგზავნეს ჯერ ბელგოროდში, შემდეგ ცარიცინში, სადაც მიუსწრო 1917 წლის თებერვლის რევოლუციამ. აქ დ. საღირაშვილი აირჩიეს მუშათა და ჯარისკაცთა დეპუტატების საბჭოს თავმჯდომარედ. მალე იგი პეტროგრადშია, მაგრამ დიდხანს გული არ დუდგა და სამშობლოში გამოეშურა. ! საქართველოს დამოუკიდებლობის დროს დ. საღირაშვილი სახალხო გვარდიის ერთ-ერთი მეთაური იყო. ამასთან ეროვნულმა მთავრობამ გრიგოლ ურატაძესთან ერთად სწორედ დავით საღირაშვილს მიანდო საბჭოთა რუსეთის მთავრობასთან მოლაპარაკება მოსკოვში, რის საფუძველზედაც აღიარა 1920 წლის 7 მაისის ხელშეკრულება და საბჭოთა რუსეთმა, ლენინის მთავრობამ ცნო საქართველოს დამოუკიდებლობა, აღიარა საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკის სრული სუვერენიტეტი. დავით საღირაშვილის წვლილი მთლიანად მივიწყებული იყო ჩვენს ისტორიოგრაფიაში. მხოლოდ შარშან „კომუნისტის“ ფურცლებზე გამოქვეყნდა ჩემი წერილების სერიალი, რომელიც მიეძღვნა საქართველო-რუსეთის 1920 წლის 7 მაისის ხელშეკრულების დადების ისტორიას. ამ სერიალში საგანგებო ადგილი დაეთმო დავით საღირაშვილის ღვაწლს ზემოხსენებული ხელშეკრულების დადებაში.

1921 წლის 25 თებერვლის შემდეგ დავით საღირაშვილი არ გაჰყოლია ემიგრაციაში დამოუკიდებელ საქართველოს მთავრობას. იგი სამშობლოში დარჩა და იზიარებდა თავისი ქვეყნის ჭირ-ვარამს, მაგრამ მალე მეტეხის ციხეში აღმოჩნდა, სადაც 14 თვე დაჰყო. 1922 წელს სხვა 62 ქართველ პოლიტპატიმართან (ნოე ცინცაძე, კალისტრატე სალია, დავით ბუაჩიძე, გიორგი ნაკაშიძე, ვანო ალიხანაშვილი და სხვ.) ერთად დავით საღირაშვილი გაასახლეს გერმანიაში. უფრო ზუსტად კი, სურდათ მოსკოვში ან დაეხვრიტათ, ან გაეციმბირებინათ, მაგრამ დამოუკიდებელი საქართველოს ყოფილმა ელჩმა გერმანიაში ვლ. ახმეტელმა ყველაფერი იღონა იმისათვის, რომ გაეკეთებინა ვიზა-ლაქო ავიაციის სამმართველოშიც არ გამოილევა!), თუმცა, ვაშინგტონამდე ბილეთი მაინც ვერ ვიშოვნე. ნიუ-იორკზე უნდა დავთანხმებულიყავი, — იქიდან კი ჩემი კეთილი მასპინძლების იმედით ვაშინგტონში ჩავიდოდი...

და აი, 4 აგვისტოს მოსკოვიდან ნიუ-იორკს გავფრინდი, კენედის აეროპორტში უკვე მელოდნენ მასპინძლები —ბატონი შოთა საღირაშვილი, ქალბატონი ნათელა ჩაჩიბაია და როდამ ცომაია...

შოთა საღირაშვილი გახლდათ პირველი ქართველი, რომელსაც ამერიკის მიწაზე ხელი ჩამოვართვი. ამიტომაც ამერიკელ ქართველებზე საუბარს სწორედ მისგან დავიწყებთ...

ვახტანგ პეტრიაშვილი

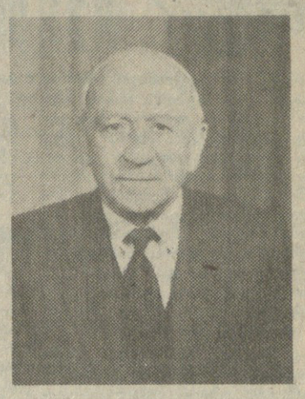

მძიმე, ხანგრძლივი ავადმყოფობის შემდეგ გარდაიცვალა საქართველოს სსრ მინისტრთა საბჭოსთან არსებულ ბეჭდვითს სიტყვასა და მასობრივი ინფორმაციის სხვა საშუალებებში სახელმწიფო საიდუმლოებათა დაცვის მთავარი სამმართველოს უფროსი, საქართველოს სსრ კულტურის დამსახურებული მუშაკი, 1939 წლიდან სკკპ წევრი ვახტანგ ანდრიას ძე პეტრიაშვილი.

3. პეტრიაშვილი დაიბადა 1918 წელს ლაგოდეხში. 1936-1948 წლებში კომკავშირულ სამუშაოზე იყო, ომის რამდენიმე წელს ამიერკავკასიის ფრონტისა და ოლქის პოლიტსამმართველოს ინსტრუქტორად მუშაობდა.

1949 წელს ვ. პეტრიაშვილი გადადის პარტიულ სამუშაოზე. სხვადასხვა დროს მუშაობდა პარტიის თბილისის პირველი (ბაისის რაიკომის პირველ მდივნად, საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის ადმინისტრაციული და სავაჭრო-საფინანსო ორგანოებისა და პარტიულ-ორგანიზაციული განყოფილებების გამგის მოადგილედ.

1955-1957 წლებში იყო რესპუბლიკის შინაგან საქმეთა სამინისტროს სამმართველოს უფროსი და კოლეგიის წევრი. 1961 წლიდან სიცოცხლის ბოლომდე ვ. პეტრიაშვილი მუშაობდა სხვადასხვა თანამდებობაზე საქართველოს სსრ მინისტრთა საბჭოსთან არსებულ ბეჭდვითს სიტყვასა და მასობრივი ინფორმაციის სხვა საშუალებებში სახელმწიფო საიდუმლოებათა დაცვის მთავარ სამმართველოში. 1985 წელს იგი ინიშნება სამმართველოს უფროსად.

3. პეტრიაშვილი არჩეული იყო საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის წევრად, საქართველოს სსრ უზენაესი საბჭოს დეპუტატად, დაჯილდოვებულია შრომის წითელი დროშის ორდენით და მედლებით.

თავისი საქმიანობის ყველა უბანზე ვახტანგ პეტრიაშვილი თავს ავლენდა როგორც პატიოსანი, პრინციპული, კომპეტენტური მუშაკი, რამაც მაღალი ავტორიტეტი მოუპოვა კოლეგებს, ამხანაგებსა და მეგობრებს შორის. ვ. პეტრიაშვილი ბევრ ძალ-ღონეს და ყურადღებას ახმარდა ახალგაზრდა სპეციალისტთა მომზადებას, დაუშურველად უზიარებდა მათ თავის ცოდნასა და გამოცდილებას.

ვახტანგ ანდრიას ძე პეტრიაშვილის ხსოვნა დიდხანს დარჩება იმათ გულში, ვინც მას იცნობდა.

ბ. ბუმბარიძე, ნ. ჭითანავა, ვ. ბურბენიძე, ვ. ლორთქიფანიძე, ბ. თალაკვაძე, ვ. ბოლდირევი, რ. ლლონი, ხ. ბერულავა, ბ. ბერიძე, ზ. გოგაურთელი, ვ. კეფალავა, ბ. ნაჭუებია, მ. უბრეხელიძე.

ჯანმრთელობის დაცვის მსოფლიო ორგანიზაციის მგზავრობა

ოჯახის დაგეგმვის, აბორტების წინააღმდეგ ბრძოლის, კონტრაცეპტიფების გამოყენების საკითხებს განიხილავენ საერთაშორისო კონფერენციაზე, რომელიც გაიხსნა თბილისში. იგი მოაწყვეს ჯანმრთელობის დაცვის მსოფლიო ორგანიზაციამ, საქართველოს ჯანმრთელობის დაცვის სამინისტრომ ერთდროულ სახელობის ადამიანის გამრავლების სამეცნიერო-კვლევითმა ინსტიტუტმა. თბილისის შეხვედრის მოწყობაში აქტიურად მონაწილეობდნენ რესპუბლიკის ჯანმრთელობის დაცვის სამინისტრო, ეაერთიანებული ერების ორგანიზაციის მოსახლეობის დაგეგმვის საკითხთა ფონდი, ფედერბისა და ბაბმის საერთაშორისო ფედერაცია, სხვა წარმომადგენლობითი საერთაშორისო ორგანიზაციები.

კონფერენციის მუშაობაში მონაწილეობენ დაახლოებით 40 ქვეყნის წარმომადგენლები — თვალსაჩინო მეცნიერები, კლინიცისტები, ჯანმრთელობის დაცვის ორგანიზატორები, სოციოლოგები. მათ უნდა შეიმუშაონ ქალის ჯანმრთელობისათვის დიდად საზიანო აბორტების წინააღმდეგ ბრძოლის გაძლიერების კონკრეტული რეკომენდაციები, პროპაგანდა გაუწიონ კონტრაცეპტიფიული საშუალებების გამოყენებას.

განხილული პრობლემების მნიშვნელობის სათანადოდ შეფასება ძნელია, — უთხრა საქმინფორმის კორესპონდენტს ევროპის შტაბ-ბინის დირექტორმა ჯო ასვალმა. — მათ არა მარტო სამედიცინო, არამედ უდიდესი სოციალური მნიშვნელობაც აქვთ, უწინარეს ყოვლისა თქვენი ქვეყნისათვის, რომელიც აბორტების რიცხვით ლიდერობს მსოფლიოში.

— **რატომ გადაწყდა ეხლოდენ წარმომადგენლობითი შეხვედრის ხაჭართველოში მოწყობა?**

— კონფერენცია მუშაობს თბილისის ადამიანის გამრავლების ინსტიტუტის ბაზაზე. ეს ინსტიტუტი ერთადერთია ევროპაში ჯანმრთელობის დაცვის მსოფლიო ორგანიზაციის 54 ცენტრიდან. ჩვენ ვირჩევთ მათ ტექნიკური პოტენციალისა და სამეცნიერო კოლექტივების შესაძლებლობათა გათვალისწინებით. უნდა ითქვას, რომ ამ სამედიცინო სამეცნიერო დაწესებულებაში წარმოებული გამოკვლევები მაღალი დონით გამოირჩევა. მინდა აღვნიშნო აგრეთვე, რომ თბილისის ინსტიტუტი არა მარტო ამ კონფერენციის მოწყობის, არამედ საქართველოში და საბჭოთა კავშირში, ოჯახის დაგეგმვისა და აბორტების წინააღმდეგ ბრძოლის მთელი რიგი პროგრამების ინიციატორია. ახლა სსრ კავშირში შეუდგნენ ოჯახის დაგეგმვის ფართო პროგრამის დაგეგმვის ორგანიზაციის მონაწილეობით.

* * *

თბილისის შეხვედრის გახსნის შემდეგ გაიმართა პრესკონფერენცია. ჟურნალისტთა კითხვებს უპასუხეს გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის გენერალური მდივნის მოადგილემ, მოსახლეობის დაგეგმვის საკითხთა ფონდის ხელმძღვანელმა ნაფის სადიმა, პროფესორმა ერიკ ასვალმა, მშობადობის დაგეგმვის საერთაშორისო ფედერაციის ევროპის სექციის ხელმძღვანელმა იანგ ეგერმა, ადამიანის გამრავლების სამეცნიერო-კვლევითი ინსტიტუტის დირექტორმა, პროფესორმა არჩილ ხომასურიძემ და კონფერენციის სხვა მონაწილეებმა.

(საქინფორმი).

ამერიკელი ქართველები თვალის ერთი გადავლებით

**ბატონი შოთა საღირაშვილი ბოლო-ოდ ოცი წლის განმავლობაში ამერიკელ ქართველებს ორ-სამ ადგილას ერთად ერთხელ ნახავ. ეს ადგილები ასეთია: ერთ-ერთ ასეთ ადგილად ითვლება ბატონ ალექსანდრე ბერიძის ოჯახი. ბატონ ალექსანდრეს ოჯახში ერთ-ერ

ინთეგა რამპის ჩირაღდნები

ხელოვნის თვითგამოხატვის უფლება

ხვალ, 14 ოქტომბერს მორიგ თეატრალურ სეზონს ხსნის თბილისის საერო თეატრი, რომელსაც მაყურებელი ადრე „მეტეხის თეატრის“ სახელით იცნობდა. საერო თეატრი ახალ შენობაში, დავით აღმაშენებლის პროსპექტზე, პოლიტგანათლების სახლში იწყებს მუშაობას. ჩვენ შევხვდით თეატრის სამხატვრო ხელმძღვანელსა და ვთავარ .ეჟისორს, საქართველოს სახალხო არტისტს სანდრო მრევლიშვილს. აი რა თქვა მან:

— მგონი დასრულდა ჩვენი თეატრის კოლექტივის კარდაკარ სიარული. ახალ შენობაში დავიდეთ ბინა, მაგრამ საბოლოოდ ეს საკითხი გადაწყვეტილი არ არის, თუმცაღა ისიც მინდა აღვნიშნო, რომ პოლიტგანათლების სახლის ხელმძღვანელობა ყველაფერს აკეთებს საამისოდ, ჩვენი თეატრის ამ შენობაში ყოფნას რომ შეეწყოს ხელი. საერთოდ, ეს გარემო იდეალურად მიმაჩნია. თეატრისათვის გვექნება ორი სცენა, დიდი, ხუთას მაყურებელს დაიტევს, მცირე კი — ას ოცს. არქიტექტორებთან შეთანხმებით მცირე შიდასაკონსტრუქციო სამუშაოების ჩატარების შედეგად იგი უფრო მოსახერხებელი გახდება მომავალში.

აქვე მინდა გავიხსენო, რომ იმ დროს, როცა ქართულ ენას ცუდად ქონდა საქმე, ერთადერთ .ა.წესებულება იყო თეატრი, რომელიც ქართული სიტყვის ციტადელად რჩებოდა. ვინ იცის, რა გველის მომავალში, რაც უფრო მეტ ციხე-სიმაგრეს ავაგებთ ქართული ენის საასპარეზოდ, მით უფრო სულით ძლიერნი ვიქნებით. აქედან გამომდინარე ეჭვმიუტანელ, არასაჭოჭმანო ფაქტად მიმაჩნია პოლიტგანათლების სახლის შენობაში ქართული თეატრის დაფუძნება. ყველა, ვინც ამას ხელს შეუწყობს, ეროვნული კულტურის აღმშენებლობის მონაწილედ ჩაითვლება.

უნებლიე ტყუილი გამომივიდა გაზეთ „თბილისის“ მკითხველებთან, როდესაც განვაცხადე, რომ ახალ სეზონს 2 ოქტომბერს ვხსნით, მაგრამ როგორც ხედავთ ორი კვირით გადაინია სეზონის გახსნამ. ამის მიზეზი მხოლოდ ის იყო, რომ ვერ ვიშოვეთ შავი საღებავი სცენის ფიცარნაგის შესაღებად. საღებავზე ვამბობ თორემ, სხვა რა არ გვიჭირს, ვერ ვშოულობთ ვერც ხის მასალას, ვერც ქსოვილებს. თუ ამას მოუნესრიგებელ ფასნარმოქმნასაც მივუმატებთ, ადვილი წარმოსადგენია რა დღეში ვიქნებით თეატრები.

სეზონს გავხსნით რევაზ მიშველაძის „უფანდურად სამღერით“, მაგრამ ამჯერად ეს სპექტაკლი სამმოქმედებიანად გადაკეთდა და სახელად „ტვირთი“ დავარქვით. ჩემი აზრით, რევაზ მიშველაძე ის ავტორია, რომელიც მიუხედავად მის მიმართ სხვადასხვაგვარი დამოკიდებულებისა, აქტუალობის ალესილ პირზე გადის თავისი ნაწერებით. ჩვენი თხოვნით ბატონმა რეზომ გარკვეული კორექტივი შეიტანა ორ ერთაქტიან პიესაში და შექმნა მესამე ერთაქტიანი პიესაც — ამას ნოველა „მავზოლეუმი“ უდევს საფუძვლად. მესამე მოქმედება დიალოგს წარმოადგენს ვ. ი. ლენინთან. არ მინდა, რომ იაფფასიან კონიუნქტურაში ჩამოგვართვას ვინმემ, მაგრამ ჩვენ ამჯერადაც ვცდილობთ, რომ საინტერესონი ვიყოთ სწორედ დღეს. არცერთ პუბლიცისტურ წერილს არ შეუძლია ის, რაც სცენიდან ნათქვამ მხატვრულ სიტყვას ძალუძს. სპექტაკლში ახალი ინტონაციები შემოიტანა კომპოზიტორ გომარ სიხარულიძის მუსიკალურმა გაფორმებამ. მან მოიძია და გამოიყენა გურული ხალხური სიმღერები ლენინზე — ამ სიმღერებში ერთბაშადაა აპოთეოზიც, წინასწარმეტყველებაც მისი პიროვნების მიმართ.

უახლოეს ხანში ორ პრემიერას შევთავაზებთ მაყურებელს, რეჟისორი კანდიდ გურგენიძე დგამს დავით ერისთავის „სამშობლოს“, გურამ რჩეულიშვილის „მარინას“ კი რეჟისორი თენგიზ კოშკაძე განახორციელებს.

ბევრი მითქმა-მოთქმა გამოინვია ჩვენმა „იესო ნაზარეველმა“ გასულ სეზონში. თავის დროზე ამ სპექტაკლით გაგულისებულ ოპონენტებს კამათში არ ავყევით, რადგან მათი პოზიცია უსუსურად და არაქრისტიანულად მიგვაჩნია. ძირითად საბუთად ჩვენს მოდავეებს დიდი სჯულის კანონი მოაქვთ. თუმცაღა, მადლობა ღმერთს, ყოველდღიურ საქმიანობაში ჩვენი სამღვდელოება დიდი სჯულის კანონის არაერთ პუნქტს არღვევს. მაგალითად, თუნდაც სპორტული ღონისძიებების ან ფილმ „იესო ნაზარეველის“ ლოცვაკურთხევა, ან ტელევიზიის საშუალებით ქადაგება. ვთვლი, რომ ქრისტიანობა საერთოდ, და განსაკუთრებით მართლმადიდებლობა, ყველაზე ჰუმანური და ყველაზე ღვთისნიერი რწმენაა, მას არავითარი დოგმა არ ესადაგება. ჩემს ოპონენტებს ვთხოვ ნუ მომახვევენ თავს ეკუმენიზმისა და ბაპტიზმის გარშემო დემაგოგიურ მსჯელობას. მომაჩნია, რომ საბედნიეროდ ქართველი ხალხი განათლებულია ეკლესიური თვალსაზრისით და შავის და თეთრის გარჩევა შეუძლია.

ბიდიშს ვიხდი, რომ მრავალსიტყვიანი ვარ ამ საკითხთან დაკავშირებით, მაგრამ იმდენად დიდია ტკივილი ყველაზე ხელშეუხებლის ხელყოფის მიმართ, იმის მიმართ რასაც ხელოვნის თვითგამოხატვის უფლება ჰქვია, რომ სხვაგვარად არ შემეძლო. დროა, ყველამ შეიგნოს ეს, ერმაც და ბერმაც!

ესაუბრა

გიორგი ლალიაშვილი.

კონცერტის წინ. მარინე უტიაშვილის ფოტო.

დრო გარბის

ქალბატონი მერი, საგუნდოსადირიჟორო ფაკულტეტის სტუდენტი, ხალხურ ისტრუმენტებზე დაკვრას შინ სწავლობდა. მაშინ ვაჟიშვილი დათო სულ პაწაწინა ჰყავდა. უყურადღებოდ დატოვებულ ისტრუმენტებს პატარა ინტერესით ათვალიერებდა. შემდეგ სალამური შეარჩია და სამუდამოდ დაიმეგობრა კიდეც.

შვიდი წლის თადო მშობლებმა პიონერთა და მოსწავლეთა რესპუბლიკურ სასახლეში მიიყვანეს და ფოლკლორულ ანსამბლ „საუნჯის“ ხელმძღვანელს გოგი ნადირაშვილს მოასმენინეს. შემდეგ 21-ე სამუსიკო სკოლაში სასულე ინსტრუმენტების პედაგოგს, რესპუბლიკის დამსახურებულ არტისტს ნოდარ ხოფერიას მიაბარეს. აი, ასე მიდიან წლების მანძილზე შეგირდი და ოსტატი კონცერტმეისტერ ვლადიმერ ზურაბიშვილთან ერთად. დათო დღეს მეორე მუსიკალური ტექნიკუმის მეორე კურსის სტუდენტია.

ასაკის მიუხედავად (იგი 16 წლისაა), დათო ოძელაშვილმა თავისი სიტყვა უკვე თქვა რესპუბლიკის თანამედროვე კლასიკურ სცენაზე. საზოგადოებრიობას ახსოვს, როგორ შეასრულა 12 წლის ყმაწვილმა ვანო სარაჯიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო კონსერვატორიის მცირე დარბაზში შუბერტის, ბახის, მოცარტის, რიმსკი-კორსაკოვის, გლიუკისა და სხვათა ნაწარმოებები, ხოლო 1987 წელს მოსკოვის კონსერვატორიასთან არსებულ გნესინების სამუსიკო სკოლაში საერთაშორისო და საკავშირო კონკურსების ლაურეატთან, 13 წლის ოლეგ იეშევიკოვასთან ერთად ექსპრომტად შეასრულა ჩიმაროზას კონცერტი.

გადიოდა წლები... თანდათან ფართოვდებოდა საგასტროლო თუ საკონკურსო ქალაქებისა და ქვეყნების გეოგრაფია, დაუვინყარი გამოდგა მისთვის 1989 წლის დეკემბერს ქალქ რიგაში მევიოლინე ლექსო ჩუბინაშვილთან ერთად გამართული სოლო კონცერტი, რის შემდეგ დათო ბალტიისპირეთში მცხოვრებ ქართველებთან მიიწვიეს. აქ მან საქველმოქმედო კონცერტი ჩაატარა, ასევე მნიშვნელოვანია მისთვის, ქალაქ მასიკნრიკირხენში საერთაშორისო კონკურსში მონაწილეობა, სადაც ყველაზე ახალგაზრდა შემსრულებლად გამოცხადდა.

მუსიკის გარდა დათოს სპორტშიც აქვს გარკვეული წარმატებები, იგი მოსწავლეთა საკავშირო სპარტაკიადის პრიზიორია ჩოგბურთში...

კეთილ, მომხიბვლელ ყმაწვილ კაცს წინ დიდი ცხოვრების გზა აქვს. მას მიაჩნია, რომ სიძნელეებს მუსიკასთან მეგობრობით დაძლევს, ესაა მხოლოდ, ფლეიტასთან ერთად გიტარის, საქსაფონისა და დასარტყმელი ინსტრუმენტების დაუფლება დაუსახავს მიზნად, თუმცა მთავარ სიურპრიზს ჯერაც საიდუმლოდ ინახავს დათო ოძელაშვილი.

ია კალანდარიშვილი.

ნაბიჯი თავისუფლებისაკენ

ხევსურეთის მთისა და ბარის გაერთიანებულ ყრილობაზე

დუშეთის რაიონის ხოფელ ბარისახაში გაიმართა ხევსურეთის მთისა და ბარის მოსახლეობის გაერთიანებული ყრილობა. დიდი ხანია აქ ამდენი ხალხი არ შეკრებილა. ყრილობა მიეძღვნა ხევსურეთის სათემო საბჭოების შექმნასა და მთავრობის ოფიციალური დადგენილების საფუძველზე მიწის სათემო მფლობელობაში გადაცემასთან დაკავშირებულ მნიშვნელოვან საკითხებს.

ყრილობაზე მოვიდნენ ხევსურეთის ძველი თემების, მთისა და ბარის მცხოვრებნი, რესპუბლიკის სამინისტროებისა და სხვადასხვა საზოგადოებრივ ორგანიზაციათა წარმომადგენლები, რაიონების ხელმძღვანელი სამეურნეო მუშაკები, თემთა საბჭოს მხარდამჭერი საზოგადოება, ეროვნული მოძრაობის წარმომადგენლები და სხვა დაინტერესებული პირნი.

ფართო საზოგადოებრიობა დაინტერესა ხევსურეთში ისტორიული ნაცადი ფორმების აღდგენისა და სათემო საბჭოების შექმნის პროცესმა. აქაური მიწა-წყლის კერძო და სათემო მფლობელობაში გადაცემის, თემის საბჭოსა და თემთა დარბაზის მუშაობის ორგანიზაციულმა საკითხებმა.

ყრილობაზე სამართლიანად ითქვა, რომ ეს საქართველოს გაუკაცრიელებული მთის შესავსებად და გასაძლიერებლად გადადგმული ნაბიჯებია.

ყრილობა შესავალი სიტყვით გახსნა თემთა საბჭოს თავმჯდომარემ გიორგი წიკლაურმა. მან ქმაყოფილებით აღნიშნა, რომ თემთა საბჭო ხევსური ინტელიგენციის ცდით შეიქმნა, მათ მიერ შემუშავებული პროგრამა კი თვითმმართველობის რეალურ იდეას შეიცავს.

შეკრებაზე გამოვიდნენ ადგილობრივი მკვიდრნი და მოწვეული სტუმრები: საქართველოს განათლების მინისტრის მოადგილე კოტე გაბაშვილი, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი თენგიზ ონნანი, პროფესორები რამინ რამიშვილი და მიხეილ ღოღობერიძე, ფილოლოგიის მეცნიერებათა კანდიდატი ალექსი არაბული, უზენაესი სასამართლოს კოლეგიის წევრი მზექალა გინჭარაული-ქარხელაძე, კინორეჟისორი რეზო ესაძე, მწერალი კობა არაბული, ჰელსინკის კავშირის წევრი გურამ მაჭაკარია, აგრომშენის უფროსის მოადგილე ივანე გოგელია, სრულიად საქართველოს მიწათმოქმედთა კავშირის წევრი არჩილ წვიმიტიძე, ადგილობრივი და გარედან მოსული ხევსურები: ღვთისო არაბული, ნადირა ლიქოკელი, ნადირა ქეთელაური და სხვები.

დუშეთის რაისაბჭოს აღმასკომის თავმჯდომარემ ავთანდილ თეთრუაშვილმა ყრილობას გააცნო ხევსურეთის თემთა საბჭოს შექმნის თაობაზე მინისტრთა საბჭოს დადგენილება ხევსურეთის ეკოლოგიური გაჯანსაღების, დემოგრაფიული სიტუაციისა და ადგილობრივი მოსახლეობის ცხოვრების პირობების გაუმჯობესების გადაუდებელ ღონისძიებათა შესახებ.

ყრილობის ერთ-ერთი აქტიური თემა იყო თემთა საბჭოს 1991 წლის წლიური ბიუჯეტი, საზაფხულო საძოვრების გამოყენება, ბუნების დაცვა, წესრიგის დამცველი ორგანოს შექმნა, გაზეთის რედაქციის ჩამოყალიბება, სამუშაო ჯგუფის დაარსება და სხვა.

ხევსურეთის სათემო საბჭომ შექმნა თავისი ეკონომიკური ხსნის პროგრამა, მეურნეობის აღდგენის საფუძვლად კი ხევსურეთის ისტორიულ მიწა-წყალზე სათემო-სახალხო საკუთრება დაიწესა.

ამ რეგიონში საზაფხულო საძოვრებზე ცხვარსა და საქონლის ძოვება უნდა შეიძლებოდეს მხოლოდ სათემო საბჭოსთან შეთანხმებით და მთელ ეკოლოგიას მკაცრი კონტროლი დაუწესდეს.

იზა ჯაფარაძე,
ჩვენი სპეც. კორ.

ახალი საშაჭრო ცენტრი

ფოთში ნაბადას უბანი ერთ დროს ჭაობის საფფლო იყო. საცხოვრებლად აქ იშვიათად თუ მოაშურებდა ვინმე. ფაქტიურად ამ უკაცრიელ გარემოში ჯერ კოლხეთის სატყეო მეურნეობამ ჩაუყარა საფუძველი საშვილიშვილო საქმეს — ეკალიპტების თვალწარმტაცი ხეივანი გააშენა. შემდეგ თანდათან თავად ნაბადა გადაიქცა ქალაქის სამრეწველო და სამშენებლო ცენტრად, მოსახლეობაც მკვიდრად დასახლდა აქ და, ბუნებრივია, დღის წესრიგში დადგა მათი საყოფაცხოვრებო და სავაჭრო მომსახურების პრობლემების დროული გადაჭრის საკითხი.

ამ მიმართულებით ადრეც გარკვეული ნაბიჯები გადაიდგა, მაგრამ იგი საკმარისი როდი აღმოჩნდა. და აი, მწყობრში ჩადგა ვაჭრობის სამმართველოს სავაჭრო ცენტრი, სადაც გაიხსნა სასურსათო, სამეურნეო, ავეჯის, კულტსაქონლის, მზა ტანსაცმლის, ტრიკოტაჟისა და სხვა სექციები. გაიხსნა საყოფაცხოვრებო მომსახურების გახყოფილებებიც.

სავაჭრო ცენტრმა პირველსავე დღეს მომხმარებელს მიაწოდა მდიდარი ასორტიმენტი.

ამჟამად მომხმარებელი კმაყოფილია, სავაჭრო ცენტრის მუშაკებს კი სამერმისოდაც ენერგიული მუშაობა მართებთ.

„გზა ერთობისა“

-ამ სახელწოდებით ქართულ პრესას შეემატა ყოველთვიური თექვსმეტგვერდიანი გაზეთი, რომელის პირველი ნომერი მიეძღვნა გიორგი ჭყონდიდელის 900 წლისთავს და სამეგრელოს ისტორიულ სიძველეს. გაზეთის ბევრი საინტერესო პუბლიკაცია თავისი თემატიკით, ისტორიული რაკურსებით, დღევანდელობის სუნთქვით მოწმობს, რომ მისი პირველი ნაბიჯი საიმედოა. „გზა ერთობისა“ მომავალში ძირითადად გააშუქებს საქართველოს კულტურის, განათლების, ლიტერატურისა და ხელოვნების საკითხებს. რედაქტორია ალარა აბრამია.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

მსოფლიო პირველობა ჩადრაკში

სატურნირო ცხრილი — ნამდვილი თავსატეხი

ორიოდე დღეც და, პრეტენდენტთა შეჯიბრება დამთავრდება მიუხედავად ამისა, მდგომარეობა უკიდურესად ბუნდოვანია და სატურნირო ცხრილი ნამდვილ თავსატეხად იქცა.

მეხუთე ტურში, ბოლოს და ბოლოს, შეჩერდა გალიამოვას ტრიუმფული სვლა. ეს შეფერხება მაინც უმნიშვნელოა. რადგან, იოსელიანთან წაგების მიუხედავად, ყაზანელი მოჭადრაკე კვლავ ინარჩუნებს წამყვან პოზიციას. იოსელიანი თეორებით რთული თამაშისაკენ მიისწრაფოდა, მხოლოდ ამ პარტიის მოგების შემთხვევაში ეძლეოდა მსოფლიოს ვიცე-ჩემპიონს პირველ-მეორე ადგილისათვის ბრძოლის შესაძლებლობა. უნდა ითქვას, რომ ნანამ ეს ამოცანა წარმატებით გადაჭრა. გალიამოვა ტაქტიკურ მარწუხებში მოექცა. თეორების ფიგურები სულ უფრო ხელსაყრელ პოზიციებს იკავებდნენ, რასაც ბოლოს მატერიალური უპირატესობაც მოაყვა, და გალიამოვამ შეწყვეტა წინააღმდეგობა.

გაფრინდაშვილმა, ძველინდური დაცვის წინააღმდეგ, რომელიც სი ჟუნმა აირჩია, ერთ-ერთ პოპულარულ ვარიანტს, მიმართა, რომელიც დიდოსტატ ავერბახის მიერაა დამუშავებული და მისივე სახელს ატარებს. თეორები თავიდანვე შეეცადნენ ინიციატივის დაუფლებას მეფის ფრთაზე და როჭზეც კი თქვეს უარი. უნდა ითქვას, რომ სი ჟუნი, რომლის თამაშის სტილს ამ ტურნირამდე თითქმის არავინ იცნობდა, ნამდვილი „კერკეტი კაკალი“ გამოდგა. გაფრინდაშვილს დასაწყისში კარგი პოზიცია ჰქონდა, მაგრამ ჩინელმა ხარისხის შეწირვით გაამწვავა ბრძოლა. ციტნოტში თეორები უზუსტოდ თამაშობდნენ და ბოლოს მძიმე ენდშპილი მიიღეს. ეს სი ჟუნის მესამე გამარჯვებაა ზედიზედ. მან ტურნირი წაგებით დაიწყო, ახლა კი გალიამოვას დაეწია. პეშმარიტად მოულოდნელი შედეგია! ახმილოვსკაია-დონნალდსონი ყაიმზე შეუთანხმდა მარჩს და ჯახიანმაც ასეთივე შედეგით დაამთავრა შეხვედრა კლიმოვა-რიპტროვასთან.

ახლა შეჯიბრებას ორი ლიდერი ჰყავს: 3,5 ქულა მოაგროვეს გალიამოვამ და სი ჟუნმა, რომელთაც პირველი-მეორე ადგილებისათვის ბრძოლის საუკეთესო შესაძლებლობები აქვთ, თუმცა, იმედს არც იოსელიანი კარგავს. მას 3 ქულა აქვს და ბოლო ტურში თეორებით ეთამაშება სი ჟუნს. შკვეთრად გაუარესდა გაფრინდაშვილისა და მარჩის მდგომარეობა. მათ ახლა 2,5 ქულა აქვთ და დარჩენილ ტურებში მხოლოდ მაქსიმალური შედეგი აძლევთ ხელს, თანაც ბოლო ტურში ხვდებიან ერთმანეთს. ახმილოვსკაია-დონნალდსონმა 2 ქულა მოაგროვა, ჯახიანმა და, კლიმოვა-რიპტროვამ — 1,5—1,5. მათ თეორიული შანსიც კი აღარა აქვთ, მაგრამ სხვებისთვის ხელის შეშლა ნამდვილად შეუძლიათ.

გივი გამრეკელი.

ბორის პაიჭაძის დამკრძალავი კომისიისაგან

სამოქალაქო პანაშვიდი გაიმართება 14 და 15 ოქტომბერს 19 საათზე განსვენებულის ბინაში, ილია ჭავჭავაძის პროსპექტი, № 39, I სადარბაზო.

16 ოქტომბერს სამოქალაქო პანაშვიდი გაიმართება რესპუბლიკის ეროვნულ სტადიონზე 12-14 საათზე. სამგლოვიარო მიტინგი დაიწყება 14 საათსა და 30 წუთზე. გამოსვენება — 15 საათზე.

დაკრძალვა — საბურთალოს სასაფლაოზე.

გასწორება

ჩვენი გაზეთის 9 ოქტომბრის ნომერში გამოქვეყნებულ საარჩევნო ბიულეტენის ტექსტში, რედაქციისაგან დამოუკიდებელი მიზეზით, დაშვებულია შეცდომები, ნაცვლად „საქართველოს სოციალურ-დემოკრატიული პარტიისა“ უნდა იყოს „საქართველოს სოციალ-დემოკრატიული პარტია“, ხოლო ნაცვლად „ლიბერალურ-დემოკრატიული კავშირისა“ უნდა იყოს „ეროვნულ-ლიბერალური კავშირი“.

• • •

14 ოქტომბრის ნომერში გამოქვეყნებულ საქართველოს კომუნისტური პარტიის სიაში №83 კანდიდატის — ლორეკ ბესარიონის ძე **მარშანიას** თანამდებობა უნდა იკითხებოდეს ასე: ... მართვის ინსტიტუტის რექტორი; შემდეგ, როგორც ტექსტში.

ჩვენი გაზეთის დღევანდელი ნომერი რგბგბვრდიანია.

რედაქტორის მოადგილე ნოდარ ჯაველიძე.

9 აპრილს მოწამლულის, 22 წლის სამედიცინო ინსტიტუტის მე-4 კურსის სტუდენტის ზვიად ქასრაშვილის ჯანმრთელობა გადაუდებლად ითხოვს საზღვარგარეთ მკურნალობას. ავადმყოფის სახელზე საქართველოს საგარეო-ეკონომიკური საქმიანობის რესპუბლიკურ ბანკში გახსნილია ანგარიში, ნომრით: 70000. ჩვენს ფულზე გადარიცხვა კი იწარმოებს ასე: ღვთისშვილთა კავშირი „ინვალიდთა ასოციაცია“, ანგარიშის № 000700448 (ზვიად ქასრაშვილი სათვის).

ორგანიზაციებს, რომლებსაც აქვთ ვალუტა, ვთხოვთ დაეხმარონ 9 აპრილს მოწამლულ ავადმყოფს.

სრულიად საქართველოს წმინდა ილია მართლის საზოგადოება.

გაზეთ „კომუნისტის“ რედაქციის კოლექტივი მწუხარებით იუწყება, რომ გარდაიცვალა საქართველოს მინისტრთა საბჭოსთან არსებული ბეჭდვითის სიტყვასა და მასობრივი ინფორმაციის სხვა საშუალებებში სახელმწიფო საიდუმლოებათა დაცვის მთავარი სამმართველოს უფროსი, საქართველოს კულტურის დამსახურებული მუშაკი

ვასტანგ ანდრიას ძე პეტრიაშვილი

და სამძიმარს უცხადებს ჭირისუფალთ.

საპირგზოროტო პროგნოზი

იქნება თუ არა სათბობის დეფიციტი?

ყველა შესაძლო დეფიციტიდან სათბობის ნაკლებობა, ალბათ, ყველაზე საგრძნობ გავლენას ახდენს სახალხო-სამეურნეო კომპლექსის მუშაობაზე. მის დეფიციტს შეიძლება მოჰყვეს სამრეწველო საწარმოთა გაჩერება, სახლებში ტემპერატურის დაცემა...

— როგორი სიტუაციაა საქართველოში საზამთროდ სათბობის მარაგის მხრივ?

ამ კითხვით მიმართა საქინფორმის კორესპონდენტმა სახელმწიფო კონცერნის „საწვავთობპროდუქტების“ თავმჯდომარეს გერმანე ბერძენიშვილს:

— ჩვენთან მთავარი სათბობია მაზუთი. ოქტომბრის დამდეგისთვის უკვე შემოზიდულია დაახლოებით ნახევარი მილიონი ტონა მაზუთი. რესპუბლიკაში არსებული სათბობის შესანახი ტევადობანი შეადგენს 541 ათას ტონას. ასე რომ, სულაც არ არის ცუდი მდგომარეობა. მაგრამ გვაწუხებს სხვა რამ. მრავალი საწარმო, მათ შორის ისეთი დიდი საწარმოები, როგორიცაა რუსთავის მეტალურგიული, ზესტაფონის ფერომანგანუმობა, ავჭალის, ხაშურის და ბორჯომის მინის ქარხნები, მთელი რიგი თბომეურნეობანი არ ფიქრობენ იმაზე, რომ შეიქმნან საკმარო მარაგი. მათ არ გააქვთ სათბობი, არ აფართოებენ შესანახ ტევადობებს. არადა, ზამთარში ხომ ამან შეიძლება სერიოზულად ჩაშალოს მუშაობა.

— როგორ არის რესპუბლიკის ბენზინით უზრუნველყოფის საქმე?

— სიტუაციაზე შეიძლება ვიმსჯელოთ ბენზინის გასაწყობ სადგურებთან ჩამწკრივებული რიგებით. თუ ყურადღება მიაქციეთ, უკვე რამდენიმე დღეა, რაც რიგები მკვეთრად შემცირდა. ავტომობილის ბენზინი რესპუბლიკაში ასე თუ ისე რიტმულად შემოდის. კრიზისი კი ნამდვილი იყო. იგი რომ დაგვიძლია, მიმწერდეს საწარმოებში რამდენიმე ჩვენი წამყვანი სპეციალისტი გავგზავნეთ და ადგილზე გავარკვიეთ მიწოდებათა ჩაშლის მიზეზები, და ძირითადად ისინი აღვკვეთეთ კიდეც. თუმცა, რა თქმა უნდა, საერთოდ ბენზინის დაკლებული ოდენობით მოწოდება ვერ მოვსპეთ. იგი ძალზე დიდია. წლის დამდეგიდან რესპუბლიკას დააკლდა 100 ათას ტონაზე მეტი ბენზინი, რაც მისი მოთხოვნილებების ყოველთვიურ ნორმას შეადგენს.

— მაშასადამე, ამიერიდან შეიძლება ვიმსჯელოთ მდგომარეობის სტაბილიზაციის იმედი?

— ამას ვერ დაგპირდებით. ყველაფერი დამოკიდებული იქნება მთლიანად ქვეყანაში საერთო პოლიტიკურ და ეკონომიკურ სიტუაციაზე. თუ საჭირო გახდა, მივმართავთ ბარტერულ გარიგებებს, რომლებიც უფრო პოპულარული ხდება. ვფიქრობთ, დავაწესოთ ბენზინის სახელშეკრულებო ფასებიც, მაგრამ აქვე მინდა ვთქვა, რომ ამ ფასებით შევისყიდით ბენზინს მხოლოდ სახელმწიფო შეკვეთის გადამეტებით, რომელიც დღეისათვის მილიონ 300 ათას ტონას შეადგენს.

— თქვენთან საუბარში არ შეიძლება არ შევეხო ისეთ მწვავე საკითხს, როგორიც არის ბენზინის ბარიხა...

— დიახ, აქ მრავალი პრობლემაა, რომელთა გადაჭრა არცთუ ისე იოლია. ეს დიდი ბეჭობის თემაა, რომელსაც აუცილებლად დაკუბრუნდებით რამდენიმე ხნის შემდეგ. ჯერჯერობით კი მინდა აღვნიშვნათ, რომ ახლად შექმნილი კონცერნის ხელმძღვანელობა ყოველ ღონეს იხმარს, რათა აღმოფხვრას ამ დარგში დღეს არსებული ნეგატიური მოვლენები. მაგრამ ამისათვის გვჭირდება მოსახლეობისაგან, როგორც ახლა ამბობენ, „ნდობის კრედიტი“. ჯერჯერობით კი, ვგრძნობ, იგი არ არის. არიან ადამიანები, რომლებსაც ხელს აძლევს შეფერხებანი მომარაგებაში. ისინი კონცერნის შენობასთან აწყობენ პიკეტებს. ავრცელებენ ჭორებს, თითქოს ბენზინიანი ცისტერნები „უკან დაგვებრუნებინოს“. ყოველივე ეს ხელს არ უწყობს მუშობის სტაბილიზაციას და არეულ-დარეულობას ქმნის. დამეთანხმებით, სწორედ ასეთ პირობებში უფრო ადვილია ბნელი საქმეების ჩადენა სამეურნეო საქმიანობის ნებისმიერ დარგში, კერძოდ ჩვენთანაც.

ალა კოკაია.
საქინფორმის კორ.

ISSN—0132—6899

საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემიის

მაცნე

საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის ჟურნალ „მაცნეს“ ისტორიის, ეთნოგრაფიის და ხელოვნების ისტორიის სერია გამოდის წელიწადში ოთხჯერ. მის ფურცლებზე თანამშრომლობენ როგორც ქართველი, ასევე უცხოელი მეცნიერები.

ჟურნალში იბეჭდება სტატიები საქართველოს და მსოფლიო ისტორიის საკითხებზე, სამეცნიერო-პოპულარული ნარკვევები ძველი ცივილიზაციების ახალ აღმოჩენებზე, ისტორიული მეცნიერების გამოჩენილ მოღვაწეებზე, ეწყობა სამეცნიერო დისკუსიები საქართველოს ისტორიის საკვანძო საკითხებზე, შუქდება ქართველი ხალხისა და მისი მეზობელი ხალხების ისტორიული ურთიერთობანი. განყოფილებაში „ახლო წარსულის ფურცლები“ ქვეყნდება ახლადმოპოვებული საარქივო მასალა და საზოგადოებრივ-პოლიტიკურ მოღვაწეთა მოგონებები, რომლებიც ძვირფას წყაროს წარმოადგენენ მეოცე საუკუნის საქართველოს ისტორიის ობიექტურად შესწავლისათვის.

ჟურნალში სისტემატურად ქვეყნდება ეთნოგრაფიული ნარკვევები საქართველოს ისტორიის შესახებ და სამეცნიერო წერილები ქართული ხელოვნების ისტორიაზე. იბეჭდება რეცენზიები როგორც საქართველოში, ასევე, მის ფარგლებს გარეთ გამოცემულ მონოგრაფიებზე, ინფორმაცია სხვადასხვა სიმპოზიუმების და კონფერენციების მუშაობის შესახებ.

ჟურნალის ინდექსი 76197. საცალო ფასი 2 მან., ხოლო წლიური ფასი 8 მან. მისი გამოწერა შეიძლება „სოიუზპეჩატის“ რესპუბლიკური სააგენტოს მეშვეობით.

ტელევიზია—შაბათი, 13 ოქტომბერი

თბილისი

პირველი პროგრამა. 10.00 — ათლეტიზმი. 10.20 — დოკუმენტური ფილმი „ქაიხსრო ჩოლოყაშვილი“. 10.30 — მულტიპლიკაციური ფილმების პროგრამა. 11.30 — სოფლისა და ქვეყნის სატკივარი. 12.00 — „ჩვენი ჯაჯლუები“ (გამეორება). 13.10 — „სიტყვა საქართველოზე“. 14.10 — პოეზიის ხუთი წუთი. 14.15 — ქორეოგრაფია ყრილობის წინ. 14.55 — პოეზიის ხუთი წუთი. 15.00 — საინფორმაციო გამოშვება. 15.10 — საქართველოს საფეხბურთო ჩემპიონატის მიმოხილვა. 15.40 — პოეზიის ხუთი წუთი. 15.45 — „მუსიკალური შეხვედრები“. 16.50 — „გვირაბგამყვანები“. 17.10 — ხელოვნების ლექტორიუმი. XVII საუკუნის პოლანდიელი მხატვრები. 17.40 — პრემიერა. სატელევიზიო ფილმ-კონცერტი. „მღერის „ჰარმონია“. 18.10 — „გახსენება“. მერაბ კოსტავა. 19.00 — პირველი მრავალპარტიული არჩევნების წინ. 20.00 — მოამბე. 20.45 — ძალისპირული. 21.00 — „ვრემია“. 21.40 — პირველი მრავალპარტიული არჩევნების წინ“. 22.40 — ილუზიონი.

მოსკოვი

პირველი პროგრამა. 6.30 — „120 წუთი“. 8.30 — მსოფლიოს ხალხთა შემოქმედება. 9.00 — დედა, მამა და მე. 9.30 — „იცოცხლე, დედამიწავ!“. 10.30 — რეჟისორ ბ. კიმიაგაროვის ფილმი „ხასან-არბაკეში“. 12.05 — კონცერტი. 12.30 — სსრ კავშირის სახელმწიფო ავტოინსპექციის სამმართველოს უფროსის ბ. კორიაკოვცევის გამოსვლა. 12.50 — „ბურდა მოდენი“ წარმოგვიდგენს... 13.20 — „პარტნიორი“. 13.50 — „დაცვის სიგელი“. 14.20 — „Ა“ ნიშნით. 15.20 — კონცერტი. 16.45 — ფილმი — ბავშვებს. „დიდი მწვრთნელი“. 18.00 — საერთაშორისო პანორამა. 18.45 — მულტფილმი. 18.55 — რუსეთის საპარლამენტო მოამბე. 19.10 — „სიცილის გარშემო“. 21.00 — „ვრემია“. 21.40 — მსოფლიო ჩემპიონატი ჭადრაკში. 21.55 — მაყურებელთა თხოვნით. „ქალბატონის ვიზიტი“. I და II სერია. 0.10 — ახალი ამბების სატელევიზიო სამსახური. 0.25 — „როკი ევროპის გარშემო“.

მეორე პროგრამა. 8.20 — მულტფილმი. 8.30 — მღერის ზუხრა ბარიფულინა. 8.55 — დოკუმენტური ფილმი. 9.25 — რუსული მეტყველება. 9.55 — კოლაჟი. 10.00 — ვიდეოარხი „თაშმაშრომლობა“. 18.00 — ფეხბურთი. სსრ კავშირის ჩემპიონატი. ცსკა — „მეტალისტი“. 19.50 — დოკუმენტური ფილმი. 20.00 — „ძილი ნებისა, პატარებო!“. 20.15 — დოკუმენტური ფილმის პრემიერა. 21.00 — „ვრემია“. 21.40 — რუსეთის სფსრ უზენაესი საბჭოს სესიის დღიური. 22.40 — მღერის ხ. იგლესიასი (ესპანეთი). ღამის სეანსი. 0.55 — მხატვრული ტელეფილმი „შიში“.

ᲡᲝᲙᲣᲠᲘᲜᲘᲡᲢᲣ ᲘᲜᲓᲔᲥᲡᲘ 00434 საქართველოს კპ ცკ-ის გაზეთ „ᲗᲑᲘᲚᲘᲡᲘᲡ“ ᲒᲐᲛᲝᲪᲔᲛᲚᲝᲑᲘᲡ ᲨᲠᲝᲛᲘᲡ